

የማቴዎስ ወንጌል።

፳፰ ናሁ ይትኃደግ ለክሙ ቤትክ
ሙ በድወ ።

፳፱ እነሆ ቤተ መቅደስ ትፈርሳለች
፳፻ አማን አብለክሙ ኢትሬእዩኒ
እምይእዜ እስከ ሶበ ትብሉ ቡ
ፋክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአ
ብሔር ።

፴፱ በእግዚአብሔር ስም የሚመ
ጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድ
ረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታ
ዩኝም ብዬ በእውነት እነግራች
ኋለሁ ። ሆኖም አላለፈም ቢ
ሉ የተመቸ ። አልፏል ቢሉ
ምጽአትን ያያል ።

በእንተ ዘአቅደሙ ነገረ ሙስና
ሃ ለቤተ መቅደስ ።

ምዕራፍ ፳፱።

፩ ወወጊኦ እግዚእ ኢየሱስ እም
ቤተ መቅደስ ሐረ ፤

፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቤ
ተ መቅደስ ወጥቶ ሄደ ፤

ወቀርቡ አርዳኢሁ ወአርአይዎ
ንድቀ ሕንፃሁ ለቤተ መቅደስ
ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው የቤ
ተ መቅደስን ሥራ አሳዩት ማ
ለት እንዲህ ሲያምር ይፈርሳ
ል ትላለህ አሉት፤ የጧት ፀሐይ
ወድቆበት ሲያሸበርቅ አይተው

፫ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ፤
መለሰ ፤

፬ ወይቤሉሙ ትሬእዩኑ ዘንተ ዙ
ሉ ፤

ይህን ሁሉ ታያላችሁን ግለት
ይህን ይደንቃችኋልን ።

አማን አብለክሙ ኢይትኃደግ
ዝየ ዕብን ዲበ ዕብን ዘኢይት
ላወት ፤

የማይፈርስ ሁኖ ደንጊያ በደ

ንጊያ ላይ አይቀርም ብዬ እንዳ
ይቀር በውነት እነግራችኋለሁ
ሐተታ ከጥመስ ሠራዊት አን
ዱ ደንጊያ ቢፈነቅል ድስት ሙ
ሉ ወርቅ አገኘ እንደዚያ እናገ
ኛለን እያሉ ቤተ መቅደስን ሲ
ያፈርሷት ፩ ፩ ደንጊያ አል
ደረሳቸውም ፩ም ትሬእዩኑ ብ
ለህ መልስ ይህን ይደንቃችኋ
ልን ይህስ የሰው ሕንፃ ነው
አማን አብለክሙ ፤ ሕንፃ እግ
ዚአብሔር ሰው ይፈርሳል ይ
በሰብሳል ብዬ በውነት እነግ
ራችኋለሁ ።

፭ ወእንዘ ይነብር እግዚእነ ው
ስተ ደብረ ዘይት ቀርቡ ኀ
ቤሁ አርዳኢሁ ።

፮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
ደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ ደ
ቀ መዛሙርቱ ወደሱ ቀረቡ
ወይቤልዎ እንተ ባሕቲቶሙ
ለብቻቸው ጠየቁት ሶስቱ ባ
ለሟሉቹ እንድርያስን ጩ
ምረው ይጠይቁታል
ንግረነ ግእዜ ይከውን ዝንቱ
ወናሁ ይትኃደግ ለክሙ ቤት
ክሙ በድወ ብሉ ነበርና ቤ
ተ መቅደስ የሚፈርስበት ም
ን ጊዜ ይሆናል ።

ወምንትኑ ተአምራሁ ለምጽ
አትከ ።

አማን አብለክሙ ኢትሬእዩኒ
ብሉ ነበርና የምጽትህስ ።

ወለኅልፈተ ዓለም ።
የኅልፈተ ዓለምስ ምልክቱ ም
ንድነው አሉት ፤

፯ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ዑቁ
ኢያስሕቱክሙ ፤ ኤፌ ፩ ፤

፪ እንዳያስቷችሁ አስተውሉ አላ
ቸው ።

፫ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስ
ምየ እንዘ ይብሉ አነ ውእቱ ክ
ርስቶስ ፤

፬ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ ሰ
ዎች በኔ ስም ይነሣሉና ፤ ታሪ
ክ ባማራ መንግሥት ጊዜ ዘክ
ርስቶስ ይሉኛል ብሉ ተነሥቶ
እንደነበረ ሰቅለው ገለውታል
ከሱ ጋራ ጂመቶ ሰዎች ሙተዋ
ል ሰማዕታተ ዘክርስቶስ ተብለ
ዋል ፤

ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን ፤
ብዙ ሰዎችን ያስታሉ ፤

፭ ወሶበ ሰማዕክሙ ፤
የር ሲሰበሰቡ ፤

፮ ወአጽባዕተ ፤
ጋሻ ለጋሻ ሲሳጉድ ፤

ወድምፀ ጸባዒት ፤
ገድሉ ሰልቦ ሲያገር ብትሰሙ
ዑቁ ኢትደንግፁ ፤

እንዳትደንግፁ አስተውሉ ፤
እስመ ግብተ ሀለዎ ይኩን ዝን
ቱ ዙሉ ፤

ይህ ሁሉ ፈጥኖ ይደረግ ዘን
ድ አለውና ።

ወባሕቱ አኮ በጊዜሃ ዘየኃልቅ
ነገር ግን ያን ጊዜ የሚፈጸ
ም አይደለም ።

፯ ወይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕ
ዝብ ።

፯ ሕዝበ ሮም በሕዝበ እስራኤል
ላይ በጸላትነት ይነሡባቸዋል ።
አንድም ወይትነሥኡ ሕዝብ
ብለህ መልስ ሕዝበ እስራኤል
በሕዝበ እስራኤል ላይ ነገሥተ
እስራኤል በነገሥተ እስራኤል
ላይ በጸላትነት ይነሡባቸዋል ፤
ሐተታ ቀን ከጥመስ ሠራዊት
ጋራ ሲዋጉ ይውላሉ ። ማታ ከ
ኔ ወገን አነግሥ ከኔ ወገን አነ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ግሥ እያሉ ስንዝር ስንዝር ሙሉ ሾተል አልፎ ሲሄድ አበጅተው አንዱ ባንዱ እየሸጉጦበት ይሄዳል ገዳዩ ስላልታወቀ ሞተ ዕውር ተብሏል አንድም ሕዝበ ሮም በሕዝበ እስራኤል ላይ በጸላትነት ይነሡባቸዋል ሕዝበ ሮም ያላቸው ቅሉ ከአርዳሚስ ጋራ የሄዱ የአርዳሚስ ወገን ናቸው።

ወነገሥት ላዕል ነገሥት ። ነገሥተ ሮም በነገሥተ እስራኤል ላይ በጸላትነት ይነሣሉ። ነገሥተ ሮም ያላቸው ቅሉ የአርዳሚስ ልጆች ናቸው።

ወይመጽአ ረኃብ ወብድብድ ወድልቅልቅ ውስተ ዙሉ በሐውርት።

በየሀገሩ ረኃብ ቸነፈር ሽብር ይደረጋል።

ወዝንቱ ዙሉ ቀዳሚሁ ለሕማም ውለቱ።

ይህ ሁሉ የመከራው መጀመሪያ ነው ማለት በጥጦስ ለሚደረገው መከራ ፊት አውራሬ ነው ቀዳሚሁ የጥጦስ ሕማም የሐሳዊ መሲሕ ቀዳሚሁ የሐሳዊ መሲሕ ሕማም የምጽአት።

አሚሃ ይትባጽሑክሙ ወይሚጥዉክሙ ለምንዳቤ ማቴ ፲፫ ፯ ። ሉቃ ፳፩ ፲፪ ። ዮሐ ፲፮ ፳ ፲፯ ፪ ።

ያን ጊዜ ለጸዋትወ መከራ አሳልፈው ይሰጧችኋል።

ወይቀሥፉክሙ።

ከምክራባቸው አግብተው ይገርፉችኋል። ወይቀት

ሉክሙ። ይጸሏችኋል።

ወትከውኑ ጽሉዓነ በኅብ ዙሉ ሰብእ በእንተ ስምዩ።

ስለ ስሜ ማለት በኔ ስም ስላመናችሁ በኔ ስም ስላስተማራችሁ በኔ ስም ስለተጸራችሁ ሁሉ ይጸላችኋል።

ወይእተ አሚረ የዓልዉ ብዙኃን ሃይማኖቶሙ።

በዚያን ጊዜ ብዙ ሰዎች ሃይማኖታቸውን ይለውጣሉ

ወይጸልዑ በበይናቲሆሙ እስበሳቸው ይጸላሉ።

ወያገብዑ በጸሙ ለሞት ይትቃተሉ።

አንዱ አንዱን ይጸላዋል።

ወብዙኃን ሐሳውያን ነቢያት ይመጽኡ።

በመምሕራን የሚያብሉ መምሕራንን የሚያሳብሉ ሐሰተኞች መምሕራን ይነሣሉ።

ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን።

ብዙ ሰዎችን ያስቷቸዋል።

ወእምብዝኃ ዓመፃ ወእከይተሐፅፅ ፍቅር እምብዙኃን።

ከሐሰትና ከኃጢአት ብዛት የተነሳ ፍቅር ከብዙ ሰዎች ታንሳለች። ተሰክሶ ፍቅር ይላል አብነት የሐፅፅ ሲል ነው። ወይሐዙሱ ከመ ይቅብዑ መልአክ ወንጉሠ እንዲል። ዮሐንስን ባነገሡ ጊዜ በዕልፍ በዕልፍ ይቈጠሩ የነበሩ እስራኤል አሥርሠረገላ አምሳ ፈረሰኛ ሽህ እግረኛ ሁነው ተገኝተዋል።

ወብዙኃን የዓልዉ ሃይማኖቶሙ ወፍቅሮሙ።

ብዙ ሰዎች ሃይማኖታቸውን ምግባራቸውን ይለውጣሉ።

ወዘሰ አዝለፈ ትእግሥቶ ውለቱ ይድገን።

ፈጽሞ መከራውን የታገሠ ከፍዳ የሚድን እሱ ነው። እስከፍጻሜ ይላል አብነት እስከ ዕለተ ሞቱ ታግሶ መከራ የተቀበለ ከፍዳ የሚድን እሱ ነው።

ወይሰበክ ዝ ወንጌል መንግሥት ውስተ ዙሉ ዓለም።

የመንግሥት ወንጌል ማለት ጌትነቱን የምትናገር ወንጌል በ፱ቱ ማዕዘን ትነገራለች በእስላም ቤት ስንኳ ሳይቀር ትገኛለች። ታሪክ በሀገራችን ቴዎድሮስ በሀገራቸው የሐንስ የሚባል ይነግሣል የኛም ሄዶ ያም መጥቶ በእስክንድርያ ሶስት ቀን ይዋጋሉ አራቱ ሊቃነ ጳጳሳት የክርስቲያን ደም ለምን ይፈሳል መሥዋዕት ሰውተን በመሥዋዕቱ ምልክት በታየለት ሃይማኖት ይጽና ይሏቸዋል ሁሉም በያሉበት መሥዋዕት ያቀርባሉ። የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት በሰዋው አነ ውለቱ ክርስቶስ ብሎ በርግብ አምሳል ወርዶ ይመሰክራል ከዚህ በኋላ በሃይማኖት አንድ ይሆናሉ በግቢ ይገናኛሉ እንደዚህ የሚል ከምን አለቢሉ ከገድለ ፊቅጦር ከራእዩ ሲኖዳ።

ከመ ይኩን ስምዓ በላዕለ አሕዛብ።

በላመኑ በአሕዛብ መፈራረጃ ይሆንባቸው ዘንድ።

ወይእተ አሚረ ይበጽሕ ሕልቀት።

ያልተያያዘ ይእተ አሚረ ነው የሐሳዊ መሢሕን ሲናገር መጥቶ የጥጦስን ይእተ አሚረ አ

የግቴዎስ ወንጌል ።

ለ ነቢይ ኢሳይያስ የጸዋዊን ነገር ሲናገር መጥቶ የሚጠትን ይአተ አሚረ እንዳለ።

፲፮ ወእምከመ ርኢከሙ ትእምር ተ ርከሰ ዘምዝበሬ ዘተብህለ በዳንኤል ነቢይ ዘይቀውም ውስተ መከን ቅዱስ ወዘያነብብ ለይለቡ። ዳን ፱ ሸ፯ ማር ፲፫ ፲፱

፲፭ ሉቃ ሸ፭ ሸ፭ ። በቅዱስ ቦታ የሚቆም ማለት ለቤተ መቅደስ አንበቢነት የሚሾም ያስተውል ተብሎ የተነገረውን ቤተ መቅደስ በሚፈርስበት ጊዜ የሚሆን የጥመስን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ ፍጻሜው ይመጣል ማለት የአይሁድ ጥፋት ይሆናል ትእምርተ በላዖር እንዲል። ሸም ቤተ መቅደስ በሚፈርስበት ጊዜ የሚሆን የጥመስን ጣዖት ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ የአይሁድ ጥፋት ይሆናል። ወዘተብህለ በዳንኤልም ለቤተ መቅደስ አንበቢነት የሚሾመው ለይለቡ ያለውን ያስተውል። አንድም ወይአተ አሚረ ያን ጊዜ የአይሁድ ጥፋት ይሆናል። ወእምከመ ርኢከሙ፤ ቤተ መቅደስ በሚፈርስበት ጊዜ የሚሆን የጥመስን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ወዘተብህለ። አሚሂ ይትኅተም ራዕዩ ነቢያት ወይትቀበዕ ቅዱስ ቅዱሳን ወየዓርፍ ሙስና ዲበ መትከፈ ርከሳን ተብሎ በዳንኤል የተነገረውን ይወቅ። አንድም የተያያዘ ይአተ አሚረ ነው ሐሳዊ መሢሕን ሲናገር መጥቶ ምጽአትን ይአተ አሚረ አለ ለቤተ መቅደስ አንበቢነት የሚሾም ለይለቡ ተብሎ በዳንኤል

የተነገረለትን ይህ ዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሢሕን ጣዖቱን ጣዖትነቱን ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ ኅልፈተ ዓለም ይሆናል። አንድም ይህ ዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሢሕን ጣዖትነቱን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ኅልፈተ ዓለም ይሆናል ወዘተብህለ፤ በዳንኤልም ለይለቡ ተብሎ የተነገረለትን ያስተውል። አንድም ወይአተ አሚረ ያን ጊዜ ኅልፈተ ዓለም ይሆናል። ወእምከመ ርኢከሙ፤ ይህ ዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሢሕ ጣዖቱን ጣዖትነቱን ያያችሁ እንደሆነ ዘተብህለ፤ አሚሂ ይትኅተም ራዕዩ ነቢያት ወይትቀበዕ ቅዱስ ቅዱሳን ወየዓርፍ ሙስና ዲበ መትከፈ ርከሳን ተብሎ በዳንኤል የተነገረውን ያስተውል። ወእምከመ ርኢከሙ ኃሣር ለሙስና ይላል በማርቆስ።

፲፮ አሚሂ እለ ውስተ ይሁዳ ይጉዩ ውስተ አድባር።

፲፯ ያን ጊዜ በይሁዳ ዕፃ ያሉ ወደ ተራራ ይሸሻሉ።

፲፰ ወዘሂ ሀሎ ውስተ ናህስ ኢይረድ ይንሣእ ዘውስተ ቤቱ።

፲፱ ከሰገነት የወጣም ከምድር ቤት ያለውን ያነሣ ዘንድ ወደ ምድር ቤት አይወርድም።

፲፳ ወዘሂ ገዳመ ሀሎ ኢይትመየ ጥድገሬሁ ይንሣእ ልብሶ።

፲፳፱ በበረሃም ያለ ልብሱን ያነሣ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስም እንደ ወጣ ይቀራል ማለት ነው።

፲፴ ወበሕቱ አሌ ሎን ለፅኑላት ወ

ለእለ የሐፅና በውእቱ መዋዕል ፲፱ ነገር ግን በዚያ ወራት ለፀነሱ ወልደው ለሚያሳድጉ ሴቶች ወየላቸው። ሐተታ የፀነሱት ከመንገድ ይወልዳሉ የወለዱት ወተት ፍትፍት አምሙ ብለው ያስቸግሯቸዋልና።

፳ ወጸልዩ በሕቱ ከመ ኢይኩን ጉያክሙ በክረምት ወበሰንበት ግብ ፩ ፲፱።

፳ ነገር ግን ስደታችሁ በክረምት በሰንበት እንዳይሆንባችሁ ለምኑ። ሐተታ ክረምት ላዩ ውሀ ታቹ ውሀ ነው አያሸጋግርምና ሰንበትም ዕለተ ፅርዓት ነው። መንገድ ቅሉ የሚያሳይ አይገኝምና። አንድም ሶስት ወር ክረምት አርፋለሁ ብሎ ዘጠኝ ወር ምግቡን ሲሰበስብ ይበጃል በ፯ኛው ቀን አርፋለሁ ብሎ ሄቱን ቀን በተገብሮ ይሰነብታል አርፋለሁ ባለበት ጊዜ ስደት የመጣ እንደሆነ ከቀበጸ ተስፋ ይደርሳልና። አንድም አሚሂ እለ ውስተ ይሁዳ ብለህ መልስ በሃይማኖት ያሉ ሰዎች ረድኤ ተ እግዚአብሔርን ጥግ ያደርጋሉ ወዘሂ ውስተ ናሕስ ልዕልና ነፍስ ያለውም ወደ ትሕትና አይወርድም፤ ይንሣእ ዘውስተ ቤቱ፤ ሥጋዊ ሥራ ይሠራ ዘንድ፤ ወዘሂ ሀሎ ገዳመ፤ የመነሻም ወደ ዓለም አይመለስም ይንሣእ ልብሶ፤ ዓለማዊ ሥራ ይሠራ ዘንድ፤ ወበሕቱ አሌ ሎን ለፅኑላት፤ ነገር ግን በዚያ ወራት ኃጢአትን በሐልዮ ፀንሰው በነቢብ ወልደው በገቢር ለሚያሳድጉ ሰዎች ወየላቸው መከራ ነፍስ አለባቸውና፤ አንድ

ወንጌል ዘግቴዎስ።

ም ምዕመናንን በትምርት ዐን ሰው በትምርት ወልደው በት ምርት የሚያሳድጉ መምሕራን ወዮላቸው መከራ ሥጋ አለባ ቸውና፤ ወጸልዩ ባሕቱ፤ ነገር ግን በሃይማኖት ብቻ ሳላችሁ ምግባር ሳትሠሩ ሞት እንዳይ ታዘዝባችሁ ለምኑ። ክረምት ወ ርኃ ልምላሚ ነው ፍሬ የለው ም ሰንበትም ዕለተ ጽርዓት ና ትና በጽርዓት ሳላችሁ ሲል ነው፤

ጳጳ አስመ ይከውን ይአተ አሚረ ዓቢይ ሕግም ወምንዳቤ ዘኢ ኮነ ከግሁ እምፍጥረተ ዓለም እስከ ዮም፤

ጳጳ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ተደርጎ የማያውቅ። ወኢ ይከውንሂ። ከንግዲህም ወዲህ የማይደረ ግ መከራ ጸዋትወ መከራ ያ ን ጊዜ ይደረጋልና።

ጳጳ ወሰበ ኢሐፀራ እግንቱ መዋ ዕል እምኢድጎን መኑሂ ዘሥጋ ጳጳ ቀኑስ ባያጥር ሥጋዊ ደግዊ ሰው ሁሉ ከመከራ ከክህደት ባልዳነም ነበር።

ወባሕቱ በእንተ ጎሩያኒሁ የሐ ዕራ እግንቱ መዋዕል፤ ነገር ግን ስለ ምዕመናን ቀ ኑ ያጥራል። ከመዓልቱ አራት ከሌሊቱ አራት ስምንት ሰ ዓት ይነሣለታል።

ጳጳ አሚሃ እመቦ ዘይቤለክሙ ነ ዋ ዝዩ ሁሉ ክርስቶስ። ግር ፲፫ ጳጳ። ሉቃ ፲፮ ጳጳ።

ጳጳ ያን ጊዜ ክርስቶስ ከወዲህ አለ ከወዲያ የለም ከወዲህ ወዲያ ይሄዳል። ወነዋ ከሀከ፤

ከወዲያ አለ ከወዲህ የለም ከወዲያ ወዲህ ይመጣል ቢ ሷችሁ። ኢትእመኑ። በጅ አትበሉ።

ጳጳ አስመ ይትነሥኡ ሐሳውያን መሢሕ፤

ጳጳ መሢሕ ክርስቶስን የሚያሳ ብሉ በመሢሕ በክርስቶስ የ ሚያብሉ ሐሰተኞች መምሕ ራን ይነሣሉና፤

ወሐሳውያን ነቢያት፤ መምሕራንን የሚያሳብሉ በ መምሕራን የሚያብሉ ሐሰ ተኞች መምሕራን ይነሣሉና ወይንበሩ ተአምራተ ወመን ካራተ ዓበይተ ለአስሕቶ፤ ሰውን ለግሳት በምትሕት ደ ጋግ ተአምራት ያደርጋሉ፤ አንድም ከመ ያስሕቱ ይላ ል፤ ያስቱ ዘንድ፤ ሶበሰ ይትከሀሉሙ ለጎሩያን ሂ እምአስሕትዎሙ፤ አይቻላቸውም እንጂ ቢቻላ ቸውስ ምዕመናንንም ባሳቷቸ ው ነበር፤

ጳጳ ወናሁ አቅደምኩ ነገርተክሙ ጳጳ እነሆ አስቀድሞ ነገርኳችሁ፤ ጳጳ እመቦ ዘይቤለክሙ ነዋ ገዳ መ ሀሉ ኢትፃዑ፤

ጳጳ ክርስቶስ በገዳም ጎብስት አ በርክቶ ያበላል ቢሷችሁ አት ውጡ ግለት በጅ አትበሉ። ወነዋ ውስተ አብያት ኢትእ መኑ። እነሆ በምክራብ ያስተምራል ቢሷችሁ በጅ አትበሉ።

ጳጳ አስመ ከመ መብረቅ ዘይወዕእ እምጽባሕ ወያስተርኢ እስከ ዓረብ።

ጳጳ ዐሐይ በወጣ ጊዜ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ እንዲታይ። ከግሁኬ ይከውን ምጽአቱ ለወ ልዩ እገለ እመሕያው። የወልደ እገለ እመሕያው የከ ርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ነው ና ግለት ሁሉ ያየዋልና።

ጳጳ ሀዘ ሀሉ ገደላ ሀዩ ይትጋብ ኡ አንስርት። ሉቃ ፲፯ ሙ፫።

ጳጳ በአይቲ ንትራከብ ብለውታል በሉቃስ ያቀናዋል ምግብ ካለ በት አንስርት ይሰበሰባሉ አለ እኔ ካለሁበት እናንተ ትሰበሰ ባላችሁ። ሐተታ። ገደላ አለው ራሱን ነፍስ የተለየችውን መ ለኮት የተወሐደውን ሥጋው ን ነውና የምንቀበለው። አንስ ርት አላቸው ሐዋርያትን እን ስርት ክንፍ አላቸው። ሐዋርያ ትም ክንፈ ጸጋ አላቸውና። አንስርት ተመስጦ እንዳላቸ ው ሐዋርያትም ተመስጦ አ ላቸውና።

በእንተ ካልአዊት ምጽአት ዘወልደ እገለ እመሕያው።

ጳጳ ወእምድጎረ ሕግምን ለእግን ቱ መዋዕል ዐሐይኒ ይፀልም። ኢሳ ፲፫ ፲። ሕዝ ሙ፫ ሂ። ኢዮ ፪ ፲፫ ፲፭፤ ግር ፲፫ ጳጳ። ሉቃ ጳጳ ጳጳ። ራዕ ፩ ፯።

ጳጳ በሐሳዊ መሢሕ የሚደረገው ን መናገር ነው፤ ይህ ሁሉ መከራ ከተደረገ በኋላ ዐሐ ይ ያልፋል። ወወርጎኒ ኢይሁብ ብርሃኖ። ጨረቃም ብርሃኑን አይሰጥም ግለት ያልፋል። ወከዋክብትኒ ይወድቅ እምሰግ ይ። ከዋክብትም ያልፋሉ

የግቴዎስ ወንጌል።

ወያንቀለቅል ኃይለ ሰማያት።
አድማስ ጽንዑን ይለቃል።

፴ ወይለት አሚረ ያስተርኢ ት
እምርቱ ለወልደ እጋለ እመ
ሕያው ውስተ ሰማይ።

፴ ያን ጊዜ የወልደ እጋለ እመ
ሕያው ክርስቶስ ምልክቱ በ
ሰማይ ይታያል ዓሠረ ርግዝ
ቱን ዓሠረ ቅንዋቱን አሥራቱ
ን ሳያጠፋ ይመጣልና። ታሪክ
ላባ ጳጥሚስ እንደታየው፤ ሲ
ሰግድ ወዙ ወርዶ መሬቱን
ጭቃ አደረገው ወዲያው ጌ
ታ ተገለጸለት አንተን አገኝ
ብዬ እንዲህ እደክማለሁ አ
ለው እኔም እንጂ ላንተ ብ
ዬ እንዲህ ሁኔ ተሰቅዬ አ
ለሁ ብሎ በዕለተ ዓርብ እንደ
ተሰቀለ ሁኖ ጉጉን እንደ ተወ
ጋ ደሙ እንደፈሰሰ ሆኖ ታ
ይቶታል። አንድም ወእምድን
ረ ሕማሞን ብለህ መልስ። በ
ጥጠስ የሚደረገው መከራ ነ
ው። ይህ ሁሉ መከራ ካለፈ
በኋላ ፀሐይ ይጨልማል።

ወወርሀኒ ኢይሁብ ጭርሃና። ወከ
ዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ።
ጨረቃ ይጨልማል ከዋክብት
ም ይወድቃሉ፤ በዕለተ ዓርብ
በሠሩት ኃጢአት እንደ ተፈረ
ደባቸው ለማጠየቅ በዕለተ ዓ
ርብ የተደረገው ሁሉ ተደ
ርጓል። ወይለት አሚረ፤ ያን ጊ
ዜ የወልደ እጋለ እመሕያው
የክርስቶስ ምልክቱ በሰማይ
ይታያል። ታሪክ፤ በርም አን
ፃርና በኢየሩሳሌም አንፃር
ያሉ ከዋክብት ሰልፍ ሰርተ
ው ሲዋጉ በርም አንፃር ያ
ሉት በኢየሩሳሌም አንፃር ያ

ሉትን ድል ሲያደርጋቸው ታ
ይተዋል። ሮማውያን አይሁድን
ድል ለማድረጋቸው ምሳሌ
ነው።

አሚሃ ይበክዩ ነሎሙ አሕ
ዛብ ምድር ሶበ ይፌእይዎ ለወ
ልደ እጋለ እመሕያው እንዘ
ይመጽእ በደመና ሰማይ።
በሰማይ ደመና ማለት በባሕ
ርይ ክብሩ ሲመጣ ባዩት ጊዜ
ያን ጊዜ አሕዛብ ሁሉ ያዝ
ናሉ። ሐተታ። የዕርገት የደብረ
ታቦር የምጽአት ደመና የባ
ሕርይ ክብር ነው። አንድም
በሥጋ ማርያም መጥቶ ባዩት
ጊዜ፤ ሰማይ ዳግሚት እንዲል
አንድም በክበበ ትስብአት መ
ጥቶ ባዩት ጊዜ ያዝናሉ።
ምስለ ኃይል።

ከኃይል ጋራ ማለት ዓለምን
ከማሳለፍ ጋራ።

ወስብሐት ብዙን።

ቅዱስ እግዚአብሔር ዘያንቅሐ
ሙ ለምውታን ተብሎ ከመመ
ስገን ጋራ ሲመጣ ባዩት ጊዜ።

፴፩ ወይፌንዎሙ ለመላእክቲሁ ም
ስለ ቃለ ቀርን። ፩ ቆር ፲፭
፶፪። ፩ ተሰ ፱ ፲፭።

፴፩ አዋጅ ከመንገር ጋራ መላእክ
ትን ያዛቸዋል።

ወስብሐት ዓቢይ።

ብርሃነ መለኮቱን ገልጸ በመ
ጣ ጊዜ።

ወያስተጋብዕዎሙ ለኅሩያኒሁ
እምፀቱ ነፋሳት እምአጽናፈ
ሰማይ እስከ አጽናፈሃ።

ሙታንን ካራቱ ማዕዘን ይሰበ
ስቧቸዋል። ይመጽእ ወያስተጋ
ብሥሙ ይፌንዎሙ ወያስተጋ
ብእምሙ ይላል።

፴፪ ወእምበለስ አእምሩ አምሳሊሁ
፴፪ ነገሩን በበለስ ዕወቁ።

እምከመ ለምለመ አዕፁቂሉ
መሠረፀ ቂፅሉ ተአምሩ ከመ
ቀርብ ማዕረር።

በለስ ቅጠሉ የለመለመ ዓፅቅ
ያወጣ እንደሆነ መከር እንደ
ደረሰ ዕወቁ። ሐተታ። የጥጠስን
በቅጠል የሐሳዊ መሢሕን በአ
በባ የምጽአትን በፍሬ መስ
ሎ ይናገራል። አንድም እንደ
ቅጠሉ ሐሳዊ መሢሕ ነግሦላ
ቸው ቤተ አይሁድ ደስ ብሏ
ቸዋል። እንደ አበባው የምዕ
መናን መከራቸው እንደ ፍሬ
ው ሞታቸው። አንድም እንደ
ፍሬ ሞታቸው እንደ አበባ ክ
ብራቸው። አንድም ቂጽል አ
ይለወጥም። እንደ አበባው የ
አይሁድ መከራቸው እንደ ፍ
ሬው ሞታቸው። አንድም እን
ዳበባው ሞታቸው እንደ ፍሬ
ው ፍጻቸው።

፴፫ ከማሁኬ አንትሙኒ እምከመ
ርኢክሙ ዘንተ ነሎ አእምሩ
ከመ ቀርብ ኅበ ኅኅት።

፴፫ እናንተም ይህን ሁሉ ያያችሁ
እንደሆነ እንደቀረበ ከደጅ እን
ዳለ እወቁ ከደጅ የቆመ ፈጥኖ
እንዲገባ ፈጥኖ እንዲደረግ እ
ወቁ ማለት ነው።

፴፬ አማን አብለከሙ ከመ ኢተ
ኃልፍ ዛቲ ትውልድ እስከዝ
ነሉ ይትገበር።

፴፬ ይህ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ
ቤተ አይሁድ አታልፍም
ብዬ እንጽታልፍ እነግራችኋ
ለሁ።

፴፭ ሰማይ ወምድር የኃልፍ ማ
ር ፲፫፻፱፪።

ወንጌል ዘግቲዎስ ።

፴፭ ሰማይና ምድር ያላፋላ ።
ወቃልየሰ ኢየሁዳና ።
ሕጌ ግን አያልፍም ። አንድም
ዕለፍ ያልሁት ያላፋላ ዕለፍ
ያላልሁት አያልፍም ። አንድም
ሕጌን የያዘ አያልፍም ሕጌን
ያልያዘ ግን ያላፋላ ።

ዘከመ ይደልም ተጊህ ለክር
ስቲያን እስመ ኢየሁዳና
ሰአተ ሞቱ ።

፴፮ ወበእንተሰ ይአቲ ዕለት ወይአ
ቲ ሰዓት አልቦ ዘየአምራ ።
፴፯ ያችን ዕለት ያችን ሰዓት የሚ
ያውቁት የለም ። ይአቲ ባለው
ወኪያሃ ያላል አብነት ወይአ
ቲ ማለት ነው ። ወሰምዓት ዮዲ
ት በኪያሆን መዋዕል እንዲል።
ሐተታ ዘመኑ ዘመነ ዮሐንስ
ወርኑ ወርኃ መጋቢት ዕለቱ
ዕለተ አሁድ ሰዓቱ መንፈቀ ሌ
ሊት አይደለም ቢሉ ብዙ ዘመ
ነ ዮሐንስ ብዙ ወርኃ መጋቢ
ት ብዙ ዕለተ አሁድ ብዙ መ
ንፈቀ ሌሊት አለና ።
ኢመላእክተ ሰማይ ።
መላእክትም ሁነው ።
ወኢወልድ ።
ደቂቀ አዳምም ሁነው አያው
ቋትም ። ኦሪት ዘልደት እንዲል
ዘእንበለ አብ ባሕቲቱ ።
ከብቻው ከአብ በቀር አብ ብቻ
ያውቃታል እንጂ ። ሐተታ ከ
ፍጡራን ሲለየው ነው እንጂ
ከወልድ ከመንፈስ ቅዱስ ሲ
ለየው አይደለም ። አንድም
ወልድ ቅድመ ተዋህዶ የነበረ
አላዋቂ ሥጋን እንደ ተዋህዶ
ለማጠየቅ ። አኮ ኢያላሚር ኅ
ቡአተ አላ ከመ የሀብ መካነ

ለጥንተ ትስብእቱ ዘኢየሁዳና
ገቡዓተ እንዲል ። አንድም
አብ ለልጁ በመስጠት አውቋ
ታል ። ወልድ ግን በሥራ አላ
ወቃትም ሲል እንዲህ አለ ።
አንድም ። ኢወልድ ባሕቲቱ
ዘእንበለ አብ ወልድ ብቻ ያ
ለ አብ አያውቃትም ።
፴፯ ወበከመ ከነ በመዋዕሊሁ ለኖኅ
ከማሁ ይከውን ምጽአቱ ለወ
ደ አንለ እመሕያው ዘፍ ጌጌ
ሉቃ ፲፯ ፳፮ ።
፴፯ በኖኅ ዘመን እንደተደረገው
የወልደ እንለ እመሕያው የክ
ርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ይደ
ረጋል ።
፴፰ አስመ በከመ ከነ በመዋዕለ
ኖኅ እምቅድመ ማየ አይህ
ይበልፀ ወይስትዩ ።
፴፱ ከማየ አይህ አስቀድሞ ሲበ
ሉ ሲጠጡ ።
ያወስቡ ወይትዋስቡ ።
ሲያገጡ ሲጋቡ እንደነበረ ።
እስከ አመ ቦአ ኖኅ ውስተ
ንፍቀታቦት ።
ንፋቀ ታቦተ ሲል ነው ስጠ
ተ ልብስ ጠፈረ ቤት እንዲ
ል ስጡጠ ልብስ ጥፋረ ቤተ
ሲል ኖኅ ክፍል ክፍል ካለው
መርከብ እስኪገባ ድረስ ።
፴፱ ወኢያእመሩ እርከ አመ መ
ጽአ ማየ አይኅ ወአጥፍአ ነሉ
፴፱ የጥፋት ወሀም መጥፋ ሁሉን
እስኪያጠፋ ድረስ እንዳላወቁ
ከማሁኬ ይከውን ምጽአቱ ለ
ወልደ እንለ እመሕያው ።
የክርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ነ
ውና በኖኅ ጊዜ እንደተደረገ
ይደረጋል ። አሚሃ ቂቱ
ይሄልው ውስተ ልዱ ገራህት ።

፵ ያንጊዜ ሁለት ሰዎች ባንድ እ
ርሻ ይኖራሉ ።
፵፩ ልደ ይነሥኡ ።
፵፪ አንዱን በሞት ይወስዳሉ ።
ወካልሆ የኃድጉ ።
አንዱን በሕይወት ይተዋሉ ።
ወደቲ የሐርየ በ፩ዱ ማኅረፅ
ሁለት ሴቶች ባንድ ወፍሬ
ይፈጫሉ ። ሐተታ ተራ አንድ
ም ሽርሞ ። አንድም መቀበያ
ውን አንድ አድርገው ።
አሐተ ይነሥኡ ።
አንዱቱን በሞት ይወስዳሉ ።
ወካልዕታ የኃድጉ ።
አንዱቱን ይተዋሉ ።
ቂቱ ይሰክቡ ውስተ ልዱ አራት
ባልና ሚስት ባንድ አልጋ ይ
ተኖሉ ።
ልደ ይነሥኡ ።
አንዳቸውን በሞት ይወስዳሉ
ወካልሆ የኃድጉ ።
አንዳቸውን በሕይወት ይተዋሉ
አንድም ቂቱ ይሄልዉ ብለህ
መልስ ለያርኅብ እግዚአብሔር
ምድር ለያፈት እንዲል ። በያ
ፈት ዕፃ ቂት ሰዎች ይኖራሉ
ምግባር ሃይማኖት የያዘውን
ይነሥኡ ወደገነት ። ምግባር ሃ
ይማኖት ያልያዘውን የኅድጉ
በገሃነም ። ወደቲ ይሰክቡ ውስተ
ልዱ አራት ። ለይኅድር እግዚአ
ብሔር ውስተ ቤቱ ለሴም እ
ንዲል በሴም ዕፃ ቂት ሰዎች ይ
ኖራሉ ምግባር ሃይማኖት የያ
ዘውን ወደገነት ያልያዘውን
ወደ ገሃነም ይተዋሉ ። አንድ
ም ። ቂቱ ይሄልዉ ብለህ መል
ስ ባሕታውያን በበረሀ ይኖራ
ሉ እንደ እንጦንስ እንደ መ
ቃርስ እንደ አቡነ ተክለሃይማ

ናት ያሉትን ይነሥኩ ወደ ገነት ። እንደ ሠናዩ ዝክር እንደ በዓለ መቅደት ያሉትን የኃድጉ በገሃነም ።

ወደቲ የሐርጸ ። ነጻያን በዚህ ዓለም ይኖራሉ እንደ አልዓዛር እንደ ሐዋርያት ያሉትን ወደገነት። እንደ ይሁዳ እንደ አይሁድ ያሉትን በገሃነም ። ወደቱ ይሰክቡ ውስተ ልዩ አራት፣ በለጸጎች በዚህ ዓለም ይኖራሉ። እንደ ኢየሱስ እንደ አብርሃም ያሉትን ይነሥኩ ወደገነት። እንደ ነዌ እንደ ኪራም ያሉትን የጎድጉ በገሃነም ።

፵፪ ትግሁ እንክ እስመ ኢተአም ሩ በዓይ ሰዓት ይመጽእ እግዚአብሔር ግር ፲፫ ፴፫። ሉቃ ፲፪ ፴፱

፵፫ ጌታችሁ በማናቸውም ሰዓት እንዲመጣ አታውቁምና ለትሩት ተግታችሁ ኑሩ ።

፵፬ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ወኢትርስው ።

፵፭ ባሕቱ ዋዩ ነው ይህንም ዕውቁ ሶበሁ የአምር በዓለ ቤት ጊዜ ይመጽእ ሠራቂ እምተግህ ወእምህለው ።

ባለቤት ሌባ የሚመጣበትን ጊዜ ቢያውቅ ተግቶ በጠበቀ ነበር ።

ወእምሁኃደገ ይክርዩ ቤቶ ። ግድግዳውን ምሰው ናሱን አፍርሰው ይሠርቁት ዘንድ ቸል ባላለም ነበር ።

፵፮ ወበእንተዝ አንትሙኒ ድልዋኒክሙ ሀልዉ እስመ በጊዜ ኢተኃዘብክሙ ይመጽእ ወልደ እኅለ እመሕያው ።

፵፯ ወልደ እኅለ እመሕያው ክር

ስቶስ ባልጠረጠራችሁት ዕለት ባላወቃችሁት ሰዓት ይመጣልና እንደ ዚህ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ።

፵፰ መኑ እንጋ ውእቱ ገብር ምዕመን ጠቢብ ዘይሠደሞ እግዚአውስተ ክሉ ቤቱ ።

፵፱ ቅዱስ ጲጥርስ ለነሁ ትሚህረ ነ ወሚመ ለክሉ ብሎታል በሉቃስ። ምን እናንተን ብቻ እናንተን ለመሰለ ሁሉ ነው እንጂ ብሎ አያይዘ በዚያውስ ላይ ጌታው አምና የሚሾመው ብልህ በጎ ባሪያ ማነው ።

ከመ የሀበሙ ሲሳየሙ በበጊዜሁ ።

በየጊዜው ምግባቸውን ይሰጣቸው ዘንድ የዕለት የሰዓት የወር ያመት ምግቡን የሚቀበል አለና ።

፶፩ ብፁዕ ውእቱ ገብር ዘመጸኦ እግዚአው ይረክቦ እንዘ ከመዝ ይገብር ። ራዕ ፲፮፡፲፭ ።

፶፪ ጌታው በመጸ ጊዜ እንዲህ ሲያደርግ ማለት ምግባቸውን ሲሰጣቸው የሚያገኘው ባሯ ነው ።

፶፫ አማን እብለክሙ ከመ ዲበ ክሉ ጥሪቱ ይሠደሞ ።

፶፬ በገንዘቡ ሁሉ ይሾመዋል ብዬ እንዲሾመው በውነት እነግራችኋለሁ ።

፶፭ ወእመሰ ይቤ ውእቱ ገብር እኩይ ይገነዳ አቲወ እግዚአዩ ።

፶፮ ያክፋ ባሯ ግን ጌታዬ የሚመጣበት ጊዜ ገና ነው ብሎ ።

፶፯ ወይዘብጥ አብያጸሁ አግብርተ ይበልዕ ወይሰቲ ምስለ ሰከር ያን ።

፶፱ የጌታውን ባርቶ ባልንጀሮቹን ቢመታ ማለት በበትረ ረጎብ ሲመቱ ካገማሪ ከዘዋሪ ጋራ እየበላ እየጠጣ ምግባቸውን አልሰጥም ቢል ።

፷ ወይመጽእ እግዚአው ለውእቱ ገብር በዕለተ ኢተሀዘበ ወበጌዜ ኢያአመረ ወይሠጥቶ እማዕክሉ ።

፷፩ ባላወቀው ዕለት ባልጠረጠረው ሰዓት መጥቶ ጌታው ከሹመቱ ይሸረዋል ።

፷፪ ወይራሲ መክፈልቶ ምስለ መደልዋን ጎበ ሀሎ ብካይ ወሐቅዩ ስንን። ማቲ ፲፫ ፵፱፡፳፭ ፴ ።

፷፫ እድል ፈንታውን ጽዋ ተራውንም ልቅሶ ጥርስ ቀርጥማት ካለበት ቦታ ከግብዣች ጋራ ያደርግበታል። እንድም መኑ ውእቱ ብለህ መልስ። ጌታው አምና በነጻያን ላይ የሚሾመው ባለጸጋ ማነው። ጌታ ለሰው ብዕል መስጠቱ ለነጻያን መሾሙ ነውና ከመ የሀበሙ፣ ስጠን ባሉት ጊዜ ለነጻያን ሊሰጣቸው። ብፁዕ ውእቱ። ጌታው በመጣ ጊዜ ለነጻያን ምግባቸውን ሲሰጣቸው የሚገኝ ባለጸጋ ንዑድ ክቡር ነው። እማን እብለክሙ፣ በወዲያውም ዓለም ብዕል ይሾመዋል ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ። ወእመሰ ይቤ፣ ያክፋ ባለጸጋ ግን የምሞትበት ጊዜ ገና ነው ብሎ ካገማሪ ከዘዋሪ ጋራ እየበላ እየጠጣ ነጻያን በበትረ ረጎብ ሲሞቱ አልሰጥም ቢል ዘሰ ይጻደቅ በእናቅጽ ውእቱ ኬ ያመነድብ ነፍሳተ እንዲል ወይመጽእ እግዚአው፣ ባልጠረጠ

ወንጌል ዘግቴዎስ ።

ረው ዕለት ባላወቀው ሰዓት ጌ
ታው መጥቶ በማዕከል ዘመኑ
ነፍሱን ከሥጋው ይለያታል እ
ድል ፈንታውን ጽዋ ተራውን
ከኃጥአን ጋራ ጽኑዕ ሥቃይ ባ
ለበት ቦታ በገሃነም ያደርግበታ
ል=አንድም መኑ ውለቱ ብለ
ሀ መልስ፤ ጌታው አምና በም
ዕመናን የሚሾመው ቂስ መ
ምር ማነው=ከመ የሀበሙ ሲ
ሳዮሙ፤ ያስተምራቸው ዘንድ ን
ስሐን ሥጋውን ደሙን ይሰጣ
ቸው ዘንድ=ብዕዕ ውለቱ ጌታ
ው በመጣ ጊዜ ሲያስተምራቸው
የሚገኝ መምር ንስሐን ሥጋ
ውን ደሙን ሲሰጣቸው የሚ
ገኝ ቂስ ንዑድ ክቡር ነው።
አማን ዕብላክሙ፤ በወዲያው ዓ
ለም ምሥጢር ክብር ይሾመዋ
ል ብዬ እንዲሾመው በውነት
እነግራችኋለሁ። ወእመሰ ይቤ
ውለቱ ገብር እኩይ=ያክፋ መ
ምር ቂስ ግን የምሞትበት ጊ
ዜ ገና ነው ብሎ=ወይዘብጥ አ
ብያዲሁ ምዕመናን በበትረ ከ
ሀደት ሲመቱ አላስተምርም ቢ
ል በበትረ ኃጢአት ሲመቱ
ንስሐን ሥጋውን ደሙን አል
ሰጥም ቢል=ኢትዘበጥ አንተ
ከመ ኢይላሁ አነ ዛቲ ምጽን
ጋዕ ምዕረ ትዘብጠክ ወምዕረ
ትዘብጠኒ እንዲል=ወይመጽእ
እግዚአ=ባላወቀው ዕለት ባል
ጠረጠረው ሰዓት ጌታው መጥ
ቶ ነፍሱን ከሥጋው ይለያታ
ል=ወይራሲ መክፈልቶ፤ እድ
ል ፈንታውን ጽዋ ተራውን
ም ከኃጥአን ጋራ ጽኑ ሥቃ
ይ ባለበት በገሃነም ያደርግበ
ታል።

በእንተ ደናግል ጠባባት

ወአብዳት ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

አሜሃ ትመስል መንግሥተ ሰ
ማያት አሥርን ደናግል እለ ነ
ሥአ መኃትዊሆን ወወፅአ ው
ስተ ቀበላ መርዓዊ።
አብነት አሜሃ ይአተ አሚረ
ይላል ያን ጊዜ መንግሥተ ሰማ
ይ ሕገ ወንጌል=ሕገ ወንጌል
ተስፋ=ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ
ፋና ይዘው አሥሩ ደናግል ሊ
ቀበሉት የወጡ መሽራን ትመ
ስላለች=አንድም መንግሥተ
ሰማይ ሕገ ወንጌል ትመስል
መኃትወ፤ መርዓዊን ሲቀበሉ
፤ ደናግል ይዘውት የወጡ ፋ
ናን ትመስላለች። አንድም መ
ንግሥተ ሰማይ ምዕመናን ት
መስል አሥርን ደናግል=መሽ
ራውን ለመቀበል ፋና ይዘው
የወጡ ደናግልን ትመስላለች
ሐተታ ደናግል አላቸው ምዕ
መናን፤ ደናግል በባት በናቷ ቤ
ት ሳለች ኋላ ከባሏ ጋራ አን
ድ የምትሆንበትን ሥራ ስት
ግር እንድታድግ ምዕመናንም
በዚህ ዓለም ሳሉ ኋላ ከክርስቶ
ስ ጋራ አንድ የሚሆኑበትን
ሥራ ሲሠሩ ይኖራሉ። አንድ
ም በተፈጥሮ ደናግል ናቸው
ና=አንድም ድንግልና ሥጋ አ
ላቸውና ይህስ ለሁሉ አይቻል
ም ብሎ ድንግልና ነፍስ አላ
ቸውና።
ወኃምስ እምኔሆን አብዳት እ
ማንቱ።

ከሥሩ አምስቱ ሰነፎች ናቸው
ወኃምስ ጠባባት ።
አምስቱ ልባዎች ናቸው።
ወዓብዳትስ ነሚአን መኃትዊሆ
ን ኢየሥአ ቅብዓ ምስሌሆን ።
ሰነፎች ፋና ይዘው በማሠሯ
ቸው ዘይት አልያዙም።
ወጠባባትስ ነሥአ ቅብዓ ምስ
ለ መኃትዊሆን በገማዕዊሆን።
ልባዎች ግን ከፋናቸው ጋራ
በማሰሯቸው ዘይት ይዘዋል
ሐተታ ዓብዳት የሚላቸው
ሃይማኖት ጸም ጸሎት ትሕት
ና ኃፈረ ገጽን ይዘው ጸተኛ በ
ልቡናቸው ፍቅርን ያልያዙ ና
ቸው=ኃፈረ ገጽና ትሕትናስ
አንድ ወገን ናቸው ብሎ ሃ
ይማኖት ጸም ጸሎት ትሕትና
ኃፈረ ገጽ አንድ ወገን ንጽሕ
ናን ይዘው ጸተኛ በልቡናቸው
ፍቅርን ያልያዙ ናቸው። ጠባባ
ት የሚላቸው አምስቱን ይዘ
ው ስድስተኛ በልቡናቸው ፍ
ቅርን የያዙ ናቸው=ቅብዕ ኢ
ይርጎቀ ቅብዕስ ፍቅረ ደቂቀ
እንላ እመሕያው እንዲል=አ
ምስቱን ይዛችሁ ስድስተኛ በ
ልቡናችሁ ፍቅርን ካልያዛችሁ
አይሆንም ይሏቸዋል ከነገ ከ
ሠልስት እንይዛለን ሲሉ ሞት
ይመጣባቸዋል=እኒያ አለመ
ጠቀማቸውን እነዚህ መጠቀማ
ቸውን መናገር ነው።
ወጉንድዮ መርዓዊ ደቀሳ ዙ
ሉን ወናግ።
መሽራው በዘገየ ጊዜ ዓብዳ
ትም ጠባባትም ተኙ።
ወከዊና መንፈቀ ሴሊት ው
ውዓ ከነ ናሁ መርዓዊ መጽአ
ፃዑ ተቀበሉ።

የግቴዎስ ወንጌል።

፩ መንፈቀ ሌሊት ሲሆን መሽ
ራው መጥቷልና ወጥታችሁ
ተቀበሉ ተብሎ ተነገረ። ሐተ
ታ። በሀገራቸው መሽራ የሚ
መጣ በመንፈቀ ሌሊት ነውና
፪ ወእምዝ ነቅሐ አልኩ ደናግ
ል ከሉን ወአሠነያ መኃትዊ
ሆን ወወዕአ ውስተ ቀበላ መ
ርዓዊ።
፫ ከዚህ በኋላ ልባዎች ተነሥተ
ው ፋናቸውን አዘጋጅተው
መሽራውን ሊቀበሉ ወጡ።
፬ ወእልኩ ዓብዳት ይቤላሆን ለ
ጠባባት ሀባነ ቅብዓ እምቅብ
ዕክን።
፭ ሰነፎች ልባዎችን ከዘይታችሁ
ዘይት ስጡን አሏቸው።
እስመ መኅትዊን ጠፍአነ።
ዘይት አልቆብናልና።
፮ ወአውሥአሆን ጠባባት እንዘይ
ብላ አልቦ ዘየአክል ለነ ወለክን
፯ ልባዎች ለኛና ለናንተ የሚበ
ቃ ዘይት አልያዝንምና።
አላ ሐራ ወተሣየጣ ለክን እ
ምኅበ እለ ይሠይጡ።
፲ ሂዳችሁ ዘይት ከሚሸጡ ግዙ
እንጂ አሏቸው።
ወሐዊርን ይሣየጣ በጽሐ መ
ርዓዊ።
፲ ለጊዜው ሂደው ሳሉ መሽራ
ው መጣ።
ወዐአ ምስሌሁ አልኩ እለ ድ
ልዋት ውስተ ከብክብ።
የተዘጋጁ ከሱ ጋራ እንደሱ
ወደሰርግ ገቡ።
ወተአዕወ ፍኅት።
ደጅ ተዘጋ።
፲፩ ወድኅረ መጽአ አልኩሂ ደና
ግል ወይቤላ እግዚአ እግዚአ
አርኅወን።

፲፩ እነዚያ ከገቡ ደጅ ከተዘጋ በ
ኋላ ሰነፎች መጥተው ክፈት
ልን ማለት እንድንገባ አድር
ገን አሉት።
፲፪ ወአውሥአን። መለሰላቸው
ወይቤሉን አማን እብለክን ከ
መ ኢየሱምረክን።
፲፫ አላውቃችሁም ብዬ እንዳላው
ቃችሁ በውነት እነግራችኋለሁ
እስመ ስእንክን ተጊሃ ወአም
ስዮ አሐተ ሰዓተ ምስሌዮ።
ተግታችሁ ሥራ አልሠራችሁ
ም ከኔ ጋራ እንዲት ሰዓት መቆ
ም መቆየት አልተቻላችሁምና
፲፪ ትግሁኬ እስመ ኢተአምሩ ዕ
ለታ ወሰዓታ እንተ ባቲ ይመ
ጽእ ወልደ እንለ እመሕያው
ማር ፲፫ ፱፫
፲፫ ወልደ እንለእመሕያው ክርስ
ቶስ የሚመጣበትን ዕለት ሰ
ዓት አታውቁምና ለትሩፋት ተ
ግታችሁ ኑሩ። እንድም ወጉን
ደዮ መርዓዊ ብለህ መልስ ም
ጽአት በዘገየ ጊዜ ምእመናን
ሁሉ መዋታቸውን መናገር ነ
ው። ወከዊኖ መንፈቀ ሌሊት
በማዕከለ ዘመን መርዓዊ ክር
ስቶስ መጥቷልና ለተቀሀዶ የ
ሚያበቃ ሥራ ሥሩ ተብሎ ተ
ነገረ። ሐተታ ያልተከከለ መን
ፈቅ ነው ወንፍቃ ለሌሊት ወ
መንፈቆው ፍፈቁ እንዲል። ዓ
ለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ
ዕለተ ምጽአት ያለውን አንድ
ወገን፣ ከምጽአት በኋላ ያለውን
አንድ ወገን አድርጎ መንፈ
ቅ አለ። እንድም የተከከለ መ
ንፈቅ ነው ዓለም ሳይፈጠር
ያለውንና ዓለም ከተፈጠረ ጀ
ምሮ ያለውን አንድ ወገን ከ

ምጽአት በኋላ ያለውን አንድ
ወገን አድርጎ ተናገረ። የዚያ
ጥንቱ እንዳይታወቅ የዚህም ፍ
ጻሚው አይታወቅምና። የቀላጥ
ር መጽሐፍ ክፍለ ዳግም መ
ንፈቅ ይላል ተአምረ ኢየሱስ
ወበጂ ሰዓተ ሌሊት ተንሥአ
እግዚአ ኢየሱስ ይላልሳ በ
ሉ ሶስት ሰዓት አሳልፎ ነው
መከራ መቀበል የጀመረ። ከዚያ
ተነሥቶ ቂጥሮጂ አለ እንጂ፣ ል
ደቱም ጥምቀቱም ትንሣኤው
ም ምጽአቱም በሥረኛው ሰ
ዓት ነው። ወእምዝ ተንሥአ፣ ለ
ተቀሀዶ የሚያበቃ ሠርተው ሀ
ባነ ቅብዓ፣ ከሥራችሁ አትርፉል
ን፣ እስመ መኃትዊን ጠፍአነ፣ ለ
ተቀሀዶ የሚያበቃ ሥራ አልሠ
ራንምና ማለት ባንዱ ሥራ እን
ዱ የሚጠቀም እንደመሰላቸው
መናገር ነው። ወአውሥአሆን
እንዘ ይብላ አልቦ ዘየአክል ለነ
ወለክን፣ ለኛና ለናንተ የሚበቃ
ሥራ የለንም አሏቸው ማለት፣
ባንዱ ሥራ እንዱ እንዳይጠ
ቀም ማወቃቸውን መናገር ነ
ው። አላ ሐራ፣ ምሕረትን ከ
ሚያድሉ ከሥላሴ ምሕረትን
ከሚያሰጡ ከነዳያን ለምኑ እ
ንጂ አሏቸው። ወሐዊርን ይሣ
የጣ፣ ነገ ሠልሰት ሥራ እን
ሠራለን ሲሉ ምጽአት ደረ
ሰ። ወዐአ ምስሌሁ፣ ሥራ ሠር
ተው የተገኙት ተቀሀዱት ተ
ቀሀዳቸው። ወተአጽወ ፍኅት፣
ምሕረት ተከለከለ፣ ወድኅረ መ
ጽአ ወይቤላ አርኅወን፣ የሚገ
ቡ እንደመሰላቸው መናገር ነ
ው። ወአውሥአን አላውቃችሁ
ም ብዬ እንዳላውቃችሁ በ

ወንጌል ዘማቴዎስ ፡

ውነት እነግራችኋለሁ፡፤ፈጥሮስ አላውቃችሁም ማለት አይመችም ብሎ ወለድኳችሁ ካድኳችሁ እላቸዋለሁ፡፤እስመ ስእንክን ተገሃ፡ለተዋህዶ የሚያበቃ ሥራ አልሠራችሁምና ትግሁኬ እንዳለፈው፡፤ሐተታ ዓብዳት የሚላቸው ሃይማኖት እንበለ ምግባር ንጽሐ ሥጋ እንበለ ንጽሐ ነፍስ ፍቅር እንበለ ተስፋ ምህረት እንበለ ትዕግሥት ጸሎት ዘምስለ ትምክህት የያዙ ናቸው፡፤ ጠባባት የሚላቸው ሃይማኖት ዘምስለ ምግባር ንጽሐ ሥጋ ዘምስለ ንጽሐ ነፍስ፡፤ ምሕረት ዘምስለ ትዕግሥት ፍቅር ዘምስለ ተስፋ ጸሎት እንበለ ትምክህት የያዙ ናቸው ይህን ይዛችሁ ይህን ካልያዛችሁ አይሆንም ይሏቸዋል፡፤ከነግ ከሠልስት እንደዛለን ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን እኒያ አለመጠቀማቸውን መናገር ነው፡፤ አንድም ዓብዳት የሚላቸው አእምሮ ለብዎ ሰሚዕ ምሕረት ትዕግሥት እኒህን ኃምስቱን ይዘው አሚን ተስፋ ፍሥሐ ሰላም ፍቅርን ያልያዙ ናቸው ጠባባት የሚላቸው ዓሥሩንም የያዙ ናቸው ይኸን ይዛችሁ ይኸን ካልያዛችሁ አይሆንም ይሏቸዋል፡፤ከነግ ከሠልስት እንደዛለን ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን እኒያ አለመጠቀማቸውን መናገር ነው፡፤ አንድም ዓብዳት የሚላቸው አይሁድ ተንባላት ናቸው፤ ጠባባት የሚላቸው ክርስቲያን ናቸው ካላ

መናችሁ ካልተጠመቃችሁ አይሆንም ይሏቸዋል ከነግ ከሠልስት እንጠመቃለን ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን እኒያ አለመጠቀማቸውን መናገር ነው፡፤ አንድም ዓብዳት የሚላቸው አምነው ተጠምቀው የክርስቲያን ሥራ የማይሠሩ ናቸው ጠባባት የሚላቸው አምነው ተጠምቀው ሥራ የሚሠሩ ናቸው፡፤ አምናችሁ ተጠምቃችሁ ሥራ ካልሠራችሁ አይሆንም ይሏቸዋል ከነግ ከሠልስት እንሠራለን ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን እኒያ አለመጠቀማቸውን መናገር ነው፡፤

በእንተ ምሳሌ ዘመክልይ ፡

- ፲፬ እስመ ከመብእሲ ዘይነገድ ወጸው አ አግብርቲሁ ወወህበሙን ዋዮ ይትገባሩ ቦቱ፡፤ሉቃ ፲፱ ፲፪
- ፲፬ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል፡፤ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ብላቴ ኖችን ጠርቶ ወጥተው ወርደው ያተርፉበት ዘንድ ገንዘቡን የሰጣቸውን ነጋዴን ትመስላለችና ትግሁ፡፤አንድም ትመስላለችከን፡፤
- ፲፭ በ ለዘወሀቦ ጅተ መክሊተ፡፤
- ፲፭ አምስት መክሊትን ለሰጠው ሰው አምስት መክሊት አለው አምስት መክሊትን ለሰጠው ሰው ስጦታ አለው ለሰጠው አምስት መክሊት አለው፡፤አምስት መክሊት የሰጠው ሰው አለ፡፤

- ወቦ ለዘወሀቦ ጅተ መክሊተ፡፤
- ሁለት መክሊት የሰጠው ሰው አለ እንዳለፈው በል፡፤
- ወቦ ለዘወሀቦ አሐደ መክሊተ፡፤
- አንድ መክሊት የሰጠው ሰው አለ፡፤
- ወለለጃዱ እምኔሆሙ በአምጣን ይክሉ፡፤
- ከሳቸው ወገን ላንዱም ላንዱ እንደሚቻላቸው መጠን፡፤
- ወነገደ በጊዜሃ፡፤
- ስጥታቸው ሄደ፡፤
- ፲፮ ወሐረ ዝኩ ዘኃምስ መክሊተ ነሥአ ወተገበረ ቦቱ፡፤
- ፲፯ አምስት መክሊት የተቀበለው ወጽዖ ወርዶ አተረፈ፡፤
- ወረብኃ ካልዓተ ጅተ መክልየ፡፤
- አምስት አተረፈ አሥር አደረገ፡፤
- ፲፯ ወከማሁ ዘሂ ጅተ መክልየ ረብኃ ካልዓተ መክልየ፡፤
- ፲፯ እንደዚህ ሁሉ ሁለት መክሊት የተቀበለውም ወጽዖ ወርዶ አተረፈ አራት አደረገ፡፤
- ፲፰ ወዘሐሐደስ መክሊተ ነሥአ ሐረ ወኃለፈ ወከረየ ምድረ ወኃብአ ወርቀ እግዚአ፡፤
- ፲፰ አንድ መክሊት የተቀበለው ግን ሌባ ቢሠርቀኝ ወንበዴ ቢቀማኝ ቀጣፊ ቢያታልለኝ ብሎ ፈርቶ ሄዶ ምድር ቆፍሮ የጌታውን ወርቅ ቀበረ፡፤
- ፲፱ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል አተወ እግዚአሙ ለእሉ አግብርት፡፤
- ፲፱ ከብዙ ዘመን በኋላ የነዚያ የባሮች ጌታቸው መጣ፡፤
- ወአኅዘ ይትሐሰሰሙ፡፤
- ተቂጣጠራቸው፡፤
- ፳ ወቀርቦ ዘኃምስ መክልየ ነሥአ

የግድም ወንጌል ፡

፳ ወለምድኦ ካልገተ ኃምሰ መ ካል።

፳ አምስት መከሊት የተቀበለው ወጥቶ ወርዶ የተረፈውን አ ምዕቱን ደርቦ አመጣ።

እንዘ ይባል እግዚአ ኃምሰ መከሊት ወሀብክ።

አቤቱ አምስት መከሊት ሰጥ ተኸኝ ነበር።አንድም።ዘመሀብ ከኒ የሰጠኸኝ።አምስት መከ

ሊት ነበር።አኩሁ ኃምስ መ ካል። ወሀብክ አምስት መከ

ሊት ሰጥተኸኝ አልነበረምን። አንድም ዘመሀብክ የሰጠኸኝ

አምስት አልነበረምን። ወናሁ ኃምስ መከሊት ዘረባ ሐኩ ፋቤሆን።

እነሆ ወጥቼ ወርጄ አምስት አትርፈላለሁ አሥር አድርጌ

አለሁ አለው።

፳፩ ወይቤሉ እግዚአ ኦገብር ጌር ወምዕመን ዘበገዳጥ ምዕመነ ኮንክ ፋቢ ብዙኅ አሰይመኩ።

፳፩ አንተ በጎ ባሯ በጥቂቱ ከታ መንክ በብዙው እጅምሀለሁ። ባዕ ውስተ ፍሥሐሁ ለእግዚ እክ።

ጌታህ ተደላ ተግያደርግበት ግባ ግልት ተጅም ተሸለም አለው።

፳፪ ወመጽአ ዘዘተ መከሊት ነሥአ ፳፪ ሁለት መከሊት የተቀበለውም መጣ።

ወይቤ እግዚአ አኩሁ ቼተ መ ካል። ወሀብክ።

አቤቱ ሁለት መከሊት ሰጥተ ኸኝ አልነበረምን።

ወናሁ ቼተ ካልገተ መከሊት ረባሕኩ።

እነሆ ወጥቼ ወርጄ ሁለት አ

ተረፍኩ አራት አደረግሁ አ ለው።

፳፫ ወይቤሉ እግዚአ ኦገብር ጌር ወምዕመን ዘበውኑድ ምዕመነ ኮንክ ፋቢ ብዙኅ እሠይመኩ

ባዕ ውስተ ፍሥሐሁ ለእግዚ እክ።

፳፫ አንተ በጎ ባሯ በጥቂቱ ከታ መንክ በብዙ ወገን እጅምሀ ለሁ ጌታህ ተደላ ከግያደር ግበት ግባ ግልት ተጅም ተ ሸለም አለው።

፳፬ ወመጽአ ዘሂ ዘጸደኒ መከሊት ነሥአ።

፳፬ አንድ መከሊት የተቀበለውም መጣ።

ወይቤ እግዚአ አኦምረክ ከመ ብእሲ ድሩክ አንተ ተአርር ዘ

ኢዘረ-እክ ወታስተጋብዕ ዘኢ ዘረውኩ።

አቤቱ ያልዘረውን የምታ ጥድ ያልበተንኸውን የምት ሰበስብ ትነሥአ ዘኢያንበርክ

ይላል በሉቃስ ያላፍርኸውን የምታነሳ ጽኑ ጨካኝ መሆን ከን አውቃለሁና።

፳፭ ወረረህየ ሐርኩ ወከረይኩም ድረ ወደረንኩ መከሊትከ ውስተ ምድር።

፳፭ ሌባ ቢሠርቀኝ ወምበደ ቢቀ ግኝ ቀጣረ ቢያታልኝ ብዬ ረርቼ ምድር ቆፍረ ቀብረ አ ኑረላለሁ።ጠባለክዋ ውስተ ሰበንየ ይላል በሉቃስ።በመጠ ምጠግያዬ ቋጥረ ይሃለሁ።

ናሁ ንሣኦ ንዋየክ። እነሆ ንንዘብክን ተቆበለኝ አ ለው።

፳፭ ወአውሥአ እግዚአ። ጌታው መለሰ።

ወይቤሉ አኦኩይ ገብር ወሀ ካይ ተአምረኒኑ ከመ ባእሲ ድሩክ አኑ አፃርር ዘኢዘረ-ዕኩ ወአስተጋብዕ ዘኢዘረውኩ።

፳፭ ያልዘረውትን የግጥድ ያልበ ተንሁትን የምሰበስብ ጽኑ ጨ ካኝ መሆኔን ታውቃለህን።

፳፭ ወአምደለወክ ተገብዕ ወርቅየ ውስተ ግዕድየ።

፳፭ ይኸን ከወቅህ ንንዘቤን ልት ሰጠኝ የተገባህ ነበር።

ወመጸእየ አኑ ለልየ እምአ ስተገበርክም በርደ።

ወጽተ ወርዶ ለግያተርፍልኝበ ሰጠሁት ነበር።አንድም እኔ ወ ጥቼ ወርጄ ባተረፍኩበት ነበር።

፳፭ ወይቤሉሙ ለእላ ይቀውሙ ህየ ንሥኡ እምኔሁ ዘንተ መ ከሊት ወሀብክ ለዘባ ሃቱ መ ከሊት።ግቱ ሂየ ሂየ ግር ፀ ፳፭ ሉቃ ፳ ሂየ ሂየ ፳፭፡

፳፭ ይህን መከሊት ከሱ ተቀብላ ችሁ አሥር መከሊት ላለው ስጡት።

፳፭ እስመ ለዘባ ይሁብም። ፳፭ ላለው ይሰጡታልና ግለት አ ምስት ላለው አምስት ይሰጡ ታልና።

ወይቄስክም። ይደርሱለታል አለ አንዱን።

ወለዘሰ አለቦ ዘሂ ቦ የሀይ ድም።

የሌለውን ግን ያኑ ያለውን ቅሉ ይወስዱበታልና ንሥኡ።

፳፭ ወለገብርሰ እኩይ ወሀካይ አው ዕእም አፍአ ወደይም ውስተ ድልመት ጸናረ ኃባ ሀሉ ብካዶ ወሐቅየ ስሃን።

፳፭ ያን ሐኪተኝ ባሯ ግን ልቅለ ጥርሰ ቁርጥግት ወገለበት ወደ

ወንጌል ዘግቲዎስ =

ጽኑ ጨለማ አግዙት አለ=አንድም=በ ለዘወሀበ ሩት መክሊተ ብለህ መልስ=በለጅት የተባለ ፍጹም ትምርት ተምሮ መክሮ አስተምሮ ራሱን አስመስሎ ያወጣ ነው። ባለሁለት የተባለ ፍጹም ትምርት ተምሮ መክሮ አስተምሮ እራሱን አስመስሎ ያወጣ ነው። ቅዱስ ጴጥሮስ ቀሌምንጦስን ጳውሎስ ጢሞቴዎስን እንዳወጡ ባላንድ የተባለ ተምሮ ሳያስተምር የቀረ ነው።

ወሐረ ዝኩ ዘጋምስ መክሊተ ነሥአ፡ፍጹም ትምርት የተማረው ወጥቶ ወርዶ መክሮ አስተምሮ ራሱን አስመስሎ አወጣ። ወዘጃደስ መክሊተ ነሥአ፡ባላጅድ ዓላውያን እሳት ስለት አሳይተው ቢያስከዱኝ መናፍቃን ተከራክረው ምላሽ ቢያሳጡኝ ብሎ ፈርቶ ሃይማኖቱን በልቡ የያዘ። ወይቤሉ አከምረክ ከመብላሲ ድሩክ አንተ=ሕግ ሳትሠራ በአእምሮ ጠባይሶ አውቃችሁ መምሮ ሳትሰጥ በስነ ፍጥረት ተመራምራችሁ በሠራችሁ ብለህ የምትፈርድ ጽኑ ጨካኝ መሆንክን አውቃለሁና ሕላውያን እሳት ስለት አሳይተው ቢያስከዱኝ መናፍቃን ተከራክረው ምላሽ ቢያሳጡኝ ብዬ ፈርቼ፤ ደረንኩ ውስተ ምድር በልቡናዬ ይገዝባለሁ። ጠብላል ከዋ ውስተ ሰበንየ ባለው፤ በአእምሮ ጠብቄ አለሁ አለ=ገብር ሐካይ ተአምረኒት=ሕግ ሳልሠራ በአእምሮ ጠባይሶ አውቃችሁ መምሕር ሳልሰጥ በስነ ፍጥረት ተመራምራችሁ በ

ሠራችሁ ብዬ የምፈርድ ጽኑ ጨካኝ መሆኔን ታውቃለህን። ወእምደለወከ=እንዲህስ ካወቅህ ሹመትክን ልታበረክተኝ ይገባኝ ነበር። ለልዩ እምአስተገበርክዎ=ወጥቶ ወርዶ ለሚያስተምር በሰጠሁት ነበር=አንድም ከሁለት ከሶስት ጆሮ ባደረስከው እኔ ተራድቼ ባሰፋፋሁት ነበር። ነሥአ፡ እምኔሁ፡ የሱን መምርነት ነሥታችሁ ለዚያ ደርቡለት=ወለገብርስ እኩዬ አውፅእዎ፤ እሱን ግን አውጡት አለ=ከመንግሥተ ሰማይ አይወጣም በመምሕርነት መግባት ቢቀርቡት በሕዝባዊነት ይገባል። ታሪክ ይህም ባባ መልክአ ክርስቶስ ታውቋል ፍጹም ትምርት ሳያስተምሩ ቀርተዋል በተባሕትዎ ፈጽመውታል በሚሞቱበት ጊዜ መልአክ ገሠጸዋል ቀለሙ አካል እየገዛ ሲወጣ ታይቷል። አንድም ባላምስት ሙሴ ነው አምስቱ መጻሕፍት አሉትና። ባለሁለት ቅዱስ ጴጥሮስ=እንዲህ ግን ስለሆነ ቅዱስ ጴጥሮስ ይበልጣል ሁለት የተባሉ ብሉይና ሐዲስ ናቸውና። ባላንድ ይሁዳ አውፅእዎ አሁን የተመቸ=አንድም ባላምስት ሊቀ ጳጳሳት አንብሮት እድህ ላሰለ ጳጳስ፤ ሰይመ ቀሲስ፤ ሠይመ ዲያቆን፤ ማጥመቅ ማቀረብ=ባለሁለት ቄስ ማጥመቅ ማቀረብ፤ ባላንድ ዲያቆን ተልእኮ=አንድም ባላምስት አሚን ፍሥሐ ምሕረት ትእግሥት ተሰፋ፤ ባለሁለት አሚን ፍሥሐ፤ ባላንድ አሚን አንድም ባላምስት ጥምቀት ተ

አምኖ ኃጢአት ከዊነ ሰግላት ተባሕትዎ ምንኩስና፤ ባለሁለት ጥምቀት ተአምኖ ኃጢአት፤ ባላንድ ጥምቀት=አንድም ባላምስት ፍጹም ባለጸጋ፤ ባለሁለት እንደ መጠኑ ባለጸጋ፤ ባላንድ ፍጹም ድኃ።

በእንተ ጎልተተ ዓለም =

፴፩ ወአመ ይመጽእ ወልደ እግለ እመሕያው በስብሐቲሁ ወዘሉሙ መላእክቲሁ ቅዱሳን ምስሌሁ።

የቀደሙ መምሕራን ትመስልን ለምዕመናን መክሊትን ለመምሕራን፤ ወአመ ይመጽእን ለባለጸጎች ሰጥተው ይተረጉሙ ነበር። ዛሬ ሁሉም በሁሉ አሉ ብሎ ትመስልን ለምዕመናን ለመምሕራን ለባለጸጎች መክሊትን ለምዕመናን ለመምሕራን ለባለጸጎች=ወአመ ይመጽእን ለምዕመናን ለመምሕራን ለባለጸጎች ሰጥተው ይተረጉሙ ነበር።

፴፩ ገማሉ=ወልደ እግለ እመሕያው መላእክትን አስከትሎ በጌትነት በመጣ ጊዜ።

አሚሃ ይነብር ዲበ መንበረ ስብሐቲሁ።

በሚመሰገን ዙፋን ግለት በጌትነት ይገኛል።

፴፪ ወይትጋብዑ ዘሉሙ አሕዛብ ቅድሚሁ።

፴፫ ሙታን ሁሉ ከሱ ዘንድ ሥበሰባሉ።

ወይፈልጠሙ ዘዘዘአሆሙ።

እየራስ እየራሳቸው ይልያዋል ከመ እንተ ይፈልጥ ኖላዊ አባግን እምአጣሊ።

የማቴዎስ ወንጌል።

አረኛ በጎችን ከፍየሎች እንዲለዩ እድቃንን ከኃጥአን ይለያቸዋል።

፴፫ ወያቀውም አባግዓ በየማኑ።

፴፫ እድቃንን በቀኙ ያቆማቸዋል። ወአጣሌ በጸጋው።

ኃጥአንንም በግራው ያቆማቸዋል። ሐተታ እድቃንን አባግፅ አላቸው በግ ትሐት ነው ወደ ምድር እያየ ይሄዳል። እድቃንም ዕለተ ሞታቸውን እያሰቡ ይኖራሉና፤ ግብድ ውእቱ ዘይሄሊ ዘእንበለ መቃብሩ ዘውእቱ ርስቱ እንዲል። በግ ኃፍረቷን በላቷ ትሰውራለች፤ እድቃንም የራሳቸውን ኃጢአት በንስሐ የወንድማቸውን ኃጢአት በትእግሥት ይሠውራሉና። አንድም በግ ጭቃውን አይጸየፈውም እድቃንም መከራውን አይሰቀቁትምና። አንድም በግ ከዋለበት አይታወቅም፤ እድቃንም ካሉበት አይታወቁምና። አንድም ከበግ አውሬ አንዱን የነጠቀለት እንደሆነ ይሸሸል ከሸሸም በኋላ አይመለስም በግ ከበረረ የሰው ልጅ ከተመረረ እንዲሉ። እድቃንም ከባልንጀራቸው አንዱ የሞተ እንደሆነ ይመንናሉ ከመነኩም በኋላ አይመለሱምና። አንድም በግ ኑሮው በደጋ ነው እድቃንም ኑሯቸው በደጋ መንግሥተ ሰማይ ነውና። በቀኝ ያቆማቸዋል አለ የሚመጣው በክበበ ትስብእት ነውና። አንድም ቀኝ ኃያል ነው እድቃንም ለበጎ ሥራ ኃያላን ናቸውና። ጆም ቀኝ ፈጣን ነው ፈጣኖች ናቸውና ቅን ነው ቅኖች ናቸውና። ጆም በክብ

ርም ሲል ነው። ኃጥአንን አጣሊ አላቸው ፍየል ትዕቢተኛ ናት ሽቅብ ሽቅብ ትመለከታለች። ኃጥአንም ትዕቢተኞች ናቸውና አንድም ፍየል ኃፍረቷን በላቷ አትሠውርም ኃጥአንም የወንድማቸውን ኃጢአት በትእግሥት የራሳቸውን ኃጢአት በንስሐ አይሠውሩትምና። አንድም ፍየል ጭቃውን ይጸየፈዋል። ኃጥአንም መከራውን ይሰቀቁታልና። አንድም ፍየል ከዋለበት ሁሉ ከእህል ከተክል እየገባ ሰው ሲያሳገን ይውላል። ኃጥአንም ሰው ሲያሳገኑ ይኖራሉና። አንድም ፍየል አንዱን አውሬ የነጠቀበት እንደሆነ ለጊዜው ይሸሸል ኋላ ችፍ እያለ ይቀርባል እየነጠቀ ይፈጀዋል ኃጥአንም ከወገናቸው አንድ የሞተ እንደሆነ መነንን ይላሉ ተመልሰው በርስቱ በጉልቱ በቤቱ በንብረቱ ሲጣሉ ይገኛሉና። አንድም ፍየል ኑሮው ቁላ ነው ኃጥአንም ኑሯቸው ቁላ ገሃንም ነውና። በግራው ያቆማቸዋል አለ የሚመጣ በክበበ ትስብእት ነውና አንድም። ግራ ደካማ ነው ኃጥአንም በጎ ሥራ ለመሥራት ደካሞች ናቸውና። ግራ ጎዳዕ ነው በጎ ሥራ ከመሥራት ጎዳአን ናቸውና። ጠማማ ነው ጠማሞች ናቸውና። በኃሣርም ሲል ነው።

፴፱ አሚሃ ይቤሉሙ ንጉሥ ለአለ በየማኑ ንፁ ጎቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው ለክ

ሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም።

፴፱ ያን ጊዜ ንጉሥ ክርስቶስ በቀኙ ያሉ እድቃንን በረከተ ገሪክን ያደረባችሁ በረከተ ነፍስ ያላችሁ ዓለም ሳይፈጠር በጣዕም በመፃዛ በስን በብርሃን ያዘጋጀላችሁ መንግሥተ ሰማይን ትወርሱ ዘንድ ወደኔ ኑ ይላቸዋል። ወአስተዳሎኩ እምቅድመ ይኩን ዓለሞሙ ለአለ ይነብሩ ውስቲታ እንዲል የሚመጣ በክበበ ትስብእት ነውና ወደኔ ኑ አለ። አንድም ትእምርተ ፍቅር ነው።

፴፳ እስመ ርንብኩ ወአብላእክሙኒ አላ ሃጅ ሂ። ሕዝ ሂ። ሂ። ሂ።

፴፳ ብራብ አብልታችሁኛል። ጸማዕኩ ወአስተይክሙኒ። ብጠማ አጠጥታችሁኛልና። ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ፤ እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና።

፴፳ ዓረቁ ወአልበስክሙኒ። መክ ሂ። ሂ።

፴፳ ብታረዝ አልብላችሁኛልና። ደወይኩ ወሐወፅክሙኒ። ብታመም ጠይቃችሁኛልና። ተሞቃሕኩ ወመጸእክሙ ጎቤየ ወነበበክሙኒ። ብታሠጥ ወደኔ መጥታችሁ ጠይቃችሁኛልና። ሐተታ። ካልጀመሩት አይሆንምና አብላዕክሙኒ አስተይክሙኒ ተወከፍክሙኒ አልበስክሙኒ ሐወፅክሙኒ ነበብክሙኒ አለ የመንግሥተ ሰማይ ዋጋ አይሆንምና። አጠገባችሁኝ አኖራችሁኝ አስፈጻሚችሁኝ አዳናችሁኝ አስፈታችሁኝ አላ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ለም ይህም ሶስቱ የባለጠጎች ሶስቱ የነዳያን ነው። ርኅብ ኩ ዓረቁ ተሞቃሕኩ የባለጠጎች። ጸማዕኩ ነግደ ኮንኩ ደ ወይኩ የነዳያን። አልብኩ ጽዋዓ ማይ ቁረር ለአስተዋዕ መዕ አልብኩ ጠፈር ለአኅድሮ ነግድ አልብኩ አግር ለሐውዖ ድውይ እንዲል። አንድም ለመምሕራን። በክህደት ምክንያት ብራብ ብጠማ አስተምራችሁኛልና። በክህደት እንግዳ ብሆን በትምርት ተቀብላችሁኛልና። በክህደት ምክንያት ልጅነት በደሰጠኝ በሃይማኖት እንዲሰጠኝ አድርጋችኋልና። በክህደት ብታመም በትምርት ጠይቃችሁኛልና። በማዕዘር ክህደት ብታሠር በትምርት አስፈትታችሁኛልና። አንድም ለቀሳውስት። በኃጢአት ከሥጋው ከደሙ ብክለክል በንስሐ ሥጋውን ደሙን ሰጥታችሁኛልና። በኃጢአት እንግዳ ብሆን በንስሐ ተቀብላችሁኛልና። ልጅነት በኃጢአት በኃሣኝ በንስሐ እንዲመለስልኝ አደርጋችሁኛልና። በማዕዘር ኃጢአት ብታሠር በንስሐ አስፈትታችሁኛልና። አንድም አንድ ወገን። ለባሕታውያን ተባሕትዎ ብይዝ በተባሕትዎ መስላችሁኛልና።

፴፯ አሜሃ ያወሥኡ ጸድቃን እንዘ ይብሉ እግዚአማዕቤት ርኅብኩ ወአብላዕናኩ።

፴፰ ጸድቃንም ሰርተውት ያልሠሩት ይመስላቸዋል ከትሕትና ወደትሕትና ይሄዳሉና አቤቱ መቼ ተርቦህ አይተንህ አብልተንህ።

፴፱ ወዕመዓክ ወአስተይናኩ።

፵፩ መቼ ተጠምተህ አይተንህ ለጠጥተንህ።

ወማዕቤ ርኅብኩ እንግዳክ ወተወከፍናኩ።

ምን ጊዜ እንግዳ ሆነህ አይተንህ ተቀብለንህ።

ወዕሩቀክ ወአልበስናኩ።

ምን ጊዜ ታርዘሕ አይተንህ አልብስንህ።

፵፪ ወድውየከኒ ወሐወዕናኩ።

፵፫ ምን ጊዜ ታመህ አይተንህ ጠይቀንህ።

ወመቁሐከኒ ወመጸእነ ኅቤክ ወነበብናኩ።

መቼ ታሥረህ አስፈታንህ ጠየቅንህ ይሉታል።

፵፬ ወእምዝ ያወሥኡ ንጉሥ ወይቤሉሙ አማን አብለክሙ ኩሉ ዘገበርክሙ ለ፩ዱ እም አሉ ንዑሳን አኃውየ አለ የአምኑ ብየ ሊተ ገበርክሙ።

፵፭ በኔ ካመኑ ምዕመናን ላንዱ ያደረጋችሁ ለኔ አደረጋችሁ ልኝ ላንዱ ያደረጋችሁ ለኔ ማድረጋችሁ ነው ብሎ በውነት ይመልስላቸዋል።

፵፮ ወእምዝ ይብሉሙ ለእለ በፀጋሙ ሐሩ እምኔየ ውስተ እሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ። መዝኒ።

፶፩ ማቴ ፯ ሸ፫። ሉቃ ፲፫ ሸ፯።

፶፪ ከዚህ በኋላ በግራው ያሉ ኃጥአንን መርገመ ጌባል ያደረባችሁ መርገመ ነፍስ ያለባችሁ ለሰይጣን ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ ማለት ተፈርዶ ወዳለ ወደማያልፍ ሥቃይ ሂዱ ያላቸዋል። ሐተታ፡ የሚመጣ በክበብ ትስብእት ነውና ሐሩ እ

ምኔየ ያላል። አንድም ትምርተ ፀብ ነው።

፶፫ እስመ ርኅብኩ ወኢያብላእክሙኒ።

፶፬ ብራብ አላበላችሁኝምና።

፶፭ ፀማዕኩ ወኢያስተይክሙኒ።

፶፮ ብጠማ አላጠጣችሁኝምና።

፶፯ ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍክሙኒ።

፶፱ እንግዳ ብሆን አልተቀበላችሁኝምና።

፷፩ ዓረቁ ወኢያልበስክሙኒ።

፷፪ ብታረዝ አላለበሳችሁኝምና።

፷፫ ደወይኩ ወኢሐወዕክሙኒ።

፷፬ ብታመም አልጠየቃችሁኝምና ተሞቃሕኩ ወኢመጸእክሙ ኅቤየ ወኢነበብክሙኒ።

፷፭ ብታሠር መጥታችሁ አልጠየቃችሁኝምና።

፷፬ አሜሃ ያወሥኡ እለ በፀጋሙ።

፷፭ ያን ጊዜ በግራ ቆመው የነበሩ ኃጥአን ይመልሳሉ።

እንዘ ይብሉ እግዚአማዕቤት ርኅብኩ ወአብላዕናኩ ከትዕቢት ወደ ትዕቢት መሄድ ልማዳቸው ነውና። ምን ጊዜ ተርቦህ አይተንህ አናበላህ ብለን።

ወማዕቤ ርኅብኩ ጽመዓክ ወኢያስተይናኩ።

ምን ጊዜ ተጠምተህ አይተንህ አናጠጣህ ብለን።

ወእንግዳክ ወኢተወከፍናኩ።

ምን ጊዜ እንግዳ ሆነህ አይተንህ አንቀበልህ ብለን።

ወዕሩቀክ ወኢያልበስናኩ።

ምን ጊዜ ታርዘህ አይተንህ አናለብስህ ብለን።

ወድውየከኒ ወኢሐወዕናኩ።

ምን ጊዜ ታመሕ አይተንህ አንጠይቅህ ብለን።

የማቴዎስ ወንጌል ።

ወሙቀሐከኒ ወሊነበብናከ ።
ምን ጊዜ ታሥረህ አይተንህ
እንጠይቅህ ብለን ብለው ይ
መልሱለታል ።

፵፭ ወእምዝ ያወሥአሙ ንጉሥ
ወይቤሉሙ አማን አብለከሙ
ነሱ ዘኢገበርከሙ ለ፳፭ እ
ምእሉ ንዑሳን አኃውየ ሊተ
ኢገበርከሙ ።

፵፭ በኔ ከመኑ ምዕመናን ላንዱ አ
ለማድረጋችሁ ለኔ አለማድረጋ
ችሁ ነው ብዬ በውነት እነግራ
ችኋለሁ ብሎ ይመልስላቸዋል

፵፮ ወየሐውሩ እሉሂ ውስተ ነገሩ
ዘለዓለም ዮሐንስ ሸዘዳን ፲፪ ፪።

፵፯ ኃጥአን ወደ ማያልፍ ሥቃይ
ይሄዳሉ ሲወርዱ ይኖራሉ ።
ወዳድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘ
ለዓለም ።

ዳድቃን ግን ወደ ማያልፍ ክብ
ር ይሄዳሉ ። ሲወጡ ሲወጡ ይ
ኖራሉ ። ሐተታ ይህ ሁሉ መ
ነጋገር አለ ቢሉ አዎን ያላሉ
ይህማ እንዳይሆን ንቃሕ መዋ
ቲ ባለ ጊዜ ዳድቃን ከፀሐይ
ሰባት እጅ አብርተው ጌታቸው
ን ኢየሱስ ክርስቶስን መስለ
ው ይነሣሉ ። ኃጥአንም ከቀሩ
ሰባት እጅ ጸልመው አስቃቸው
ን ዲያብሉስን መስለው ይነሣ
ሉ ጽድቁም ይህ ፍጻሜውም ይ
ህ ነው ። ፍርድ በፊት ወቀሰ ወ
ደኋላ ይሆን የለም ቢሉ የለም
ነገሩ የሚያስኝ ስለሆነ ለሰው በ
ሚረዳመናገር ነው እንጂ የለም

ምዕራፍ ፳፯።

፩ ወሰበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ
ዘንተ ክሉ ነገረ ይቤሉሙ ለአ

፪ ርዳኢሁ ። ተአምሩ ከመ እም
ድኅረ ሠነይ መዋዕል ይከውን
ፋሲካ ማር ፲፬ ፩፤ ሉቃ ፳፪ ፩ ።

፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይ
ህን አስተምሮ ከፈጸመ በኋላ እ

፪ ስከ ሁለት ቀን ድረስ ፋሲካ እን
ዲሆን ታውቃላችሁን አላቸው
ሐተታ የሚያስተምረው ረቡዕ
ነው ብሎ እስከ የወደቀበት ሐ
ሙስ ነው ። አንድም ድኅረ ክ
ልኤ ያላል ከሁለት ቀን በኋላ
ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላች
ሁ የሚያስተምርበት ማክሰኞ
ነው ብሎ ድኅሩ ሐሙስ ነው
ፋሲካ ከሐሙስ አይወጣም ።
ወይለገዝዎ ለወልደ እንላ እ
መሕያው ።

ወልደ እንላ እመሕያውን ይያ
ዙታል ማለት እያዛለሁ ።

ወይስቅልም ። እስቀላለሁ።

፪ ወእምዝ ተጋብፁ ሊቃነ ከሆናት
ወሊቃናተ ሕዝብ ውስተ ዓፀደ
ሊቀ ከሆናት ዘስሙ ቀያፋ ።

፪ ከዚህ በኋላ የሕዝቡ አለቆችና
የከሆናቱ አለቆች ቀያፋ ከሚባ
ለው ከከሆናቱ አለቃ ቦታ ተሰ
በሰቡ ።

፪ ወተማከሩ ከመ በሀብል የአኃ
ዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቅ
ትልም ።

፪ በሐስት ። አንድ ። በሀብል ብለህ
አጥብቀህ በድፍረት ይዘው ጌ
ታን ይገሉት ዘንድ መከሩ ።

፪ ወይቤሉ አኮኬ በበዓል ከመ
ኢይትህወኩ ሕዝብ ።

፪ ነገር ግን ሕዝቡ እንዳይታወኩ
በበዓል አይሁን አሉ ።

ዘከመ ረፈቀ ኢየሱስ ለድራ
ር በቢታንያ ወበእንተ ተካዶ
ዶቱ ለይሁዳ ።

፯ ወበጸሐ እግዚእ ኢየሱስ በ
ታንያ ቦአ ቤተ ስምዖን ዘለም
ጽዮሐ ፲፩ ፪። ፲፪ ፫። ማር ፲፬ ፫።

፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
ታንያ በደረሰ ጊዜ ከስምዖን
ዘለምጽ ቤት ገባ ።

፯ ወመጽአት ኅቤሁ ብእሲት
እንተ ባቲ በረሌ ዘምሉዕ ዕፋ
ረተ ዘአልባስጥሮስ ዘብዙኅ ሢ
ጡ ።

፯ ዋጋው ብዙ የሚሆን የደቀቀ
የጣፈጠ ሽቱ ይዛ ። አንድም
ዘአልባስ ወፎስ ያላል በወፎስ
ዊ ግምጃ ዋጋ ልክ በሶስት
መቶ ወቂት የተገዛ ሽቱ የያዘ
ች ሴት መጣች ።

ወሃጦት ዲባ ርእሱ ለእግዚ
እ ኢየሱስ እንዘ ያረፋቅ ።
ጌታችን ከስምዖን ቤት ተቀም
ጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰች
በት ።

፳ ወርእዮሙ አርዳኢሁ አንጉር
ጉሩ በእንተ ዝንቱ ነገር ።

፳ ደቀ ሙዛሙርቱ ይህን አይተ
ው አዘኑ ።

ወይቤሉ ለምንትኑ ዘመጠነዝ
ዕፋረተ አንጉላት ዛቲ ብእሲት
ይህች ሴት ይህን ያህል ሽቱ ለ
ምን አበላሸች ።

፱ እምኢተሠይጦኑ በብዙኅ ንዋ
ይ ይትወሀብ ለነዳያን ።

፱ ለነዳያን ይመጸወት ዘንድ የሀ
ብዎ ያላል ለነዳያን ይመጸውቱ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ት ዘንድ ለብዙ ዋጋ ባልተሸጠ
 ም ነበር አሉ ።

I ወአእመርሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ዘወይቤሉሙ ለምንት ታስር
 ነዋ ለዛቲ ብእሲት ።

II ሄታችን እንዲህ ማለታቸውን
 እውቆባቸው ይህችን ሴት ለምን
 ታዳክሟታለችሁ አላቸው
 ሠናዩ ገብረ ገብረት ላዕሌየ
 ሊተ ሲል ለኔ በጎ ሥራ ሠር
 ታልሻለችና ።

III ወለነዳያንስ ዘልፈ ትረክብዎሙ
 ነዳያንንስ ዘወትር ታገኝዋቸዋ
 ላችሁ
 ወጊዜ ፈቀድክሙ ታሜንዩ
 ሉሙ ።
 በወደዳችሁ ጊዜ ታደርጉላቸዋ
 ላችሁ ።
 ወኪያየሰ አክ ዘልፈ ዘትረክ
 ቡኒ ።
 እኔን ግን ዘወትር አታገኙኝም
 ወዘንተስ ዕፍረተ ዘምጠት ዲበ
 ርእስዩ ለተበርዩ ገብረት ።

IV ይህንም ራሴን የቀባችኝ ሽቱ
 ለምቀበርበት ቀን አስጠብቃዋ
 ለች ። ሐተታ ዕለቱን እንዳትቀ
 ባው አይሁድ አያስደርሷትም
 እንደ ሕጋቸው ። በሶስተኛው
 እንዳትቀበው ፈጥኖ ይነሣባታ
 ልናግራም እጾድቅበታለሁ ብ
 ሉ ከሠራው በኋላ ማዳከም አይ
 ገባም አስቀድሞ ግን ቤተ እግ
 ዘአብሔር ልነጽበትን ለነዳያን
 ልስጣቸውን ብሎ ያማከረ እን
 ይሆን ሕንጻ እግዚአብሔር ሰ
 ው በረኅብ ሲፈርስ ሲበሰብስ
 ለነዳያን ስጥ እንጂ ማለት ይገ
 ባል ። ከሠራ በኋላ ግን እንዲህ
 ማለት አይገባም ። ያኑ ከመተ
 ው ያደርሰዋልና ። ታሪክ አባ

ኢየሱስ አባ ዲሜን የሚባሉ
 ፍጹሞች መነኩሳት ነበሩ ገብረ
 ሪፍ የሚባል በዓለም የሚኖር
 ደግሰው ነበረ እየመጣ ይጠይ
 ቃዋዋል ሊጠይቃቸው መጥቶ
 ሳለ አባ ዲሜን እንደምን ሁ
 ነህ ትኖራለህ አለው ተክል
 ተክቶ ራሴን ረድቼ እንግዳ ተ
 ቀብዬ በቻለኝ ለነዳያን ተር
 ፌ እኖራለሁ አለው ። መልካም
 ይዘህል ብሎ አሰናበተው ከዘ
 ህ በኋላ አባ ኢየሱስ መጣ፡ገ
 ባረ ሪፍ መጥቶ ነበር አለው
 ምን ብለህ አሰናበትከው አለ
 ው፡ እንዲህ በለኝ መልካም
 ይዘኀል አልሁት አለው ። መ
 ልካም አላደረገህም እኛን መ
 ስለህ ኑር እንዳትለው አለው
 አጥፍቻለሁ ጠርቼ ላመጣው
 ብሎ ጠርቶ አመጣው፡ እኛን
 መስለህ ኑር አለው ። ከነሁሉ
 ም አይቻለኝም ብሏል አባ ኢ
 የሱስ አላበጀሁም ማረኝ ብሏ
 ል ። ይህች ሴት ከራስ ጸጉሯ
 እስከ እግር ጽፍሯ ይህ ቀራት
 የማትባል መልክ መልካም ናት
 መላ አካሏን የሚያሳይ መስታ
 ወት አላት ለብሷን እኑራ መ
 ልኳን አይታ መፍረስ መበስበስ
 ስ ላይቀር እንዲህ ማግር ምን
 ይረባል የዚያስ የዚያስ ኃጢ
 አት የሚያስተሠርዩ ኢየሱስ ከ
 ርስቶስ መጥቷል አሉ ለሱ የ
 ምቀባው ሽቱ ገዝቼ እሄዳለሁ
 ብላ በዝሙት የሰበሰበችው
 ሶስት መቶ ወቂት ወርቅ አላ
 ት ይዛ ሄደች ።
 ዲያብሎስ ታመልጠኛለች ይ
 ህን ጊዜ ላስታት ብሎ ቀድሞ
 ከምታውቀው እንዲን መስሉ

በአምሳለ ወሬዛ ሠናዩ ላህይ ከ
 መንገድ ቆያት ። ወደት ትሄዳ
 ለሽ አላት ዝም አለችው አን
 ች ባትነግሪኝ እኔ እንግርሽ የ
 ለም አንግዳ ወንድ መጥቶብ
 ሽ ለሱ ልትቀበው ሽቱ ልት
 ትገዛ ትሄዳለሽ አላት አምን
 አለችው ። ይህም አይደለም ፍ
 ቅሩ ያላለቀለት ወንድ መጥቶ
 ብሽ ለዚያ የምትቀበው ሽቱ
 ልትገዛ ትሄዳለሽ አላት አም
 ን አለችው ይህም አይደለም
 በጥቂት ገንዘብ ብዙ ገንዘብ የ
 ሚሸጥ ነጋዴ መጥቶብሽ ለሱ
 የምትቀበው ሽቱ ልትገዛ ት
 ሄዳለሽ አላት፤ አምን አለችው
 ሁሉንም አምን አምን ትያለሽ
 ማናቸው ነው አላት ። እንግዳ
 ወንድ መጥቶብሽ አልከኝ ከ
 ዚህ ዓለም ልዩ የሚሆን ጌታ
 መጥቷል ። ፍቅር ያላለቀለት
 ወንድ መጥቶብሽል ላልከኝ
 ፍቅር ሰሐቦ ለወልድ ኃያል
 እመንበሩ ወለብዬሉ እስከ ለ
 ሞት እንዲል ። የሰው ፍቅር
 እንብርት ሊሞት መጥቷል
 በጥቂት ገንዘብ ብዙ ገንዘብ
 የሚሸጥ በለጸጋ ነጋዴ መጥቶ
 ብሽል ላልከኝ አምን በጥቂት
 ትሩፋት ብዙ ክብር የሚሰጥ
 ኢየሱስ ክርስቶስ መጥቷልና
 ለሱ የምቀባው ሽቱ ልገዛ እ
 ሄዳለሁ ብላ ስሙን ብትጸራበ
 ት እንደ ትቢያ በኖ እንደ ጢ
 ስ ተኖ ጠፍቶላታል ። ከዚህ በ
 ኋላ ሃድኖክ የሚባል ባለ ጸጋ
 ነጋዴ አለ ሄዳ ለነገሥታት የ
 ሚገባ ሽቱ እምጣ ብላ ሶስት
 መቶ ወርቅ ሰጠችው በወገራ
 ቸው ሐሰት የለምና ይህን ያ

የግብርና ወንጌል፡

ሀልስ የሚያወጣ የለኝም አላት እሱ የማያውቀው እናቱ የምታውቀው ዳዊት ስለሞን ተቀብተውለት የተረፈ ነበር ከንዲህ ያለ ቦታ አለ ሽጥላት ብላው ሽጦላት አምጥታ ቀብታዋለች። ይህ ብቻም አይደለም ጌታ ግብፅ ሲወርድ ስሎ ሚም ፈያታይ ዘየማን ይዘውት ሳለ ከልብሱ ላይ ወዛ ቢያጽቡት ሰፈፈ ይህን በዕቃ አኑረውታል ይህም ተጨምሮበታል።

፲፫ አማን አብለከሙ በኅብ ሰበክ ዋለዛቲ ወንጌል ይንግሩ ውስተ ዙሉ ዓለም ዘንብረት ዛቲ ብእሲት ተዝካረ ላቲ ወይ ዝከርዋ።

፲፫ ወንጌል በተነገረችበት ቦታ ሁሉ ደህች ሴት የሠራችውን ሊነግሩላት ይገባል ብዬ እንዲገባ በውነት እነግራችኋለሁ። ይኸንም ይዘው አራቱ ሁሉ ጽፈዋታል።

፲፭ ወእምዝ ሐረ ሄዱ እም፲ቱ ወደቱ አርዳኢሁ ዘስሙ ይሁዳ አስቆርታዊ ኅብ ሊቃነ ካህናት። ማር ፲፬፡፲፫። ሉቃ ፳፪፡፫

፲፭ ከዚህ በኋላ ካሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ አንዱ የአስቆሮት ሰው የሚሆን ይሁዳ ወደ ሊቃነ ካህናት ሄደ። ሐተታ እንዲያው አይደለም በደብረ ዘይት ሲበሉ። አማን አብለከሙ ከመ ሄዱ እምኔክሙ ያገብዓኒ አላቸው። ወእነኝ እንጋ እግዚአ አነኝ እንጋ። የማሲዝን እኔ ነኝ እኔ ነኝ ይባባሉ ጀመሩ። ታሪክ በደብረ ዘይት ከነበሩ አዕባን አንዱን መጥ

ተህ መስክርበት አለው መጥቶ በይሁዳ ራስ ላይ ሶስት ጊዜ ዙሮ ንጹሕ ይም የምታስፈስስ ይሁዳ ወዮልህ ብሎ መስክርበታል ዛሬስ አለ አለና ይህ መሠርይ ደንጊያ ያናግርብኝ ጀመር እንኪያስ በማኝ ያግኘኝ ብሎ ወጽቶ ሂዷል።

፲፭ ወይቤሉሙ ሚመጠነ ትሁቡኒ እመ አገብዖ ለክሙ።

፲፭ ባሲዛችሁ ምን ያህል ትሰጡኛላችሁ አላቸው። ወተናገርዎ ምስሌሁ ወተሰነአው ከመ የሃህብዎ ጭብሩረ። ሠላሳ ብር እንሰጥሃለን አሉት። ወአስተሐለቱ ነገረ ያላል በሉቃስ፤ ነገር ቆረጹ ነገር አቆሙ ነገር ወሰኑ።

፲፭ ወእምይእቲ ዕለት አኅዘ ይኅ ሥሥ ሰሕተ ከመ ያግብዖ ሉሙ።

፲፭ ከዚያ ቀን ጀምሮ ከዚያ ቀን ወዲህ ሊያሲዘው ምግላል ቦታ ይሻ ነበር።

በእንተ ደኅሪት ድራር።

፲፭ ወበቀዳሚት ዕለተ ፍሥሕ መጽኑ አርዳኢሁ ለእግዚአ ኢየሱስ ወይቤልዎ በአይቲ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለክ ትብላዕ ፍሥሐ። ማር ፲፬፡፳፪። ሉቃ ፳፪፡፳፪።

፲፭ ፋሲካ ከሚውልባቸው ከኋቱ ዕለታት በመጀመሪያቱ ቀን። አንድም ወእመ ቀዳሚት ዕለተ ፍሥሕ ያላል በመጀመሪያ ይቱ ፋሲካ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ጌታ ቀርበው በጉን ትበላ ዘንድ በወደት ልናዘጋጅልህ ትወዳለህ አሉት። ሐሩ ወአስተ

ዳልዉ ዘንበልዕ ፍሥሐ ብላ ቸዋል በሉቃስ።

፲፭ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ ሐሩ ውስተ ሀገር ኅብ እገሌ

፲፭ ጌታም ወደእገሌ ሀገር ሂዱ አላቸው። እንደ ማርቆስ ምልክት ነገር ይሰዳቸዋል። ወበልዎ ይቤለክ ሊቅ ጊዜየ በጽሐብ ኅብክ እገብር ፋሲካ ምስለ አርዳለዩ። መምር ከደቀ መዛሙርቲ ጋራ ባንተ ዘንድ በዓል የማከብርበት ቀን ደርሷል አለህ በሉት አላቸው።

፲፱ ወጉብሩ አርዳኢሁ በከመ አዘዘሙ እግዚአ ኢየሱስ።

፲፱ ደቀ መዛሙርቱ ጌታ እንዳዘዘቸው አደረጉ።

አስተዳለው ሉቱ ፍሥሐ።

በጉን የሚያርዱበት ወቅለምት ደሙን የሚቀበሉበት ብርት ሥጋውን የሚቀቅሉበት ድስት አዘጋጅተዋል።

ዘከመ ከሠተ ሉሙ ለዘያገብዖ።

፳ ወምሴተ ከዊኖ ረፈቀ ምስለ ፲ ወደቱ አርዳኢሁ። ማር ፲፪፡፲፮። ሉቃ ፳፪፡፲፱። ሉቃ ፲፫፡፳፩።

፳ ሲመሽ በመሽ ጊዜ ካሥራሁ ለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋራ ተቀመጠ።

፳፩ ወእንዘ ይበልው ይቤሉሙ አማን አብለከሙ ከመ ሄዱ እምኔክሙ ያገብአኒ።

፳፩ ሲበሉ ከናንተ አንዱ ያሲዘኛል ብሎ እንዲያሲዘኝ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው።

፳፪ ወተከዙ ጥቀ።

፳፪ ፈጽመው አዘኑ።

ወንጌል ዘጥቲያስ ።

ወአኃዙ ይበልጥ በበገዳ አነተ
እንጋ እግዚአ ።
እያንድ እንዳቸው አቤቱ የሚ
ያሲዝህ እኔ ነኝ እኔ ነኝ ይባባ
ሉ ጀመር ።

፳፫ ወአውሥኦ ወይቤሉው ዘያ
ወርድ እደሁ ምስሌየ ውስተ
መጸብሐየ ውለቱ ያገብዓኒ

፳፪ ከኔ ጋራ ወጥ የሚያወጣው እ
ሱ ያሲዘኛል አላቸው ። ሐተታ
ለልማዱ ጌታ ስድስቱን አቱ
ሞ ስድስቱን አስቀምጦ ይዞ
ይበላሉ ይመገባሉ ። ዛሬ የተቀ
መጡ ነገ ይቆማሉ ወጥ የሚ
ያወጣው በተራ ነው ጌታ እያ
ወጣ ይበላል አውጡልኝ አይ
ልም ስድስተኛው ላምስቱ ለ
ራሱም እያወጣ ይበላል በዚ
ያ ቀን ከተቀመጡት እንዱ ይ
ሁዳ ነበር ወጥ ማውጣትም ተ
ራው የይሁዳ ነበርና እንዲህ
አለ ።

፳፩ ወልደ እጋለ እመሕያውስ
የሐውር በከመ ተሠርዓ በእ
ንቲአሁ ። መዝ ፱ ፤ ።

፳፪ ተጽሕፈ ሲል ወልደ እጋለ
እመሕያው ክርስቶስም ስለሱ
እንደተጻፈ ይሄዳል ማለት ይ
ሞታል ።

ወበሕቱ አሌ ሉቱ ለውለቱ
ብእሲ ዘያገብዎ ለወልደ እጋለ
እመሕያው ።

ነገር ገን ምክንያት ሁኖ ለሚ
ያሲዘው ለዚያ ሰው ወየለት
እምኃየሶ ሶበ ኢተወልደ ለ
ውለቱ ብእሲ ።

ባልተወለደ በተሻለው ነበር ።
ሐተታ እናቱን ይጻፋት ማለ
ት ነው ቢሉ ኢተፈጥረ ሲል
ነው ባልተፈጠረ በተሻለው

ነበር አራት ዘልደት እንዲል
ዘፍጥረት ሲል ይህስ ፍጠረኝ
ብሉ ፈጥሮታልን ቢሉ ቢፈ
ጥረውስ ግዕዛን ነሥቶ ፈ
ጥሮታልን ።

፳፭ ወአውሥኦ ይሁዳ ዘያገብዎ
ወይቤ አነተ እንጋ ውለቱ ረቢ፤

፳፮ የሚያሲዘው ይሁዳም የሚያ
ሲዝህ እኔ ነኝ አለው ተለ
ይቺ ብቀር ይታወቅብኛል ብሉ
ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አ
ንተ ትቤ ።

አንተ ትላለህ አለው ። መሰ
ወር ። እንድም በፈቃዴ የም
ሞተውን ሞት በግድ አስገድ
ለዋለሁ ትላለህ ። ታሪክ ጌታ
ሙሴን በግብፃውያን ሞተ በ
ክር አምጥቼ አወጣችኋለሁ
አለው እንዲህም ከሆነ የእስራ
ኤልስ በክር ሊሞት አይደለ
ምን አለው እንዲህስ እንዳይሆ
ን የሚያዝያ ጨረቃ ሠርቅ ባ
ደረገች ባሥር ቀን ቀንዱ ያ
ልከረከረ ጥፍሩ ያልከረከረ ጠ
ጉሩ ያላረረ ዓመት የሆነው
ጠቦት ያለው ከመንጋው የሌ
ለው ገዝታችሁ እስከ ፲፱ት ቀን
አስራችሁ ባ፲፱ተኛው ቀን ጆዱ
ን ሰዓት ከ፫ት ከፍላችሁ ጆዱን
እጅ ትታችሁ በ፪ት እጅ ብርሃ
ን ከሌሊቱም ጆዱን ሰዓት ከ፫ት
ከፍላችሁ ባንዱ እጅ ጨለማ
ሠዉት ስትሠዉትም ፯ት አሥ
ር ፲፪ት ሁኖችሁ ያለው ቤተ
ሰቡን ይዞ የሌለው ጎረቤቱን ጠ
ርቶ ጆድ በግ እንድትጨርሱ ሁ
ኖችሁ ይሁኑን መታን መድረኩ
ን እርጩት ያን እያየ ሞተ በክ
ር ይከለከልላችኋል፤ ዝግጉን ቅ
ቅሉን ብርንዶውን አትብሉ፤ ጥ

ባሱን ባሉ ኢታትርቶ እስከ
ደግደግ እንዲል ። አትርፋችሁ
አታሳድሩ ካንዱ ወግንዱ አ
ትውሰዱት የበላችሁትን በል
ታችሁ የተረፋችሁን ዘኢላት
ጨምሩት ሐምለ ብጊፅ ረብ
ርቡበት ብሉታል በፀገረኛው
አራት ነገር ያመጣሉ የወይን
ቅጥራን የበለስ ቅጥራን የስ
ንዴ ቅጥራን እዞ ከል ። በዚያ
ወራት የሚበሉት ቂጣ ነውና
እንዳረቁ እንዲበትንላቸው ። ስ
ትበሉትም ሚማችሁን አዝባ
ችሁ ዝናራችሁን ታጥቃችሁ
ኩፈታችሁን ደፍታችሁ ቡሉ
ታችሁን ይዛችሁ እየቸኩላች
ሁ ብሉት አጥንቱን አትሰበሩ
ት ብላቸዋል ይህ ሁሉ ምሳ
ሌ ነው ። በግዕ የጌታ ምሳሌ ዓ
መት የሆነው ጠቦት ወርድ እ
ን፯ ቁመት አያክልም ። ጌታ
ም ፍጹም የሰላሳ ዓመት ጉ
ልማሳ ሲሆን ነውና የተሰቀለ
ዓመት የሆነው ጠቦት ቀንዱ
ያልከረከረ ጥፍሩ ያልከረከረ ጠ
ጉሩ ያላረረ ማለቱ ምክን
ያተ ኃጢአት የለበትምና የ
ሚያዝያ ጨረቃ ሠርቅ ባደ
ረገች ባሥር ዋጅታችሁ እስከ
አሥራራት አስራችሁ ባሥራ
አራት ቀን ሠዉት ማለቱ የ
ጌታም ምክረ ሞቱ ባሥር ተ
ጀምሮ ባሥራ አራተኛው ቀን
ተፈጽሟል ። በሁለት እጅ ብር
ሃን ባንድ እጅ ጨለማ ሠዉ
ማለቱ ከነገህ እስከ ቀትር ብ
ርሃን ሁኑዋል ። ከቀትር እስከ
ሰዓት ጨለማ ሁኑዋል ። ወጸ
ል መክሉ ዓለም እንዲል ።
በሠርክ ብርሃን ሁኑዋል ። ወፍ

የማቴዎስ ወንጌል።

ና ሠርክ ይበርህ እንዲል። ስትሠዉትም ሰባት አሥር አሥራ ሁለት ሁናችሁ ሠዉት ማለቱ ሰባት በሳቸው ፍጹም ነው አሥርም በኛ ፍጹም ነው ፍጹማን ሁናችሁ ተቀበሉ ሲል ሸፀት ማለቱ ለጊዜው የሚቀበሉት አሥራ ሁለቱ ነገዶ እስራኤል ናቸው ፍጹሟውን አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ናቸውና፤ ደሙን መቃን መድረኩን እርጩት ማለቱ ለጊዜው ያን እያየ ቸንፈር ይከለከልላቸዋል። ዛሬም ሥጋውን ደሙን ከሚቀበሉ ምዕመናን አጋንንት ላለመቅረባቸው ምሳሌ። ዝግኑን ቅቅሉን አትብሉ ማለት ሙስና መቃብር አገኘው አትበሉ ሲል ነው። ብርንዶውን አትብሉ ማለቱ ያም ካለ ነፍስ አትለይም። እስመ ነፍስ ተኃድሮ በደም እንዲል። ነፍስ ያልተለየውን ሥጋውን እንበላለን አትበሉ ሲል። ጥበቡን ብሉ ማለቱ መለኮት የተዋሐደውን ነፍስ የተለየችውን ሥጋውን እንበላለን በሉ ሲል ነው። አታሳድሩ አለካሣ ሳይፈጸም አላደረምና ካንዱ ወደ አንዱ አትውሰዱ ትክክለ ለጊዜው መካነ መስተሉ ለመካነ መቃብሩ ቅርብ ነጋ። ፍጹሟው ግን ዛሬም መሥዋዕት ካንዱ ሠርቶ ወዳንዱ ወስዶ መሠዋት አይገባምና የበላችሁትን በልታችሁ የተረፋችሁን ከእሳት ጨምሩት ማለቱ የተቻላችሁን ያህል ምሥጢር መርምራችሁ የተረውን መንፈስ ቅዱስ ያውቃል በ

ሉ አትጋፉ ሲል ነው። እሳት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ። ሐምለ ብኒዕ ረብርቡበት ማለቱ ለጊዜው በዚያ ወራት የሚበሉት ቂጣ ነበርና እንደ አረቄ እንዲበትንላቸው ነው። ዛሬም ሥጋውን ደሙን መቀበል የሚገባ የበሉት የጠጡት ከሆድ ሲጠፋ ላፍ ምረት ሲሰማ ነውና። ሚማችሁን አዝግችሁ አለ ምግባረ ወንጌልን ሠርታችሁ። ዝናራችሁን ታጥቃችሁ አለ ንጽሕና ይዛችሁ ኩፈታችሁን ደፍታችሁ አለ። አክሊለ ሦከን እያሰባችሁ በሉታችሁን ይዛችሁ አለ። ሳንረ መስቀሉን እያሰባችሁ ሲል ነው። እየቸኩላችሁ ብሉት ማለቱ ለጊዜው መንገዶች ናቸው ፍጹሟው ግን ሞት አለብን እያላችሁ ነፋሱ ሲል ነው። አረጋዊ መንፈሳዊ። ድርሳን። ዓብድ ውለቱ ዘይሄለ ዘእንበለ መቃብሩ ዘውለቱ ርስቱ እንዲል። አጥንቱን አትስበሩት ማለቱ ለጊዜው ግባግውያን ሲጉዱ እስራኤል አለመጉዳታቸውን መናገር ነው። ፍጹሟው ግን ኃጥአን ሲጉዱ ጸድቃን ላለመጉዳታቸው ምሳሌ ነው። በቁሙም የሁለቱን ወንበዶች ጭንና ጭናቸውን እየሰበሩ ሲያወርዱቸው የሱን አልሰበሩትምና አጽሞ ኢትስብሩ እንዲል። እንደ አርዮስ ፍጡር በመለኮቱ አትበሉ ሲል ነው። ከዚህም እሪትን ሠርቶ አሳልፏታል። ንጉሥ ቀድሞ ሹሞት የነበረውንና ኋላ የሚሾመውን አቅርቦ ያን ወ

ቅሶ ሽር ይህን እንዲሾም እሱም ወንጌልን የሚሰራ ነውና

ዘከመ ሠርዓ ኢየሱስ አኩቴተ ቀርባን።

አጼ ወእንዘ ይበልፁ ነሥአ ኅብሲ ተ እግዚእ ኢየሱስ ባረከ።
፩ ቆሮ ፲፩ አፀ።

አጼ ሲበሉ ጌታ ዳቦውን አንሥቶ ይዞ ባረከ አከበረ ለወጠ።
ወፈተተ። ገመሰ ቂረሰ።
አንድም ባረከ ገመሰ ቆረሰ ፈተተ አጠቃቀነ አሥራሶስት አደረገ። ጌዴዎን ዓሥራሶስት ሁኖ ሠውቷልና፤ አንድም ባሥራሶስቱ ዕፀወ ዕጣን ምሳሌ፤ አንድም ዓሥራሶስቱን ፀዋትወ መከራ እቀበልላችኋለሁ ሲል አክሊለ ሦከተኩርያ ርእሱ ተጸፍሮ መልታሕትተወከፎ ምረቅ፤ ሰትየ ሐሞት፤ ተዓሥሮ ድኅሪት፤ ተቀሥፎ ዘባን፤ ርግዘተ ገቡ። ርግዘተ ገቡ ከሞተ በኋላ ነው አይሰማውም ብሎ ፀዋረ መስቀል ኃምስቱ ቅንዋት እግሩን እየራሱ ቸንክረውታል ያሉ እንደሆነ የተመቸ ነው። ደርበው ቸንክረውታል ያሉ እንደሆነ ብሱን ያያል። አንዱን እሱ ተቀብሎታል።
፲፪ን ለሐዋርያት ሰጥቷቸዋል ዝሥጋየ ዝደምየ ብላቸዋልና ለማስደፈር ጥፋሞ አጥኦ ሞመ። እንዲል። አንድም ሳይቀበል አቀብሏቸው ቢሆን ቂሱ አቀብሏቸው ሳይቀበል በወጣ ነበርና። ተቀብሎ ያቀብል ለማለት አብነት ለመሆን ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ።

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ወይቤሉሙ ንሥኡ ብልኡ ዝ
ውእቱ ሥጋዩ።

ነገ በመልዕልተ መስቀል የሚ
ሠዋው ሥጋዩ ይህ ነው ብሉ

፳፮ ወነሥኡ ጽዋዓኒ ወአኦኩተ።

፳፯ ጽዋውንም ይዞ አክብሮ ለው
ጦ ትኩስ ደም አድርጎ።

፳፰ ወወሀበሙ እንዘ ይብል ስት
ዩ እምኔሁ ዙልክሙ ዝውእቱ

ደምዩ ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይት
ከዓው በአንተ ብዙኃን ለገድገ

፳፱ ተኃጢአት። እንግዳ ሥር

ዓት የሚሆን የሐዲስ ርስት
የመንግሥተ ሰማያት መጽዊ

የሚሆን በተሐድሶ ጸንቶ የ
ሚኖር ስለ ብዙ ሰዎች የሚ

ፈስ ደሜ ይህ ነው ከሱ ጦ
ጡ ብሉ ሰጣቸው።ሐተታ በከ

ፊል ተናገረው አንድ ሰው ተ
ተብሎ አይፈጽመውምና። እስ

ከ ዕለተ ምጽአት ሲሰጥ ይኖ
ራልና። ለገድገተ ኃጢአትኃ

ጢአት ሊሠረይ።

፴፬ ወናሁ እብለክሙ ኢይሰቲ እ
ንከ እምይእዚ እምዝንቱ አ

፯ረ ፍሬ ወይን እስከ እንታ
ክቲ ዕለት አመ እስትዮ ሐዲ

ስ ምስሌክሙ በመንግሥተ አ
ቡዩ።

፴፭ ባባቲ መንግሥት ግለት በባ
ቲ ሥልጣን ታደሺ ተነስቺ

ከናንተ ጋራ በጥብርያይስ እስ
ከምመጣበት ቀን ድረስ ከዚህ

የወይን ፍሬ ጥግቲ አልጠጣ
ም ብዬ እነገራችኋለሁ።

፴ አንቢበሙ። ግር ፲፬ ፳፯ ዮሐ
፲፮ ፴፪ ዘክር ፲፫ ፮።

፴ በኦሪት የሚደገም አለ ያን ደ
ገመው።

ሰቢሆሙ። ሥጋውን ደሙ

ን ተተብለው። አንድም አን
ቢበሙ አቡን ዘበሰማያት ደግ

መው ወሰቢሆሙ ነገረ ጸራቅ
ሊጠስን ተሟውተው።

፴፩ ወዕኡ ውስተ ደብረ ዘይት።

፴፪ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ። ሐተ
ታ። ሥጋውን ደሙን በመብል

በመጠጥ ያደረገውን በሌላ ያ
ላደረገው ስለምን ቢሉ የቀረ

ው ከብት በአፍአ ይቀራል መ
ብል መጠጥ ከሰውነት ይዋህ

ዳልና በውነት እንደ ተዋህደ
ን ለማጠየቅ። አንድም። መብ

ል መጠጥ ያፋቅራል እንዳፈ
ቀረን ለማጠየቅ ያውስ ቢሆ

ን በስንዴ በወይን ያደረገው
በሌላ ያላደረገው ስለምን ቢ

ሉትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም
ትንቢት እምፍሬ ሥርናይ ወ

ወይን ወቅብፅ በዝኃ። ቀዳሚ
ሕይወቱ ለሰብእ እክል ወግ

ይ ወይን ወሥርናይ ለዘኢይ
ሰቲ ወይን ምንትኑ ሕይወቱ

ተብሎ ተነገሯል። ምሳሌም
መልክዴቅ በስንዴ በወይን

ይሠዋ ነበር ትንቢቱን አው
ቆ አናግሯል ምሳሌውንም አ

ንጂ ባወቀ አስመስሏል። ምሥ
ጢሩ ምንድነው ቢሉ ጌታች

ን እመቤታችን ሲበሉ የኖሩ
ስንዴ ወይን ነበረ ፍጹም ሥ

ጋውን ፍጹም ደሙን እንደ
ሰጠን ለማጠየቅ። አንድም በ

መሰለ ነገር ለመስጠት ስንዴ
ስብ ሥጋ ይመስላል ወይንም

ትኩስ ደም ይመስላልና። አን
ድም ስንዴ ልባም ሴት የያዘ

ችው እንደሆነ ነውር የለበት
ም። ነውር የሌለበት ሕገ ሠ

ራሁላችሁ ሲል። ወይንም አን

ድ ጊዜ የጣሉት እንደሆነ ኃ
ይል እየጨመረ ይሄዳል። ኃይል

የምትሆን ሕገ ሠራሁላችሁ
ሲል።

ወእምዝ ይቤሉሙ እግዚእ
ኢየሱስ ዙልክሙ ትክህዳኒ

በዛቲ ሌሊት። ከዚህ በኋላ ጌ
ታ በዚች ሌሊት ሁላችሁ ት

ከዳኛላችሁ አላቸው።

እስመ ይብል መጽሐፍ እቀት
ሉ ለኖላዊ። ወይዘረወል ሕባግ

ዓ መርጌቱ።

መጽሐፍ። ጠባቂ ክርስቶስ ይ
ሞታል የመንጋው በገች ሐ

ዋርያት ይበተናሉ ብሏልና።

፴፪ ወእምድኅረ ተንግእኩ አቀድ
መክሙ ገሊላ።

፴፫ ወደገሊላ እቀድማችኋለሁ ግ
ለት ከተነሣሁም በኋላ መታ

የትን በገሊላ እጀምርላችኋለሁ

፴፬ ወአውሥኦ ኢጥርስ።

፴፭ ኢጥርስም መለሰ።

ወይቤሉ ለእመሂ ዙሉሙ ከ
ሀዳክ አንስ ኢይክህደክ ገሙ

ራ።

ሁሉም ቢክዱህ እኔ አልክድ
ህም አለው።

፴፭ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አ
ማን እብለክ ከመ በዛቲ ሌሊ

ት ሥልሰ ትክህደኒ ዘእንበለ
ይንቱ ዶርሆ፤ ግር ፲፬ ፳፫

፴፬ ጌታም በዚች ሌሊት ዶር ሳ
ይሙህ ሶስት ጊዜ ትክደኛለ

ህ ብዬ እንድትክደኝ በውነት
እነገርህለሁ አለው።

፴፭ ወይቤሉ ኢጥርስ እመውትሂ
ምስሌክ ወኢይክህደክ። ዮሐ

፲፫ ፴፭። ግር ፲፬ ፴፩፤
ሉቃ ፳፪ ፴፫።
፴፭ ኢጥርስም ካንተ ጋራ እኖ

የግቴዎስ ወንጌል።

ታላሁ ሞትክን ሞት አደርጋ ለሁ እንጅ አልክድህም አለው። ወከግሁ ይቤሉ ዝሉሙ አር ዳኢሁ። ተመክቶ የሰመክቶዋል ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ እንደሱ ከሱ ጋራ ሞትክን ሞት እናደርጋለን እንክድህም አሉ።

ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በጌቱ ሴማን።

፴፮ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌሆሙ ውስተ ዓዕደ ወይን ዘስሙ ጌቴሴማን።

፴፯ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን አስከትሎ ጌቴሴማን ከሚባለው ወይን ቦታ ሄደ።

ወይቤሉሙ ለአርዳኢሁ ንበሩ ዝዩ እስከ ሶበ አሐውር ከህ ወእጺሊ።

ደቀ መዛሙርቱን ከዚያ ሂጀ እስክጸልይ ድረስ ከዚህ ቆዩ አላቸው። አንድም እጸሊ ይላል እጸልይ ዘንድ።

፴፯ ወነሥሐሙ ምስሌሁ ለጴጥሮስ ወለጸሆሙ ይቂቀ ዘብደዎስ።

፴፯ ሶስቱን ባለሟሉቹን አስከትሎ ሂዶ ስምንቱን በጌቴሴማን ትቶ ወአኅዘ ይተከዝ ወይላዝን። ያዝን ይቂረቂር ጀመር።

፴፰ ወእምዝ ይቤሉሙ ተከዘት ነፍስዩ እስከ ለሞት።

፴፱ ከዚህ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ነፍሱ እስከ መለየት ድርሳ አዘነች አላቸው።

ወንጸሩ ዝዩ።

ከዚህ ቆዩ።

ወትግሁ ምስሌዩ።

ከኔ ጋራ ለመኖር እንደኔ ተግታችሁ አመልክቱ።

፴፱ ወተኣተተ ሕቀ እምህዩ ወሰገደ በገጹ።

፵፱ ከዚያ ጥቂት እልፍ ብሎ ግን ባሩን ምድር አስነክቶ ሰገደ። በሉቃስ መጠነ ሙጋረ ዕብን ይላል ድንጊያ ወርውሮ እስከ ሚደርስበት።

ወጸለዩ።

አመለከተ።

ወይቤ አክቡዩ እመሰ ይትከሃል ይኅልፍ እምኔዩ ዝንቱ ጽዋፅ።

ያለኔ ሞት የዓለሙ ድኅነት ያለኔ ሐሣር የዓለሙ ክብር አይቻልም እንጂ የሚቻልከ ከሆነ ይህ ጽዋዓ ሞት ይለፍልኝ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአከ ፈቃደ ዚአዩ። ነገር ግን ያንተ ፈቃድ ይደረግ እላለሁ እንጂ የኔ ፈቃድ ይደረግ አልልም።

አንድም በኔ ሞት የዓለም ድኅነት በኔ ኃሣር የዓለም ክብር የሚቻልከ ከሆነ እኔ ከሞትሁላቸው ከኔ ሞት የተነሣ ይህ ጽዋዓ ሞት ይቆርላቸው። አንድም ከኔ ለምዕመናን ይለፍላቸው፤ እኔን አብን ት አድርገው ይሙቱ። ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአከ ፈቃደ ዚአዩ። ነገር ግን የኔ ፈቃድ ካንተ ፈቃድ ልዩ ሁኖ የኔ ፈቃድ ይሁን አልልም። የኔ ፈቃድ ካንተ ፈቃድ ጋራ አንድ ነውና ያንተ ፈቃድ ይሁን እላለሁ እንጂ።

ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአከ ፈቃደ ዚአዩ።

ነገር ግን የኔ ፈቃድ ካንተ ፈቃድ ልዩ ሁኖ የኔ ፈቃድ ይሁን አልልም። የኔ ፈቃድ ካንተ ፈቃድ ጋራ አንድ ነውና ያንተ ፈቃድ ይሁን እላለሁ እንጂ።

፵ ወሐረ ኅበ አርዳኢሁ።

፵ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሄደ። ወረከቦሙ እንዘ ይነውሙ። ተኝተው አገኛቸው።

ወይቤሉ ለጴጥሮስ ከመዝኑ ስእንከሙ ተጊሃ አሐተ ሰዓተ ምስሌዩ።

ጴጥሮስን ከኔ ጋራ ለመኖር እንደኔ አንድ ሰዓት መትጋት ተሳናችሁ አለው።

፵፩ ትግሁ ወጸለዩ ከመ ኢትጣው ውስተ መንሱት፤

፵፩ ወደ ኃጢአት ወደ ክህደት ወደ መከራ ወደ ገሃንም እንዳትገቡ ተግታችሁ ለምኑ።

እስመ መንፈስ ይፈቅድ።

ነፍስ ሥራ ልትሠራ ትወዳለችና ትግሁ።

ወሥጋ ይደክም።

ሥጋ ግን ይካማ ነውና ኢት ባኢ ላለው።

፵፩ ወካዕበ ሐረ ወጸለዩ።

፵፩ ሁለተኛ ሂዶ አመለከተ።

ወይቤ እመ ይትከሃል ይኅልፍ እምኔዩ ዝንቱ ጽዋፅ እንበል እስተዮ ይኩን ፈቃድከ። እንዳለፈው በል።

፵፩ ወገብኦ ካዕበ ኅበ አርዳኢሁ።

፵፩ ጀተኛ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሂዶ ወረከቦሙ እንዘ ይነውሙ። ተኝተው አገኛቸው።

እስመ ከብዳ አዕይንቲሆሙ በድቃስ።

እንቅልፍ ጸንቶባቸዋልና። በልተው ጠጥተዋልና ኃዘን ሰምተዋልና።

፵፩ ወኅደጎሙ ወሐረ ካዕበ በሣልስት ወጸለዩ ኪያሁ ከመ ቃለ እንዘ ይብል።

፵፩ ሶስተኛ ሂዶ ያነኑ ጸለዩ ለቀረበው ካዕበ ለመጀመሪያው ሣልስ አለ። ሶስት ጊዜ መሆኑ የሶስትነት። ቃሉ አለመለወጡ ያንድነት ምሳሌ።

ወንጌል ዘግቴዎስ ፡

፩ ወእምዝ ገብአ ካዕበ ጎበ አር ዳኢሁ።
፪ ከዚህ በኋላ ሁለተኛ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሄደ።
ወይቤሉሙ ኑሙ እንከ ወአ እርፉ።
ከእንግዲህስ ወዲህ ዕረፉ አላቸው ፡ ጊዜው ነውና ንግእ ሀክዶ ሥጋዩ መክፈልተከ እንዲል እንድም እኔ ከካስሁላችሁ ዕረፍተ ነፍስ ዕረፉ። እንድም ይሁዳ አራት ቤት ጭፍራ ይዘዩ ሚመጣ ነውና አያሳርፋችሁም እንጂ ከሳረፋችሁስ ዕረፉ ለማለት።
ናሁ በጽሐ ጊዜሁ ወያንብዕዎ ለወልደ እንላ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን።
እነሆ ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስ በ፡ጥአን እጅ የሚያዝበት ጊዜ ደርሷል አላቸው።
፭ ተንሥኡ ንሐር ናሁ በጽሐ ዘ ያገብአኒ።
፮ የሚያሲዘኝ ይሁዳ እነሆ መጥቷል ተነሡ እንሂድ አላቸው።

ዘከመ አግብአ ይሁዳ ለክርስቶስ ወዘከመ ተእኅዘ

፯ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር ናሁ በጽሐ ይሁዳ ዘያንብዎ እም፤ቱ ወደቱ ልዱ ። ማር ፲፬ ፱፫ ሉቃ ፲፪ ፱፯ ዮሐ ፲፮ ፫፤
፱ ይህን ሲናገር ካሥራሁለቱ አንዱ ይሁዳ ሊያሲዘው መጣ ወመጽኡ ምስሌሁ ብዙኃንስ ብእ በመጣብሕ ወበአብትር እምጎቤሆሙ ለሊቃነ ካህናት ወለሊቃናተ ሕዝብ፡
፻ተል ጎመድ የያዙ ብዙ ሰ

ዎች ከሊቃነ ካህናት ዘንድ ከሱ ጋራ መጡ ፡ ሐተታ አምስት ገበያ ሰው ይከተለዋል አግባ መልስ ብሎ ቢጣላንሳ ብለው እሳቸው ከኢላጦስ ዘንድ ይዘው ይመጣሉ እሱከ ነሱ ተቀብሎ ይዘ መጥቷልና።
፱ ወዘያንብዎ ወሀበሙ ትእምርተ እንዘ ይብል ዘሰንምኩ ውለቱ ኪያሁ አኃዙ።
፳ የሚያሲዘው ይሁዳ የምስመው እሱ ነው እሱን ያዙ ብሎ ምልክት ሰጣቸው ፡ እንድም የሚያሲዝበትን ምልክት ነገራቸው።
፳፱ ወቀርቦ ይአተ ጊዜ ጎበ እግዚእ ሊያሱስ ወሰዳሞ ወይቤሉ በህ ረቢ።
፳፻ ወደ ጌታ ቀርቦ መምር ቢሰኝ ህን ጥለኛህን አያውለው አያሳድረው ብሎ እጅ ነሳው ፡ ሐተታ ከሱን ሌላ ቢሰኝ ጠበኛ አለው አያውለኝ አያሳድረኝ ሲያሰኘው ነው።
ሀ ወይቤሉ እግዚእ ሊያሱስ በእንተ ዝንቱ፡ መጻእከ አርክዩ።
ሀ ወዳጄ ትእምርተ ፍቅሩን ትእምርተ ጸብእ አድርገኸው መጣህን አለው።
ወእምዝ ቀርቡ ወአንሥኡ እደዊሆሙ ወአሐዝዎ ለእግዚእ ሊያሱስ።
እጃቸውን አንስተው ማለት ጌታን አጽንተው ያዙት።
፯ ወናሁ ተንሥኦ እምእለ ምስሌሁ ለእግዚእ ሊያሱስ ሰፍሐ እደሁ ወመልሐ መጥባሕቶ ወዘበጦ ለገብረ ሊቀ ካህናት።
፱ ከጌታ ጋራ ካሉት አንዱ ተ

ነሥቶ ሰይፋን መዞ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መታው።
ወመተር ዕዝና ዘየማን፤ ቀኝ ጆርውን ቂረጠው፤ ትፈትድኑ ንዝብጠሙ ብለውታል በሉቃስ፤ አብር መብላት አብር ለመሞት እንጂ ነው እንበላቸው እንበላቸው ተባብለዋል።
እሱ ፈጣን ነውና መታው ቀኝ ጆርውን ቂረጠው። ከመታው እንገቱን አይለውም ቢሉ የካህን እጅ አያተናምና ላንገቱ ያለው ለጆርው ሆነ። እንድም እንገቱን ብሎት ቢሆን በሞተ ነበር። የጌታም ሞት ርትዕ በተባለ ነበርና። ጆርውንሳ ቢሉ በተአምራት ቀጥሎለታል፤ ጆር የተጠለ እንገት መቀጠል ይሳነዋልን ብሎ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም፤ ትንቢት ለትትቀረጽ ይእቲ ዕዝን እንተ ሊትሰምዎ ለውለቱ ነቢይ ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም ወለእመ አጥረይከ ገብረ ዕብራዊ ቅንዮ ስድስተ ዓመተ ወበሳብዕ ዓም አግዕዝ በከንቱ። ዕብራዊ ባሯ ቢኖርህ በደመወዝ ገዝተህ በሰባተኛው ዓመት ገንዘብ ሳትሰጥ ነጻ አውጣው ትላለች አሪት፤ እሱ ግን የጌታዩ በሕርዩ ተሰማሞ ቶኛል። የመጤቱ እንጀራዋ ወጣ ጣፍጦኛል ነጻ መውጣቱ ይቅርብኝ ያለ እንደሆነ ከቤተ እግዚአብሔር ወስደህ ከመድረኩ አስተኝተህ ጆርውን ተርትረህ አፍንጫውን ሰቀረህ እስከ ዕለተ ሞቱ ገዛው ትላለች አሪት። እንደዚህም ሁሉ በሰባተኛው ሽህ ለዲያብሎስ

የግቴዎስ ወንጌል።

ከመገዛት ላወጣችሁ መጥቼን በር እናምን ካላችሁ በሥጋ ችሁ ቁጣር በነፍሳችሁ ዲያ ብሉስ ይሠልጥንባችሁ ለማለት። ያውስ ቢሆን ግራይቱ አለመሆኑዋ ቀኝቱ መሆኑዋ ስለምን ቢሉ ከነገደ ይሁን የተወለዱ ቀኝ ቀኝ አካላቸውን እየተቀቡ መንግሥትን ከነገደ ሌዊ የተወለዱ ቀኝ ቀኝ አካላቸውን እየተቀቡ ከሆነትን ገንዘብ ያደርጉ ነበር ከሆነትንም መንግሥትንም እንዳሳለፈባቸው ለግጦየት በቀኝ ጆርው ምትረትን አዘዘበት።

፶፪ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አገብላለመጥባሕትክ ውስተቤታ። ዘፍጥ ፱ ጸ ራዕ ፲፫ ፲፱።

፶፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ጲጥሮስን ሾተላህን ወደ አርት ተጣህን ወደ ትዕግሥት መልስ አለው።

እስመ ዝሁሉም አለ መጥባሕት ያነሥኩ በመጥባሕት ይመውቱ።

በሾተላ የገደሉ ሁሉ በሾተላ ይዋታሉና።

፶፪ ይመስለክሙኑ ዘኢይክል አስተባባሪዎቹ ለአቡዩ ከመ ይፈኑ ሊተ ዘይበዝኑ እም፲ቱ ወደቱ ሠራዊተ መላእክት።

፶፫ ካሥራ ሁለቱ ነገደ መላእክት የሚበዙትን ይልክልኝ ዘንድ አባቴን መለመን መግለጽ የግይዎለኝ ይመስላችኋልን፤

፶፪ ወባሕቱ እር ይትፈጸም ወይ በጽሕ ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ።

ኢሳ ፶፫ ፲፱።

፶፪ ነገር ግን መጽሐፍ የተናገረው እንደምን ይደርሳል ይፈ

ጸግል እኔ ካልሞትኩ ሲል ነው።

እስመ ከመዝ ሀለዎ ይኩን። ይህ ይደረግ ዘንድ አለውና።

፶፪ ወይቤሉም እግዚእ ኢየሱስ ለሕዝብ ሰቤሃ ከመ ሠራዊት ትደግኑኒ መጸእክሙ በመጥባሕት ወበእብትር ተአጋዙኒ። ሰቆ ኤር ፱ ፳፫ ፲፱ ፶፱ ሉቃ ፳፪ ፶፱፫።

፶፪ ሌባን አገባ መልስ ብሎ ቢጸላገላ ብለው ሾተል ነመድ ይዘው በትኩስ ፍለጋ እንዲፈልጉት ሾተል ነመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ መጣችሁን አላቸው ወዘልፈ እነብር ምስሌክሙ በምክራብ ወእሚህር።

ዘወትር በምክራብ ከናንተ ጋራ ሳስተምር እኖር ነበር።

በእር እንከ ኢአጋዝክሙኒ። ለምን አልያዛችሁኝም።

፶፪ ወዝ ዙሉ ዘኮነ ከመ ይብጻሕ ወይትፈጸም ቃለ ነቢያት።

፶፪ ይህ ዙሉ የተደረገ ነቢያት የተናገሩት ነገር ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው።

ወእምዝ ኃደግዎ ዙሉም አርዳኢሁ ወጉዩ።

ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸቹ።

ዘከመ ቆመ ኢየሱስ በትድመ ንውድ።

፶፪ ወእለ አጋዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወሰድዎ ኅዘ ቀያፋ ሊቀ ካህናት ኅዘ ይትጋብኩ ጸሐፍት

፶፪ ወሊቃናት። ጌታን የያዙት ግን ሽግግሎች ወደ ተሰበሰቡበት የካህናት አለቃ ቀያፋ ወዳለበት ይዘውት ሄዱ።

፶፪ ወተለዎ ጲጥሮስ እምርትቅ እስከ ንዕደ ሊቀ ካህናት።

፶፪ ጲጥሮስ እስከ ካህናት አለቃ ቦታ ድረስ በሩቅ ተከተለው። ወቦአ ውሥጦ ወነበረ ምስለ ወዓልት ይርእይ ግገለቅቶ ለነገር።

የነገሩን ፍጻሜ ያይ ዘንድ ሹዱን ቅጽር ገብቶ ተቀመጠ።

፶፪ ወየኃሥሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃናት ወከሉ ዓውድ ሰማዕተ ሐሰት በዘይሰቅልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ።

፶፪ ጸሐፍትና የካህናት አለቆች ሽግግሎችም ጌታን በሚገለቡት ነገር ይገሉት ዘንድ የሐሰት መሳክርት ይሹ ነበረ።

፳ ወኢረከቡ ሉቱ ጌታየ።

፳ አላገኙበትም።

ወመጽኡ ብዙኃን ሰማዕተ ሐሰት።

ብዙ የሐሰት ምስክሮች መጡ ወስእኑ ቦቱ ነገረ።

መርታት ተሳናቸው ግለት ነውር አጡበት።

ወድኅረ መጽኡ ጽቱ።

ከዚህ በኋላ ዕውነተኞች ናቸው የሚባሉ ሁለት ሰዎች መጡ።

፷፩ ወይቤሉ ይቤ ዝንቱ እክል ነሢቶቶ ለቤተ እግዚአብሔር ወበሣልበት ዕለት አገንጽ፤ ፪፻፱

፷፩ ይህ ቤተ መቅደስን አፍርሼ በሰባተኛው ቀን አንጸዋለሁ አለ አሉ።

፷፪ ወተንሥኦ ሊቀ ካህናት ወይቤሉ ኢትሰምዕኑ እንዘ መጠ ነዝ ያስተዋድዩክ አሉ።

፷፫ ሊቀ ካህናቱ ተነሥቶ ይህን ያህል ሲያጣሉህ ሲያካስሱህ አትሰግኝን አለው።

ወንጌል ዘግቴዎስ =

፳፫ ወሊያውሥኦ አግዚአ ኢየሱስ
 ፳፫ ጌታ አልመለሰለትም =
 ሐተታ ነገሩ ተርታ በሆን
 በት እንዳልፈረ ለግጦየቅ እ
 ንዳዩቀርላት ያውቃልና ለጥብ
 ዓት ለትእግሥት አብነት ለመ
 ሆን =
 ወያቤሉ ሊቀ ከሆናት አመሐ
 ልኩክ በእግዚአብሔር ሕያው
 ከመ ትንግረኒ አመ አንተሁ
 ውእቱ ክርስቶስ ወልዱ ለ
 እግዚአብሔር =
 እስከ ክርስቶስ ተብሎ የተ
 ነገረላህ የሕያው የእግዚአብ
 ሔር የባሕርይ ልጁ አንተ
 እንደሆንክ ትንግረኝ ዘንድ በ
 ሕያው እግዚአብሔር አግጽ
 ጽህላሁ አለው =
 ፳፭ ወያቤሉ እግዚአ ኢየሱስ አ
 ንተ ትቤ = ግቴ ፲፮ ፳፮ ሮጫ
 ፲፱ ፲ ፩ ተሰሎ ፱ ፲፭ =
 ፳፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አ
 ንተ ትላለህ አለው =
 ወባሕቱ አብለከው እምዶሊ
 ዜስ ትረእይዎ ለወልደ እገለ
 እመሕያው እንዘ ይነበር በየ
 ግን ኃይል =
 ነበረ ካልኩ ብሎ የግን ብ
 ሷል እንጂ በከብር ሲል ነው ከ
 እንግዲህስ ወዲህ ወልደ እገለ
 እመሕያው ክርስቶስን በአብ
 ዕሪና ታዩታላችሁ = ፩ም በየግን
 ኃይል ዓለምን በግሳለፍ ኃ
 ይል፤ ባለው ዕሪና =
 ወይመጽእ በደመና ሰማይ =
 በባሕርይ ከብሩ መጥቶ ታዩ
 ታላችሁ = ሐተታ የደብረ ታ
 በር የዕርገት የምጽአት ደመና
 የባሕርይ ከብሩ ነው = እንደም
 በሥጋ ግርያም መጥቶ ሰማይ

ዳግሚት እንዲል = እንደም በ
 ከበበ ትስብእት መጥቶ =
 ፳፭ ወሠጠጠ አልባሲሁ ሊቃነ ከ
 ሀናት =
 ፳፭ በገዛ እጄ ፈጣሪዬን ላሰድብ
 ብሎ ሊቀ ከሆናቱ ልብሱን
 ቀደደ = ሐተታ በኃዘን ምክን
 ያት ልብሱን የቀደደ ፊቱን
 የነጩ እንደሆነ ይሻር ትላለች
 አሪት = ጌታ እንደ ተሾመበት
 እሱ እንደተሻረ ለግጦየቅ =
 እንዘ ይብል ምንተ እንከ ት
 ፈቅዱ ሎቱ ሰማዕተ =
 ምን ምስክር ትሾላታላችሁ =
 ናሁ ጸረፈ =
 ይሳደባል ግለት እነሆ እምላ
 ክነኝ አለ =
 ወሰግዕከው ጽርፈቶ =
 አምላክ ነኝ ሲል ሰምታችኋል፤
 ፳፭ ምንተ እንከ ትብሉ = ሊሳ ሃ
 ጂ = ግር ፲፱ ፳፭ =
 ፳፭ ምን ትፈርዳላችሁ =
 ወአውሥኦ ወያቤሉ ዝንቱ
 ድልው ለምት =
 ይህ ሞት ያገባዋል አሉ =
 ፳፭ ወእምዝ ተፍኡ ውስተ ገጹ =
 ፳፭ ከዚህ በኋላ በፊቱ ተፋበት =
 ወሊዬትህከዩ ወሪቀ ውስተ
 ገጽዩ =
 ወሊጄጥኩ ገጽዩ እምኃፍረ
 ተምረቅ ያለው ትንቢት ሊ
 ደርስ ሊፈጸም = እንደም አዳ
 ምን ዲያብሉስ በገጸ ልቡና
 ውምረቀ ምክሩን እየተፋ ገ
 ሃነም አውርዶት ነበርና ለሱ
 ከሣ ሊሆን =
 ፳፭ ወኩርዕም =
 ፳፭ ፊሱን በዘንግ መቱት = ወኩሉ
 ርእስ ለሕግም ያለው ትንቢ
 ት ሊደርስ ሊፈጸም = እንደም

ዲያብሉስ የአዳምን ርእስ ልቡ
 ናውን በዘንግ እየመታ ገሃነ
 ም አውርዶት ነበርና ከሣ ሊ
 ሆን =
 ወጸፍዕም =
 ፊቱን በሻሽ ሸፍነው መቱት
 እንዘ ይብሉ መት ውእቱ ክር
 ስቶስ ዘጸፍግከ =
 ክርስቶስ በጥፈ የመታህ ግን
 ውንገረን እያሉ = ሐተታ አዳም
 ና ሔዋን የአምላክነት ዕውቀ
 ት እንወቅ ብለው ገሃነም ወርዶ
 ው ነበርና ለሳቸው ከሣ ሊሆን
 በእንተ ከሀደተ ኢጥርስ =
 ፳፭ ወኢጥርስ ሀሉ ይነበር አፍኦ
 ውስተ ዓፀድ = ሉቃ ሸዩ ሃ፩ ፫፤
 ዮሐ ፲፭ ፲፮ =
 ፳፭ ኢጥርስ ግን አንዱን ቅጽር
 ገብቶ ተቀምጦ ነበር ፤
 ወመጽአት ኅቤሁ አሐቲ ወሰ
 ት ወትቤሉ አንተሂ ምስለ ኢ
 የሱስ ገሊላዊ ሀለውከ =
 አንዲት ብላቴና መጥታ አን
 ተም ከገሊላዊ ከኢየሱስ ጋራ
 ነበርክ አለችው =
 ፫ ወከህደ በቅድመ ዙሉ ሕዝብ
 አንሰ ኢየሐምሮ ዘትብሊ =
 ፫ የምትደውን አላውቀውም ብ
 ሎ በጉባኤ ካደ =
 ፫፩ ወወጸኦ ፍጥተ ርእዮቶ ካል
 ዕት ወለት =
 ፫፩ አንዱን በር ወጥቶ ሳለ ሌ
 ላዬቱ አየችው =
 ወትቤሉው ለእለ ይቀውሙ
 ዝኒ ሀሉ ምስለ ኢየሱስ ና
 ዝራዊ =
 ተቀምጠው ላሉት ይህም ከ
 ናዝሬቱ ኢየሱስ ጋራ ነበር

የግቴዎስ ወንጌል ።

፪፻ አለፉትው ። ወክህደ ካዕበ ።

፪፻ ሁለተኛ ካደ ።

ወመሐለ ከመ ኢየሐምሮ ለ

ውእቱ ብእሲ ።

ያን ሰው አላውቀውም እን

ዳላውቀው ብሎ ግለ ።

፪፻ ወጉንድዮ ሕቀ መጽኑ እለ

ይቀውሙ ።

፪፻ ጥቂት ቆይቶ የተቀመጡት

መጡ ።

ወይቤልዎ ለኢፕሮስ አማን

አንተሂ እምኔሆሙ ።

አንተም በውነት ከሳቸው ወ

ንን ነህ አሉት ።

ወነገርክ ያኔውቱክ ።

ባነጋገርህ ትታወቃለህ ።

፪፻ ወእምዝ መሐለ ወተረግመ

ከመ ኢየሐምሮ ለውእቱ ብ

እሲ ።

፪፻ የያዘውን ጥሉ እንደህ ይጣ

ለኝ የሱን ሞት ለኔ ያድ

ርገው ያን ሰው አላውቀውም

ብሎ ግለ ።

፪፻ ወተዘከረ ኢፕሮስ ቃሉ ለእግ

ዚእ ኢየሱስ ዘይቤሉ ሥልሰ

ትክህደኒ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ

፪፻ ኢፕሮስም ጌታ ዶሮ ሳይጮህ

ሶስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው

ን አሰበ ።

ወወዕኦ አፍኦ ወበከየ ብከየ

መሪረ ።

ከአፍኦ ወጥቶ ጽኑ ኃዘን አዘነ

ሐተታ ከሁሉ ይልቅ እኔ እወ

ደው ከሁሉ አስቀድሞ እኔ

እክደው ብሎ አዘነ ። የአዳም

የዳዊት የቅዱስ ኢፕሮስ ኃዘን

አንድ ነው ሳይሰቀቁ እንባ

ቸው እንደሌን ውሀ ይወር

ዳል ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ወጸቢሐ ተግከሩ ሊቃነ ካህና

ት ወሊቃናት ሕዝብ ይቅትል

ዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፩ ሲነጋ በነጋ ጊዜ የካህናት አ

ለቆች የሕዝቡም አለቆች ጌ

ታን ሊገሉት እንግደለው ብለ

ው ። መከሩ ።

፪ ወአሢሮሙ ወሰድዎ ወመጠ

ውዎ ለኢላመስ መስፍን ። ግር

፲፭ ፩ ። ሉቃ ፳፻ ፩ ። ዮሐ ፲፭

፳፭ ።

፪ አስረው ወስደው ለኢላመስ

ሰጡት ። ሐተታ አዳምን ለመ

ኩንን ገሃነም አሳልፎ ሰጥቶ

ነበርና ለሱ ካሣ ሊሆን ።

በእንተ ቀቢፀ ተስፋ ዘይሁዳ ፡

፫ ወእምዝ ሶበ ርእየ ይሁዳ ዘአ

ግብአ ከመ አስርህዎ አግብ

አ ውእተ ፱ ብሩረ ለሊቃነ ካ

ህናት ወለሊቃውንት ሕዝብ

፬ እንዘ ይብል አበስኩ ዘአግ

ባዕኩ ደመ ንጹሐ ወአቅተል

ኩ ብእሲ ጸድቀ ።

፫ ከዚህ በኋላ ያሲያዘው ይሁዳ

አስርህዎ እንዳደከሙት አርስ

ህዎ ኃጥእ ብለው እንደፈረዱ

በት ከመ ረስሐ ወከመ ተኩ

ነን ኃጥእ ተብሎ እንደተፈረ

፬ ደበት ባየ ጊዜ ። ኦሪት ኢት

ቅትል ብእሲ ጸድቀ ። ያለችው

ን አፍሮፔ ንጹሐ ደም ያስፈ

ሰሰኩ ደግ ሰው ያስገደልኩ

አላበጀሁም ብሎ ያን ሁላሳ

ብር ለሊቃነ ካህናት ለሕዝቡ

አለቆች መልሶ ወስዶ ሰጠ

ሐተታ እሱም በተለምዶቱ

ይድናል ። እኔም ገንዘቤን እን

ደያዝኩ እቀራለሁ ብሎ ሸጠ

ት ነበርና ።

ወይቤልዎ ግሊ ላዕሌነ ወግሊ

ላዕሌክ ።

ይሁዳ የወደድነውን ሰጠኸን

የወደድከውን ሰጠንህ ከእንግ

ደህ ወደህ ላንተ ከኛ ምን አለ

ህ ለኛስ ካንተ ምን አለን ።

በሊክ አእምር ለርእሰክ ።

አንተ ለራስህ ዕወቅ አሉት ።

፭ ወገደፈ ውእተ ብሩረ ውስተ

ምክራብ ወሐረ ወተሐንቀ

ወሞተ ። ግብ ፩ ፲፭ ።

፭ ያን ብር ከምክራብ ደጅ አ

ፍሶት ሂዶ ታንቆ ሞተ ፤

፮ ወነሥኩ ሊቃነ ካህናት ውእ

ተ ብሩረ ወይቤሉ ኢይደል

ወነ ንደዮ ውስተ ወርቀ መ

ባዕ እስመ ሂጠ ደም ውእቱ ፤

፮ ሊቃነ ካህናት ያን ብር አን

ስተው የደም ዋጋ ነውና ከ

መባዕ ልንጨምረው አይገባ

ንም አሉ ። ሐተታ በሀገራቸው

ው የደም ዋጋ ሂጠ ከልብ

አስቦ ደነሰ ከመባዕ አያገቡ

ም ነበርና ።

፯ ወተግኪሮሙ ተሳየጡ ቦቱ

ገራህተ ለብሐዊ ለመቃብረ

እንግዳ ፤

፯ ለመጣተኛ ለስደተኛ መቀበ

ሪያ ሊሆን መከረው ቦታ ገ

ዙበት ፤ ሐተታ ከጣዖት ከኃ

ጢአት ፈልሶ ለመጣ መክ

በሪያ ሊሆን ምዕመናን ጥም

ቀትን ገንዘብ ግድረጋቸውን

መናገር ነው ፤

፯ ወተሰምየ ውእቱ ገራህት ገ

ራህተ ደም እስከ ዮም ፲ግብ

፩ ፲፱ ፤

ወንጌል ዘግቲዎስ ፡

፩ ያ ቦታ እስከሁን ድረስ የደ ም ምድር ሲባል ይኖራል ፡
፪ ወይለት አሚረ በጽሐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ ነሥ ኡ ፬ ብሩረ ሢጦ ለክቡር ዘአክበርዎ እምደቂቀ እስራ ኤል ወወሀብዎ ለገራህተ ለብሐዊ ፡ ዘከ ፲፩ ፲፪ ፡
፫ ደቂቀ እስራኤል በሆሣዕና ያ ከበሩትን ከደቂቀ እስራኤል ተለይተው የክቡርን ዋጋ ፡ አ ንድም ዘተክህሉ ይላል ደቂ ቀ እስራኤል የተስማሙበትን ለገራህተ ለብሐዊ የሰጡትን የክብሩን ዋጋ ወሰዱ ብሎ ኤርምያስ የተናገረው ድረስ ተ ፈጸመ።
፬ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር ወወሀብዎ ለገራህተ ለብሐዊ ማለትን እግዚአብሔር እንዳዘ ዘኝ እናገራለሁ አለ=የማይገባ ማለት ነው ።
ዘከመ ቆመ እግዚእ ኢየሱስ ቅድመ ጲላጦስ፤
፲፩ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ቅድ ሚሁ ለመስፍን ማር፲፭ ዪሉቃ ጳጾቹ የሐ ፲፮ ፴፫ ።
፲፩ ጌታ ከጲላጦስ ፊት ቆመ። ወሐተቶ ወተስኦሉ መስፍን ። ጲላጦስ ጠየቀው ። ወይቤሉ አንተኑ ንጉሦሙ ለ አይሁድ ። የአይሁድ ንጉሣቸው አንተ ነህ ን አለው። ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አን ተ ትቤ ። አንተ ትላህ አለው ። አንድም አንተ ያንድ መንደር ንጉሥ ታደርገኛለህ ።

፲፪ ወእንዘ ያስተዋድይዎ ሊቃነ ካህ ናት ወሊቃውንተ ሕዝብ አልቦ ዘያዎሥአሙ ወኢምንተኒ ።
፲፫ የሕዝቡ አለቆችና የካህናት አለ ቆች ሲያሳጡት ሲያጣሉት ም ንም ምን የመለሰላቸው ምላሽ የለም ።
፲፬ ወእምዝ ይቤሉ ጲላጦስ ኢትሰ ምዕኑ እንዘ መጠነዝ ያስተዋድ ዩከ ።
፲፭ ይህን ያህል ሲያሳጡህ ሲያክስ ሱህ አትሰማምን አለው።
፲፬ ወኢያውሥአ ወኢ አሐተሂ ቃለ፤
፲፭ ጥቂት ስንኳን አልመለሰለትም ሐተታ እንዳለፈው ። እስከ ያነክር መልአክ። ጲላጦስ ይህን ያህል ትእግሥ ት ብሎ እስኪያደንቅ ድረስ ዘከመ ኃረይዎ ለበርባን እምነ ኢየሱስ ወከመ ኩንንም ።
፲፭ ወቦ ልማድ ለመስፍን ያሕዩ ለ ሕዝብ ፩ደ እምውስተ ሙቁሐ ን ዘፈቀዱ ።
፲፭ ከታሠሩት የወደዱትን ይፈ ታላቸው ዘንድ ለጲላጦስ ልማ ድ ነበረው ። አንድም ቦሙ ል ማድ ይላል ባመት ባመት ለበ ዓለ ፋሲካ ከስር ቤት ገብተው የወደዱትን ይፈቱ ዘንድ ለሕ ዝቡ ልማድ ነበራቸው ። ሐተታ በግብፅ ሳሉ ሁለት እስ ሮች ነበሯቸው እነዚያን ፈተው ይዘው ወጥተዋልና ። በግብፅ ሳሉማ ምን ዕሥር ነበራቸው ብሎ በግብፅ መኖራቸውን እን ደ መታሰር ። ከግብፅ መውጣ ታቸውን እንደ መፈታት አድ

ርገውት በበዓል አንድ አንድ እሥር ይፈቱ ነበርና በዚያ ል ማድ ።
፲፮ ወቦ አሚሃ ሙቁሕ ዘስሙ በር ባን ስሙዕ ።
፲፮ ያን ጊዜ በርባን የሚባል የታ ወቀ እስር ነበር ። ወየአምሮ ነሉ ። ወንበደ መሆኑን ሁሉ ያውቀ ዋል ።
፲፯ ወእንዘ ጉቡዓን እሙንቱ ይቤ ሉሙ ጲላጦስ ለሕዝብ መነ ት ፈቅዱ አሕዩ ለከሙ ።
፲፯ እሳቸው ባንድነት ተሰብስበው ሳሉ ማን ልፈታላችሁ ትወዳላ ችሁ በርባንን ነውን ። ወሚመ ኢየሱስን ዘይብልዎ ክርስቶስ ። ወይም ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስን ነው አላቸው ።
፲፰ እስመ የአምር ከመ በቅንዓቶ ሙ አግብእዎ ።
፲፰ ጠልተው ተመቅኝተው ቀንተ ው ለሕማም ለሞት አሳልፈው እንደሰጡት ያውቃልና ።
፲፱ ወእንዘ ይነበር ጲላጦስ ዓውዶ ለአክት ኅቤሁ ብእሊቱ ።
፲፱ ባደባባይ ተቀምጦ ነገር ሲሰማ ሚስቱ ላከችበት አብሮቅላ ት ባላለች ። እንዘ ትብል ዑቅኦ ኢተአብስ ላዕለ ውእቱ ጻድቅ ። ያን ደግ ሰው እንዳትበድል አ ስተውል ብላ ። እስመ ብዙኃ ሐመምኩ በዛቲ ሌሊት በሕልምየ በእንተአሁ በዜች ሌሊት በሱ ምክንያት በሕልሚ ብዙ ሥቃይ ሳይ አድ ሬአለሁና ። ሐተታ ምን ስታይ

የግጥም ወንጌል።

አድራሻ ቤት እሱን ዘንድ ሲ
 ውጠው እዚን በእሳት አለንጋ
 ሲገርፏት አይታለች ይህን ል
 ካበታለች = አብረው አድረው
 አልነበረም ቤት እነገረዋለሁ
 ስትል አንበሳ መደብ ወጣ፤ ሲ
 መለስ እነገረዋለሁ ስትል ጩ
 ኸት ሰምቶ ወጣ በዚያው እን
 ደወጣ ቀርቷል። እንድም ዶር
 ታ መከራ የሚባሉ ከተወለዱ
 ጀምሮ ተናገረው ሰምተው የ
 ግያውቁ ልጆች ነበሯቸው ንጹ
 ሕ ደም ለሚያፈስ ለዚያ ለባ
 ልሽ ወጥለት ብለዋታል ይኸን
 ልካበታለች።

፳ ሊቃነ ካህናትስ ወሊቃውንተ
 ሕዝብ ጌተም ለሕዝብ ወላ
 ሆ አበልዎሙ ከመ በርባን ሃ
 ሕዩ ሉሙ ይስከሉ ወኢየሱ
 ስሃ ይቅትሉ ግር ሺ ሺ ሉቃ
 ፳፫ ሺ ሺ ጥሐ ሺ ፱ ግብ የሺ።
 ፳ የሕዝቡ ለለቆችና ሊቃነካህናት
 ገን በርባንን አድንልን። ኢየሱ
 ስን ስቀልልን ብለው ይለምኑ
 ዘንድ ሕዝቡን አባበሏቸው እሽ
 በጂ አስቸዋቸው።

፳፭ ወአውሥኡ መስፍን ወይቤሉ
 ሙሙን ትፈትዱ እምጸሆሙ
 አሕዩ ለክሙ።

፳፭ ዲላጦስ መለስ ከሁለቱ ግናቸ
 ውን ላድንላችሁ ትወዳላችሁ
 አላቸው።
 ወይቤሉ በርባን።
 በርባንን ነው አሉ።

፳፭ ወይቤሉሙ ዲላጦስ ምንተ እ
 ንክ እፈሕዩ ለኢየሱስ ዘተብህ
 ለ ክርስቶስ።

፳፭ ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስን ም
 ን አደርገዋለሁ። እንድም እረ
 ስጥ ይላል ምን ላድርገው አላ

፳፫ ሞት። ወይቤሉ ዘሉ
 ሙ ስቅሉ።
 ፳፫ ሁሉም ስቀለው አሉ።
 ወይቤሉሙ መስፍን ምንተ እ
 ኩየ ገብረ።
 ምን ከቶ ሥራ ሠራ አላቸው።
 ወአፈድፈዱ ጸሪሃ እንዘ ይብሉ
 ስቅሉ ስቅሉ።
 ስቀለው ብንልህ ስቀለው።
 አሉ።

፳፭ ወእምዝ ሶበ ርእየ ዲላጦስ ከ
 መ አልቦ ዘይበቅዕ ዘእንበለ ዳ
 ዕሙ ዘይበዝን ሀከክ።

፳፭ ጸብዕ ክርክር እየጸና ከመሄድ
 በቀር የሚረባው የሚጠቅመው
 ነገር እንደሌለ ዲላጦስ ባየ ጊዜ
 ነሥኦ ግዩ ወተሐዕስ እደሁ በ
 ቅድሚያሁ ለሕዝብ እንዘ ይብ
 ል ንጹሕ እነ እምደሙ ለዝ ብ
 እሲ ጻድቅ።

ውሀ አስመጥቶ በዚህ ሰው ደ
 ም ከመጣ ፍጻ ንጹሕ ነኝ ብሎ
 ባደባባይ እጁን ታጠቦ በአዕሩገ
 እስረኤል ልማድ። ታሪክ ከሀገ
 ሮና ከሀገር መካከል ሰው ሙቶ
 የተገኘ እንደሆነ ያሰው ለሞ
 ተበት አቅራቢያ ለሚሆን አገ
 ር ሰዎች ውሀ በመንቀል ያዘ
 ው ጊደር ነድትው ከበረሀ ይወ
 ርዳሉ ቋንቋዋን ይመቷታል ት
 ወድታለች የዚህን ሰው ደም አ
 ላረሰሰንም ያረሰሰውንም አላ
 የንም ብለው ይታጠባሉ ከገዳ
 ዩ ወገን ሲደርስ መወጥብ ይጀ
 ምራል እሱ ሲሆን ፈጽሞ ደም
 ይሆንበታል። ምዕመናን ጥም
 ቀትን ገንዘብ ግድረጋቸውን
 መናገር ነው።

አንትሙ ለሊክሙ አእምሩ።
 እናንተ ለራሳችሁ እወቁ።

፳፭ ወአውሥኡ ዘሉ ሕዝብ ወይ
 ቤሉ ደሙ ላዕሌን ወላዕለ ው
 ሉድን፤

፳፭ ደሙ በኛም በልጅ ልጆቻችን
 ም ይሁን አሉ፤ ሐተታ እንዲህ
 ብለው የተናገሩበት እንደበ
 ታቸው የሚሸት የሚከረፋ ሁ
 ኑዋል ልጆቻቸውም ወንድ የ
 ሆነ እንደሆነ በጁ ደም ጨብ
 ጦ ባፋ ደም ጎርቦ የሚወለድ
 ሁኑዋል። ሌት የሆነች እንደሆ
 ነ በተፈትሆ የምትወለድ ሁና
 ለች።

፳፭ ወእምዝ አሕየው ሉሙ በርባ
 ንሃ።

፳፭ ከዚህ በኋላ በርባንን ፈታላቸ
 ው።

ወቀሠር ለእግዚእ ኢየሱስ ወ
 መጠምሙ ይስቅልም።

ጌታን ገርፎ ስቀሉ ብሎ ሰጣ
 ቸው። ሐተታ ካልቀረስ በምር
 ደስ ይበላቸው ብሎ። እንድም
 ራርተው ይተውታል መስሎ
 ት። እንድም ወመጠውኩ ዘባ
 ንዩ ለቅሥረት ያለው ትንቢት
 ሊደርስ ሊፈጸም። እንድም ዲ
 ያብሎስ የአዳምን ዘባን ልቡና
 ውን እየገረፈ ገሃንም አውር
 ዶት ነበርና ለዚያ ካላ ሊሆን
 እንድም በጌታ የገፍ ድርብ
 ይደረግበታልና ለልማዱ የሚ
 ሰቀል አይገረፍም የሚገረፍ
 አይሰቀልም ነበር። እሱን ገን
 ገርፈው የሚሰቅሉት ነውና።

ዘከሙ ተሣለቁ በላዕለ
 ኢየሱስ።

፳፯ ወእምዝ መስተራትንተ ሐራ
 ነሥኦ ለእግዚእ ኢየሱስ እ

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ምዕስተ ዓውድ ወወሰድዎ ጎ
 በ ምዕሩን ። መዝ ሸ፩፤ ፲፮ ።
 ግር ፲፭፤ ፲፮ ።
 ሸ፮ ከዚህ በኋላ ጭፍራውን የሚ
 ሠሩ የሚያቅናኑ ካደባባይ ወ
 ደሚፈረድበት ቦታ ይዘው
 ት ሄዱ ። ሐተታ ቤተ አንሳ
 ቤተ አይጥ የሚባሉ ሰቃይ ፎ
 ሬጭ ባለውንች በቤተ መንግ
 ሥት እንዳሉ።
 ወአስተጋብኡ ዙሉ ሠርጭ ሐራ
 አለቆች ጭፍራቸውን ሰበሰቡ
 አንድም ዙሉ ሠርጭ ሐራ ጭ
 ፍሮች አለቆችን ። አንድም ወ
 አስተጋብኡ ዙሉ ሠርጭ ሐራ
 ብለህ አናበህ፤ ጭፍሮች ያሏቸው
 አለቆች ሕዝቡን ሰበሰቡ።
 ወሰለብዎ አልባሲሁ።
 ልብሱን ገፈፉት።
 ሐተታ የአዳም ልጅነት እንደ
 ሄደበት ያጠይቃል።
 ሸ፭ ወአልበስዎ ከለሚዳ ዘለይ።
 ሸ፭ ቀይ ግምጃ አለበሱት ። ደም
 ህ ይፈሳል ሲሉ ። አንድም ደ
 ግችንን ባርባ ዘመን በጥጦስ
 ታፈሰዋለህ ሲሉ።
 ሸ፱ ወጸፈሩ ሐራ አክሊለ ዘሦክ
 ወአስተቀጽልዎ ዲበ ርእሱ ።
 ዮሐ ፲፱፤ ፪ ።
 ሸ፱ ጭፍሮች የሾህ አክሊል ታተ
 ው ደፉለት። ሐተታ እነገሥንህ
 ብለውታልና በፍና ተሣልቆ
 አንድም ወወደዩ ጌራ መድኃ
 ኒት ዲበ ርእሱ በአክሊል ዘ
 አስተቀጽለቶ እው ያለው ትን
 ቢት ሊደርስ ሊፈጸም ፣ ድርሳ
 ነ መድኃኔ ዓለም ሽህ ጥቃቅን
 ሰባ ታላላቅ እሾህ ያለው የብ
 ረት ዘውድ ነው ይላል እንደ
 ምን ነው ቢሉ ነገር እንደዚህ

ነው ያስ ቢሆን ኢትስብሩ ዓፅ
 ጥ ያለው በፈረሰ ነበር፤
 ወአስተከታዝዎ ሀለተ ውስተ የ
 ግኑ።
 በቀኝ እጁ ዘንግ አስያዙት አ
 ነገሥንህ ብለውታልና በፍና
 ተሣልቆ፤ አንድም ብርዓ ይላል
 አብነት፤ ብርዕ አስያዙት ሥ
 ራ ፈት ነህ ሲሉ፤ ጽሕፈትንግ
 ርእስ ጥበባት እንጅ ይለዋል ብ
 ሉ ኃጢአታችንን በፍዳ ታጽ
 ፍብናለህ ሲያሰኛቸው ነው፤
 ወአስተብረኩ ቅድሜሁ፤
 ሰንዳለት፤
 ወተሣለቁ ላዕሌሁ፤
 ዘበቱበት፤
 ወደሌልዎ በህ ንጉሠ አይሁ
 ድ፤
 የአይሁድ ንጉሣቸው በሰኛህ
 ን ጠበኛህን አያውለው አያሳ
 ድረው አሉት፤ ከነሱ ሌላ ቢሰኛ
 ጠበኛ አለውን አያውለን አ
 ያሳድረን ሲያሰኛቸው ነው።
 ወይወርቁ ላዕሌሁ።
 በፈቱ ተፋቡት።
 ሐተታ እንዳለፈው።
 ወነሥኡ ሀለተ ወኩርዕዎ ር
 እሶ ።
 ያስያዙትን ዘንግ ተቀብለው ራ
 ሱን መቱት፤ ሐተታ እንዳለፈው
 ወተሣለቆሙ ላዕሌሁ ሰለብዎ
 ውለተ ከለሚዳ ዘለይ፤
 ሸ፩ ከዘበቱበት በኋላ ያለበሱትን
 ቀይ ግምጃ ገፈፉት።
 ወአልበስዎ አልባሲሁ።
 የጥንት ልብሱን አለበሱት የ
 አዳም ልጅነት እንደተመለሰለ
 ት ያጠይቃል።
 ወወሰድዎ ይስቅልዎ።
 ሊሰቅሉት ይዘውት ሄዱ።

ሸ፪ ወእንዘ ይወጽኡ ረከቡ ብለሌ
 ተፈናጭ ዘስሙ ሰምዖን እትወ
 ቶ እምሐቅል። ግር ፲፭ ሸ፩ ሐታ
 ሸ፫ ሸ፮።
 ሸ፪ ሊሰቅሉት ይዘውት ሊሄዱ ሰ
 ምዖን የሚባል የቀራንጥ ሰው
 ከተሠወረበት ሲመለስ አገኘ፤
 ወአበጥዎ ይፀር መስቀሉ፤
 መስቀሉን ይሸከም ዘንድ ጎ
 ተቱት፤ ሐተታ ነገር ፈርቶ ተ
 ሰውሮ ውሏል ነገር ተፈጽሟ
 ል ብሎ ሲወጣ አገኘት እን
 ተም የሱ ወገን ነህ መስቀሉ
 ን ተሸከም ብለው አሸከሙ
 ውታል፤ ምሥጢሩ ግን ጌታ
 ከበረከተ መስቀሉ እንዳሳተፈ
 ው ያጠይቃል፤
 ሸ፫ ወበጸሊሙ ብሔረ ዘስሙ ጎ
 ልጎታ ዘበትርን ሚሁ ቀራንጥ።
 ግር ፲፭ ሸ፪ ሐታ ሸ፫ ሸ፫፤
 ዮሐ ፲፱ ፲፮።
 ሸ፫ ባንዱ ልሳን ቀራንጥ ወደሚሉ
 ት ጎልጎታ በደረሱ ጊዜ።
 ሸ፬ ወወሀብዎ ይስተይ ወይነ ወሐ
 ጥተ ድሙረ፤
 ሸ፬ ሐምት የተቀላቀለበት ወይን
 ይጠጣ ዘንድ ሰጡት፤
 ወጥሂዎ ዓበዩ ሰትዩ።
 ቀምሶ አልጠጣም አለ።
 ዘከሙ ተሰቅለ አ.የሱስ
 ሸ፭ ወእምዝ ሰቀልዎ፤ ግር ፲፭ ሸ፭
 ሐታ ሸ፫ ሸ፫ ። ዮሐ ፲፱ ሸ፫ ።
 መዝ ሸ፩ ፲፱።
 ሸ፭ ከዚህ በኋላ ሰቀሉት ።
 ወተካፈሉ አልባሲሁ እንዘ ይ
 ትዓፀዉ።
 ልብሱን በዕፃ ተካፈሉ፤
 በከሙ ጽሑፍ ወተካፈሉ አ
 ልባስዩ ለርእሱ ውተዓፀዉ

የግድምስ ወንጌል።

ዲበ አራዝየ፣ ተብሎ በነበይ እንደ ተጻፈ፤

፴፮ ወነበሩ የዓቅብም ህየ፤

፴፮ ሲጠብቁት ዋሉ፤

፴፯ ወአንበሩ መልዕልተ ርእሱ ጽሐፊው መጽሐፈ ጌጋዩ ዘይብል ኢየሱስ ናዝሬዊ ንጉሥ ሙለአይሁድ፤

፴፯ የናዝሬቱ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሣቸው ነው የሚል በደሉን የሚነግር ደብዳቤ ከራሱ በላይ ከመስቀሉ ትርፍ ጠርቀው ተውት፤

፴፰ ወእምዝ ሰቀሉ ምስሌሁ ዪተ ፈያተ፤

፴፰ ከዚህ በኋላ ሁለት ወንበዶች ከሱ ጋራ ሰቀሉ፤

አሐደ በየማኑ፤

አንዱን በቀኙ፤

ወአሐደ በጸጋሙ፤

አንዱን በግራው፤ አነገሥንህ ብለውታልና በፍና ተሣልቆ፤

ሐተታ። ቀኛዝማችና ግራዝማች ቢትወደድ ግራ ቤትወደድ ሾምንልህ ሲሉ፤ አንድም ለማሳሳት በቀኝ በግራ የመጣው ያምንድነው፤ ወንበዴ ይሉታል፤ ያሳ የመካከለኛው ይላል ያስ ከዚህን ልዩ ነው ለማለት አንድም ተጉለቂ ምስለ ጌጉ ያን ያለው ትንቢት ሊደርስ ሊፈጸም፤ ይህንም ሊቁ ከመ ይደምረን ምስለ ነፍሰ ጸድቃን ብሎ ተርጉሞታል ምሥጢሩን ግን እኛን ኃጥአንን በግራ ታቆመናለህ ሲያሰኛቸው ነው፤

፴፱ ወአለሂ የኃልፉ ይጸርፉ ላዕሌሁ እንዘ የሐውሱ ርእሶሙ

፴፱ የሚያልፉ የሚያገድሙት ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡትንበር

፵ ወደብሉ አዘይነሥቶ ለቤተ መቅደስ ወየሐንዎ በሚልስት ዕለት አድጎን ርእሰክ። የሐደ፤

፵ ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሶስተኛው ቀን አሰራዋለሁ የምትል ራስክን አድን እያሉ።

እመሰ አማን ወልደ እግዚአብሔር አንተ ረድ እመስቀልክ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ከመስቀልህ ውረድ።

፵፩ ወከማሁ ሊቃነ ካህናት ይሣለቁ ምስለ ጸሐፍት ወሊቃናት።

፵፩ እኒያ እንደሰደቡት ሊቃነ ካህናትም ከጸሐፍትና ካለቆች ጋራ ሰደቡት።

፵፪ እንዘ ይብሉ ባዕደ ያድጎን ወ ርእሰ ኢይክል አድጎና፤

፵፪ ሌላውን ያድናል ራሱን ማዳን አይቻለውም እያሉ። ማቴ፤

፪፻፳።

እመሰ ንጉሠ እስራኤል ውለቱ ለይረድኬ ይእዜ እምነ መስቀሉ ንርአይ ወንእመን በቱ።

የእስራኤልን ንጉሥ ከሆነ ከመስቀሉ ይውረድና አይተን እንመንበት። ሐተታ ወርዶም ቢሆን ፈርቶ ነው ባሉ ነበር እንጂ ባላመኑትም ነበር። ሶበሰ ወረደ እግዚአን እምነ መስቀሉ እመርህ ከመ ውለቱ ፈርህ እሞት እንዲል።

፵፫ እመሂ ተአመነ በእግዚአብሔር ናሁ ይእዜ ያድጎና። መዝጃ፩፤

፵፫ በእግዚአብሔር ከታመነ ማለት የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነ እነሆ ዛሬ ያድነው።

እመ ይፈቅዶ።

ስንኳን ይወልደው ይወደው እአደሆን።

እስመ ይብል ወልደ እግዚአብሔር አን።

የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ይላልና።

፵፬ ወከማሁ ፈያትኒ እለ ተሰቀሉ ምስሌሁ ይዘነጉግም።

፵፬ እነዚያ እንደሰደቡት፤ ከሱ ጋራ የተሰቀሉ ወምበዶችም ሰደቡት፤ ፈያታይ ዘየማንም ቢሉ ዐሐደን አይቶ እስኪመለስ ድረስ ጥቂት ጥቂት ያደራርግ ነበር።

በእንተ ዓዕሩ ወሞቱ ለኢየሱስ

፵፭ ወእምስሱ ሰዓት ጸልመ ዙሉ ዓለም እስክ ተሰዓት ሰዓት፤

፵፭ ከቀትር እስክ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ጨለማ ሆነ፤

፵፮ ወጊዜ ተሰዓት ሰዓት ጸርሐ እግዚአኦየሱስ በቃል ዓበይ፤ መዝጃ፩፤

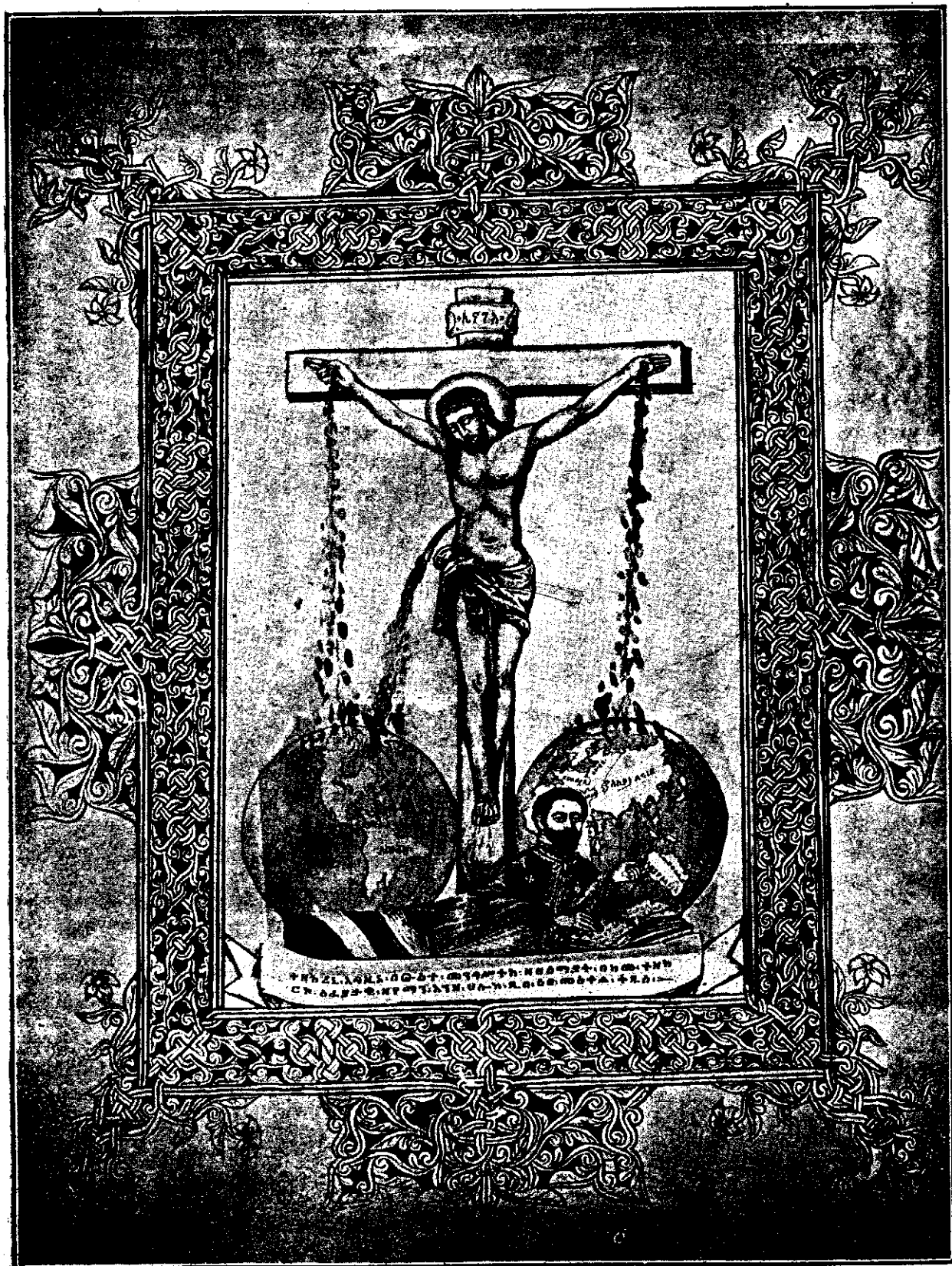
፵፮ በዘጠኝ ሰዓት ጊዜም ጌታ አሰምቶ ተናገረ፤

እንዘ ይብል ኤሱሂ ኤሱሂ ኤልማስ ለማ ሰበቅታኒ ዝውለቱ ብሂል አምላኪያ አምላኪያ ለምንት ኅደገኒ፤

ኤሱሂ ኤሱሂ ያለውን አምላኪያ አለው ኤልማስ ያለውን ለምንት አለው ሰበቅታኒ ያለውን ኅደገኒ ብሎ ተረገመው አምላኪያ አምላኪያ ለምንት ተውከኝ አለ ኃደገ ብየሲል በኅዳጋኑ ተገብቶ ይጸልያል።

፵፯ ወሰማዶሙ እለ ይቀውሙ ይቤሉ ኤልያስሃ ይጸውዕ ዝሰ።

፵፯ ከዚያ ቁመው ያሉት ኤሱሂ ኤሱሂ ሲል ሰምተው ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ።

ወንጌል ዘግቴዎስ።

፵፮ ወውለተ ጊዜ ርፅ ፩ እምኔሆ
ሙ ወነሥአ ሰፍነገ ወመል
፶ ብኒአ ወአሠረ ውስተ ሀ
ለት ወአስአዘዘ ውስተ አፋሁ
ወአስተዮ።

፵፱ ያን ጊዜ ከሳቸው አንዱ ፈጥ
ኖ ሰፍነገ ወሰደ መጣጣውን
መልቶ በዘንግ አሥሮ አጠጣ
ው። ሐተታ ሰፍነገ የጁህ ባዘ
ቶ እንደ ዓይነ በጎ ያለ ውሀ
የሚያነሳ ቤት የሚጠርጉበት
ነው።

፶ፀ ወበ አለ ይቤሉ ኅድጉ ንርአይ
ለእመ ይመጽአ ኤልያስ ያድኅ
ኖ።

፶፱ ኤልያስ መጥቶ ያድነው እን
ደሆነ ተዉተ እንይ ያሉ አሉ
ሃ ወጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዓ
ቢይ ታል።

ሃ ጌታ አሰምቶ ተናገረ።
ወመጠወ ነፍሱ ወወጽአት መን
ፈሱ ሰቤሃ ፤
ቅድስት ነፍሱ ከሥጋው ተለየች
ወመጽአ፤ ወነሥአ ኩፍተ ወረ
ገዘ ገቦሁ ወውኅዘ ደም ወማይ።
ቆመው ካሉት አንድ ሰው ጠፋ
ን እንሥቶ ጎኑን ወጋው ወሀ
ኖ ደም ሳይቀላቀል ፈሰሰ።

፶፭ ወተሠጠ መንጠላዕተ ቤተ መ
ቅደስ እምላዕሉ እስከ ታሕቱ
፪፻፱፻፺፱።

፶፮ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ
እስከ ታች ተቀደደ።
ወኮነ ፪ኢ ከፍለ።
ከሁለት ተከፈለ። ወመጽአ መ
ልአክ ጎሩይ እግዕክለ ዙሉሙ
መላእክት እንዘ ይአኅዝ በአደ
ሁ ሰይፎ ከሠተ ከመ ያጥፍዖ
ሙ ለጎላውያን ፍጡነ ወሶበ
ከልዓቶ ምሕረቱ ለክርስቶስ ዘ

በጦ ዝኩ መልአክ በሰዶቶ ህ
መንጠላዕተ ምክራብ ወሠጠ
ጦ ወረሰዮ ፪ተ እምላዕሉ እስ
ከ ታሕቱ እንዲል። ኖራውን
ሰነጠቀው። አንድም አንዱን
ዘሀ ከሁለት አደረገው።
አድለቅለቀት ምድር።

ምድር ተናወጠ መርገመ ሥ
ጋ ጠፋ።
ወነቅዓ ኩኩሕ።
አዕባን ተፈተቱ መርገመ ነፍስ
ጠፋ።

፶፪ ወተከሥቱ መቃብራት።
፶፫ መቃብራት ተከፈቱ ሙስና መ
ቃብር ጠፋ።

ወተንሥኡ ብዙኃን አብደንቲ፤
ሆሙ ለጸድቃን።
የብዙ ጸድቃን በድን ማለት አ
ምስት መቶ ሙታን ከመሰቀል
እግር ተነሡ።

፶፫ ወቦኡ ውስተ ሀገር ቅድስት
እምድሃረ ተንሥኡ።

፶፫ ከተነሣም በኋላ ወደቅድስት ሀ
ገር ወደኢየሩሳሌም ገቡ።
ወአስተርአይዎሙ ለብዙኃን።
ለብዙ ሰዎች ታዩዋቸው አለ ለ
ዘመዶቻቸው ሶስቱን ቀን ወደ
ት ኑረው ቢሉ በደብረ ዘይት።

፶፪ ወመኩንነ ጀሰ ወአለ ምስሌሁ
የዓቅብዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ር
አዮሙ ውለተ ድልቅልቀ ፈር
ሁ ጥቀ።

፶፪ የመቶ አዝማች ከሱም ጋራ ጌ
ታን ሲጠብቁት የዋሉት መና
ወጡን ማለት የተደረገውን ተ
አምራት ባዩ ጊዜ ፈጽመው ፈሩ
ወይቤሉ አማን ወልደ እግዚእ
ብሔር ውለቱ። በው
ነት የእግዚአብሔር ልጅ ነው

፶፭ ወሀለዋ ሀዩ ብዚኃት አንስት እ

ለ ድራክያ እምርትቅ ዙሉ ዘኮነ
፶፭ ከዚያም የተደረገውን ሁሉ ርቀ
ው የሚያዩ ብዙ ሴቶች ነበሩ
ወውለቶን እለ ተለዋሁ ለእግዚ
እ ኢየሱስ እምገሊላ።

እሳቸውም ኢየሱስን ከገሊላ
የተከተሉት።
እለ ይትለአካሁ።
የሚያገለግሉት ናቸው።

፶፯ ወእማንቱ ማርያም መግደላዊት
፶፮ ብዙ ሴቶችም የተባሉ ማርያም
መግደላዊ ናት መግደሉን ይ
ባላል አገሯ።

ወማርያም እመ ያዕቆብ ወእመ
ለዮሳ።
የሉሳና የያዕቆብ እናት ናት።
ወእዋሙ ለደቂቀ ዘብደዎስ።
የዘብደዎስ ልጆች እናት ማር
ያም ባውፍልያ ናት።

ዘከመ ተቀብረ ኢየሱስ።

፶፯ ወመስዮ መጽአ ብእሲ ባዕል
እምአርማትያስ ዘከሙ ዮሴፍ።
፶፯ ሲመሽ በመሽ ጊዜ ዮሴፍ የሚ
ባል ባለጸጋ ሰው መጣ።

ወውለቱ ይጸመዶ ለእግዚእ ኢ
የሱስ።
ከጌታ ዘንድ ይማር ነበር።

፶፭ ወሐረ ኅብ ጲላጦስ ወሰአለ ሥ
ጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ

፶፭ ከጲላጦስ ሂዶ፤ የጌታን ሥጋ
ላውርድ ብሎ ለመነ፤

ወአዘዘ ጲላጦስ የሀብዎ።
ጲላጦስ ስጡት ብሎ አዘዘ።

፶፪ ወነሢኦ ሥጋሁ ዮሴፍ ገነዘ
በሰንዳናት ንጹሕ።

፶፪ ዮሴፍ ሥጋውን አውርዶ በድ
ርብ በፍታ ገነዘው።

፶ ወቀበር ውስተ መቃብር ሐዲስ
ዘሉቱ አውቀረ ውስተ ኩኩሕ

የማቴዎስ ወንጌል ።

፳ ለራሱ ብሎ ባሳጸው ባዲስ መቃብር ቀበረው። ሐተታ እንግዳ ሥራ አሠራላችኋለሁ ሲል። አንድም እንደ ኤልሳዕ ገባሬ ተአምራት ነበረ በተቀበረበት እንጂ በቀበር አስነሣው እንዳይሉ።

ወአንኩርኩረ ዕብን ዓቢየ ዲበኖንተ መቃብር ወኃለፈ። ታላቅ ደንጊያ አገላብጦ መቃብሩን ገጥሞት ሄደ።

፳፩ ወሀለዋ ሀየ ማርያም መግደላዊት ወክልዕታሂ ማርያ ይነብራ ኅበ መቃብር።

፳፪ ማርያም መግደላዊት ማርያም ባውፍልያ ከመቃብሩ ፊት ለፊት ተቀምጦው ነበር።

፳፫ ወበሳኒታ እንተ ይእቲ እምድኅረ ዓርብ ተጋብኦ ሊቃነካህናት ወፈሪሳውያን ኅበ ጲላጦስ።

፳፬ ያችም ከዓርብ ቀጥላ ናት በነጋው ቅዳሜ ፈሪሳውያንና ሊቃነካህናት ወደጲላጦስ ተሰብስበው።

፳፭ ወይቤልዎ ተዘከርነ እግዚአብሔር ይቤዝኩ መስሐቲ አመሕያው ውእቱ አመሣልስት ዕለት እትነሣኦ።

፳፮ ያመስሐቲ በሕይወተ ሥጋ ሳለ በሶስተኛው ቀን እነሣለሁ ያለውን እናውቃለንና።

፳፱ አዝዝ እንከ ይዕቀቡ መቃብሪሁ እስከ ሠሉስ መዋዕል ከመኢይምጽኦ አርዳኢሁ ወኢይሥርቀዎ ሌሊተ ወኢይበሉ ለሕዝብ ተንሥኦ እምነ

፳፱ ሙታን። ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሌሊት ሠርቀው ከሙታን ተለይቶ ተነሣ

ብለው ሲሕዝቡ እንዳያስተምሩ መቃብሩን እስከ ሶስት ቀን ይጠብቁ ዘንድ እዘዝ አሉት። ወትከውን ደኃሪተ ጌጋዩ እንተ ተአኪ እምቀዳሚት። የኋላ ስህተቱ ከቀደመው የጸና ይሆናል።

፳፭ ወይቤሉሙ ጲላጦስ ንሥኦ ሠገራተ ሐሩ ወአጽንዑ መቃብሪሁ በከመ ተአምሩ።

፳፭ ጲላጦስም ጭፍራ ወስዳችሁ እንደምታውቁ ከጽንታችሁ አስጠብቁ አላቸው።

፳፮ ወሐሩ ወአጽንኦ ወቀተሩ መቃብር።

፳፮ ሂደው አጽንተው መቃብሩን ቁለፉት ወኃተምዋ ለይእቲ ዕብን ምስለ ሠገራት።

ጭፍራውን ይዘው ቁለፉ። ሐተታ በሀልቀቱ ወበሀልቀተ መገብቱ እንዲል ተጠራጥረዋል። እሱ አሳቸውን ጠርጥሯቸዋልና በማተሚያው ያትማል አሳቸው እሱን ጠርጥረውታልና በማተሚያቸው ያትማል።

በእንተ ትንሣኤሁ ለኢየሱስ።

ምዕራፍ ፳፭።

፩ ወሠርክ ሰንበት ለጸበሐ አሁድ መጽአት ማርያም መግደላዊት ወክልዕታሂ ማርያም ይርአያ መቃብረ። ማር ፲፮ ፭ ዮሐ ፳፻፲፩፤

፩ ቅዳሜ ማታ ለአሁድ አጥቢያ ማርያም መግደላዊት ሌላይቱም ማርያም መቃብሩን ያዩ ዘንድ መጡ ማርያም ባውፍልያ ናት። ወናሁ ኮነ ድልቅልቅ ዓቢይ።

፪ ታላቅ ንውጽውጽታ ተደረገ። እስመ መልአክ እግዚአብሔር ወረደ እምሰማይ ወቀርቦ ወአንኩርኩረ ለይእቲ ዕብን እምአፈ መቃብር ወነበረ ዲቤሃ መልአኩ ከሰማይ ወርዶ ደንጊያውን ከመቃብር ላይ እንስቶ ተቀምጦበት ነበርና።

፫ ወራእዩ ከመዘመብረቅ። ፫ መልኩ እንደ ፀሐይ ብሩህ ነው ኢትርአይ ግርማ ርእየቱ ለኤልያብ እንዲል።

ወልብሱ ፀዓዳ ከመበረድ። ልብሱ እንደ በረዶ ነጭ ነው ወርኃ ትፍሥሕት ወርኃ ተደላ ነው ሲል።

፬ ወእምግርማሁ ተሀውኩ እለየዓቅቡ መቃብረ ወኮኩ ከመአብድንት።

፭ እሱን ከመፍራታቸው የተነሣ መቀብሩን የሚጠብቁት ደንግጠው እንደ በድን ሆኑ። ሐተታ ነፍስ አልተለያቸውምና ከመዓብድንት አለ።

፭ ወአውሥኦ ውእቱ መልአክ ወይቤሉን ለአንስት እለይቀውማ ኢትፍርሃ አንትንሰ።

፭ መልአኩ ሴቶችን እናንተ አትፍሩ አላቸው።

እስመ አኦምር ከመኢየሱስ ሃዘተሰቅለ ተኃሥሣ።

የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና።

፮ ኢሀሎ ዝየሰ።

፮ ከዚህ ግን የለም።

ዳዕሙ ተንሥኦ በከመ ይቤ። እነሣለሁ እንዳለ ተነሥቷል እንጂ።

ወባሕቱ ነፃ ርእያ መክኖ ኅበ ተቀብረ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ነገር ግን የተቀበረበትን ቦታ መጥታችሁ እዩ ።
ደ ወፍጡነ ሑራ ወንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ከመ ተንሥኦ እ ምነ ምውታን።
ደ ፈጥናችሁ ሂዳችሁ ከሙታን ተለይቶ እንደ ተነሣ ለደቀ መዛሙርቱ ንገሯቸው።
ወናሁ ይቀድመክሙ ገሊላ። በገሊላ ይቀድማችኋል ማለት መታየትን በገሊላ ይጀምርላችኋል።
ወበሀየ ትሬእይዎ ። በገሊላ ታዩታላችሁ። ናሁ አይዳዕኩክን። እነሆ ነገርኳችሁ።
ደ ወኃለፋ ፍጡነ እልኩ አንስ ት እምነበ መቃብር በፍርሃ ት፤ወበረዓድ ወበፍሥሐ ዓቢይ በታላቅ ደስታና በፍርሃት ከመ ቃብሩ ፈጥነው ሄዱ። ሐተታ መልአክ አይተዋልና በፍርሃ ት ትንሣኤውን ሰምተዋልና ደስ ብሏቸው ሄዱ። ወርዓ ይንግራሆሙ ለአርዳ ኢሁ። ለደቀ መዛሙርቱ ሊነግሯቸው ፈጥነው ሄዱ።
ደ ወእንዘ የሐውራ ይንግራሆሙ ተራከቦን እግዚእ ኢየሱስ በ ፍናት።
ደ ሊነግሯቸው ሲሄዱ ጌታ ከመ ንገድ ታያቸው። ወይቤሉን በሀክን፤ እንዴት ሰነበታችሁ አስታረቅ ጓችሁ አላቸው። ወቀሪቦን ወአኃዛ እገሪሁ ወ ሰገዳ ሉቱ፤ ቀርበው እግሩን ይዘው እጅ ነሡት ሰገዳለት።

ደ ወእምዝ ይቤሉን እግዚእ ኢ የሱስ ኢትፍርሃ፤ ከዚህ በኋላ ጌታ አትፍሩ አ ላቸው። ሑራ ንግራሆሙ ለአኃውየ ከመ ይሑሩ ገሊላ፤ ገሊላ ይሄዱ ዘንድ ለወንድ ሞቼ ሂዳችሁ ንገሯቸው። ወበሀየ ይሬእየኒ፤ በገሊላ ያዩኛል።

ዘከመ ጌጥዎሙ ።

ደ ወኃሊፎን እማንቱ አተዉ ሠ ገራት ሀገረ ወነገሩ ለሊቃነ ክህናት ዙሉ ዘከመ ከነ።
ደ ሴቶች ከሄዱ በኋላ ጭፍሮች ከከተማ ገብተው የተደረገው ን ሁሉ እንደተደረገ ለሊቃነ ክህናት ተናገሩ።
ደ ወተጋብኡ ወተማከሩ ምስለ ሊቃውንት ወወሀብዎሙ ብዙ ኃ ወርቀ ለሠገራት።
ደ ተሰብስበው ካለቆች ጋራ መ ክረው ለጭፍሮች ብዙ ወርቅ ሰጧቸው።
ደ ወይቤልዎሙ በሉ አርዳኢሁ ሌሊተ መጽኡ ወሠረቅዎ እን ዘ ንነውም ንሕነ።
ደ እኛ ተኝተን ሳለን ሌሊት መ ጥተው ደቀ መዛሙርቱ ሠርቀ ው ወሰዱት በሉ አሏቸው።
ደ ወእምከመ ተሰምዓ ዝነገር በኃበ መልአክ አሕዛብ ንሕነ ናአምና ይህ ነገር በጸላጦስ ዘንድ የተሰ ማ እንደሆነ እኛ እናስረዳለን ወለክሙስ ናድንነክሙ። እንናተንም ከቅጣት እናድናች ኋለን። ወናጸድቅ ነገረክ ሙ ነገራችሁንም እናስረዳለን ወዘእንበለ ኃዘን ንሬሰየክሙ።

ደስ እናሰኛችኋለን አሏቸው።
ደ ወነሢአሙ ሠገራት ውስተ ወ ርቀ ገብሩ በከመ መሐርዎሙ።
ደ ጭፍሮች ገንዘቡን ተቀብለው እንደነገሯቸው አደረጉ ማለት ሠርቀው ወሰዱት አሉ። ወወጽኦ ዝንቱ ነገር በኃበ አ ይሁድ እስከ ዮም። እስካሁን ድረስ በአይሁድ ዘ ንድ ሠርቀው ወሰዱት ተብሎ ሲነገር ይኖራል። ሐተታ አለቆ ቻቸው አራት ናቸው እየራሳ ቸው ጠይቀዋቸዋል አንዱን ቢ ጠይቁት አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ ሠርቀው ወሰዱት አለ። አንዱ፤ መቶ ሀያው ቤተ ሰቡ ሰርቀው ወሰዱት አለ፤ አ ንዱ፤ የሴፍና ኒቆዲሞስ ሠር ቀው ወሰዱት አለ። አንዱ፤ እ ኔ ተኝቼ ነበር ሁሉንም አላየ ሁም አለ፤ ከመዝኑ ከነ ነገርክ ሙ ዝርዝረ ወዝርወ ብሉ በ ሰይፍ አስፈጅቷቸዋል።
ደ ወአርዳኢሁስ ፤ቱ ወጃዱ ሑሩ ውስተ ገሊላ ኃበ ደብር ዘአ ዘዘሙ እግዚእ ኢየሱስ።
ደ አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ ግን ሂዱ ወዳላቸው ቦታ ወ ደገሊላ ሄዱ።
ደ ወሶበ ርእይዎ ሰገዱ ሉቱ።
ደ በዩትም ጊዜ ሰገዳለት። ወመንፈቆሙስ ናፈቁ። እኩሌቶቹ ተጠራጠሩ አለ ቶ ማስን ሲያይ። ወንፍቃ ለሌሊት እንዲል።
ደ ወቀርቦ እግዚእ ኢየሱስ ወተ ናገርሙ እንዘ ይብል ተውህ በኒ ሥልጣነ ሰማይ ወምድር።
ደ ጌታ ቀርቦ ሰማይን ምድርን የ ማሳልፍበት ሥልጣን ተሰጠኝ

የግቴዎስ ወንጌል።

በሱ ነገራቸው። «ሐተታ ነፍሱ ና ሥጋው ተለያይተው ነበርና የኒያን ተዋህዶ ሲያይ ተውህ በሊተ አለ እንጂ የተሰጠው በማገፀን ሊቀህድ ነው። በከመ ፈነወኒ አቡዮ እሂኒ እ ፈንወከው።»
እኔን አፀቴ ላስተምር እንደላ ከኝ እናንተንም አልካችኋለሁ።
፲፱ ሐሩ ወመሐሩ ዙሉ አሕዛብ። ማር ፲፮ ዓ፤
፲፱ ሄዳችሁ ሰውን ሁሉ አስተምሩ። ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስ መ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅ ዱስ።
ስታጠምቋቸውም በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ብላ ችሁ አጥምቋቸው።

አ ወመሐርዎሙ ዙሉ ይዕቀቡ ዙሉ ዘእዘዘቱከው።
አ ወመሐርዎሙ ዘእዘዘቱከው ይዕ ቀቡ ዘእዘዘቱከው ብለህ ግ ጠም ያዘዘኋችሁን ሁሉ አስተ ምሯቸው። ወናሁ እነ አሂሉ ምስሌከው በዙሉ መ ዋዕል አስክ ኅልፈተ ዓለም። እኔም እነሆ አስክ ዓለም ፍጻ ሜ ድረስ ባላችሁበት ዘመን አድሬባችሁ እኖራለሁ በሐዋር ያት መላውን መናገር ነው።

መልዓ ጽሕፈተ ብስራቱ ለማቴ ዎስ ሐዋርያ ልዱ እም፤ወይቱ ሐዋርያት።
ካሥራ ሁለቱ ሐዋርያት እን ዱ ማቴዎስ የጻፈው ወንጌ

ል ድረስ ተፈጸመ ወኮነ ጸሐፊ በፋልስጥኤም በአስተ ሐምሞ መንፈስ ቅዱስ እም ድንረ ዕርገቱ ለእግዚአነ ው ስተ ሰማይ ዘበአጵሮግዮ በሰማ ኒት ዓመት።
ጌታ በሥጋ ወደሰማይ ካረገ በ ኋላ በስምንተኛው ዓመት መ ንፈስ ቅዱስ እያተጋው በፋ ልስጥኤም የጻፈው።
ወበቀዳሚት ዓመተ መንግሥ ቱ ለቀላውዴዎስ ቁዛር። ቀላውዴዎስ ቁዛር በነገሠ በ መጀመሪያው ዓመት።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር። አስጀምሮ ላስጨረሰን ለእግዚ አብሔር ክብር ምስጋና ይግ ባው አሜን።

ጉልቱ ምዕራፍ ዓቢይ ዘወንጌል ማቴዎስ፡

የማቴዎስ ወንጌል ዓቢይ ምዕራፍ ቀጥሮ፡

ምዕራፍ ፩ መጽሐፈ ልደቱ ።
 ም ፪ ወተወለደ ።
 ም ፫ ወበውሉቱ መዋዕል ።
 ም ፬ ወእምዝ ወሰዶ መንፈስ ።
 ም ፭ ወርእዮ አሕዛብ ።
 ም ፮ ወበሕቱ ዑቁ ።
 ም ፯ አትኩንኑ ።
 ም ፰ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ።
 ም ፱ ወዐሪጎ ውስተ ሐመር ።
 ም ፲ ወጸውያሙ ለ፲ቱ ወዩቱ ።
 ም ፲፩ ወኮነ ድጎረ ፈጸመ ።
 ም ፲፪ ወበውሉቱ መዋዕል ።
 ም ፲፫ ወበይእቲ ዕለት ወጸአ ።
 ም ፲፬ ወበውሉቱ መዋዕል ሰምዓ ሄሮድስ ።
 ም ፲፭ ወእምዝ ቀርቡ ኀበ ኢየሱስ ።
 ም ፲፮ ወመጽሐፈ ፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን ።
 ም ፲፯ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ።
 ም ፲፰ ወበይእቲ ሰዓት ።
 ም ፲፱ ወኮነ እምዘፈጸመ ኢየሱስ ።
 ም ፳ እስመ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ።
 ም ፳፩ ወቀሪቦ ኢየሩሳሌም ።
 ም ፳፪ ወአውሥአ ኢየሱስ ዳግመ ።
 ም ፳፫ ወእምዝ ነገሮሙ ኢየሱስ ለሕዝብ ።
 ም ፳፬ ወወጸአ እምቤተ መቅደስ ።
 ም ፳፭ አሜሃ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ።
 ም ፳፮ ወኮነ እምዘ ፈጸመ ይቤሎሙ ለአርዳኢዑ ።
 ም ፳፯ ወጸቢሐ ተማከሩ ።
 ም ፳፰ ወሰርከ ሰንበት ።

የልደቱ መጽሐፍ ።
 በተወለደ ጊዜ ።
 በዚያ ወራት ።
 ከዚህ በኋላ ወሰደው ።
 ብዙ ሰው አይቶ ።
 ነገር ግን ዕውቁ ።
 አትፍረዱ ።
 ከተራራ ሲወርድ ።
 ከመርከብ በወጣ ጊዜ ።
 እስራ ሁለቱን ጠራ ።
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ ።
 በዚያ ወራት ።
 በዚያች ቀን ከቤት ወጥቶ ።
 በዚያ ወራት ሄሮድስ ሰማ ።
 ወደ ጌታ ቀረቡ ።
 ፈሪሳውያንና ሰዳቃውያን መጡ ።
 ከስድስት ቀን በኋላ ።
 በዚያች ሰዓት ።
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ ።
 መንግሥተ ሰማያት ባለቤትን ትመስላለች ።
 ወደ ኢየሩሳሌም በቀረበ ጊዜ ።
 ጌታ ዳግመኛ መለሰ ።
 ጌታ ለሕዝቡ ነገራቸው ።
 ከቤተ መቅደስ በወጣ ጊዜ ።
 ያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መሸራን ትመስላለች ።
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው ።
 ሲነጋ ሊገድሉት መከሩ ።
 ቅዳሜ ማታ ።

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ግቴዎስ።

በእንተ መጽሐፈ ትውልድ
ዘኢየሱስ ክርስቶስ። ምዕራፍ ፩ ቀጥር ፩
በእንተ ልደተ ክርስቶስ። ቀጥ ፲፭
ዘከመ መጽሐፈ ሰብአ ሰገል
ውስተ ቤተ ልሔም። ም ፩ ቀጥ ፩
ዘከመ ጉዩ ውስተ ግብጽ። ቀጥ ፲፫
በእንተ ቅትለት ዘሕዋናት። ቀጥ ፲፮
በእንተ ሚጣት እምነ ግብፅ። ቀጥ ፲፱
በእንተ ስብከት ዘዮሐንስ
መጥምቅ። ም ፫ ቀጥ ፩
በእንተ ጥምቀት ዘኢየሱስ። ቀጥ ፲፫
በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ። ም ፱ ቀጥ ፩
ዘከመ ነበረ ኢየሱስ በቅፍ
ርናሆም። ቀጥ ፲፪
በእንተ አርባዕቱ ቀዳማውያን
ሐዋርያት። ቀጥ ፲፭
በእንተ ቀዳማዊ ስብከት ወመ
ንክራቱ ለኢየሱስ። ቀጥ ፳፫
ዘከመ ሰበክ መልዕልተ ደብር
በእንተ ብፁዓን። ም ፩ ቀጥ ፩
በእንተ ሐዲስ ኪዳን ጥሕርታ
ምስል ብሊት። ቀጥ ፲፫
በእንተ ንጽሕት ሕሊና ወውሂ
በ ምጽዋት። ወበእንተ
ጸም ወጸሎት። ም ፮ ቀጥ ፩
በእንተ ዘይደለም ለክርስ
ቲያን ወበእንተ ንዋዩ
ዓለም። ቀጥ ፲፱
በእንተ ትእዛዛት። ም ፯ ቀጥ ፩
በእንተ አድጎናተ ለምጻዊ። ም ፳ ቀጥ ፩
በእንተ ገብረ መስፍን። ቀጥ ፳
በእንተ ሐማተ ኢጥርስ። ቀጥ ፲፱
በእንተ ዘከመ ይደሉ ተሊዎ
ተ ኢየሱስ ቀጥ ፲፭
በእንተ ዘከመ አጎድላ ለባሕር። ቀጥ ፳፫

የግቴዎስ ወንጌል አርእስት ግቴዎስ።

የኢየሱስ ክርስቶስን የትውልዱን ታሪኽ ቀጥር
ስለ መንገር።
ስለ ጌታ መወለድ።
ሰብአ ሰገል ወደ ቤተ ልሔም እንደ መጡ ስለመ
ንገር።
ወደ ግብፅ እንደ ሄደ።
ስለ ሕዋናት መጥት።
ከግብፅ ስለ መመለስ።
ስለ ዮሐንስ መጥምቅ ግስተግር።

ስለ ጌታ መጠመቅ።
ስለ ጌታ መፈተን።
ጌታ በቀፍርናሆም እንደ ተቀመጠ።

ስለ አራቱ ሐዋርያት መመረጥ።

ጌታ መጀመሪያ ስለ አስተግረውና ስለ አደረገው
ተእምራቱ።
ስለ ብፁዓን በተራራ ላይ እንዳስተግረ።

ብሉይና ሐዲስን ስለ ግስተካከል።

ምጽዋትን በመስጠት በጸም በጸሎት ልዝን ስለ ግ
ንጸት።

ለክርስቲያን ስለሚገባቸው ነገርና ስለ ዓለም ገን
ዘብ።

ስለ ትእዛዛት።
ለምጽ የታመመውን ስለ ግዳን።
ስለ ሹም ባሯ።
ስለ ኢጥርስ አማት።
ጌታን መከተል እንዲገቡ።

ባሕርን ጸጥ እንዳደረገ።

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ማቴዎስ።

የማቴዎስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ አጋንንት ዘብሐረ
 ጌርጌሌናን ፡ ም ፳ ቀላ ፳፰
 በእንተ መጻጉዕ ፡ ም ፱ ቀላ ፩
 በእንተ ዘከመ ተጽውአ
 ማቴዎስ ፡ ቀላ ፱
 በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ
 ለክርስቲያን ጸዊመ ፡ ቀላ ፲
 በእንተ ወለተ ኢያሴርስ ወበ
 እንተ ደም ዘይውግዛ ፡ ቀላ ፲፰
 በእንተ ጀቱ ዕውራን ፡ ቀላ ፳፯
 በእንተ ጽሙም ዘበቱ ጋኔን ፡ ቀላ ፴፪
 በእንተ ዘከመ አንሶሰወ ኢየሱስ
 ስ ውስተ ገሊላ ፡ ቀላ ፴፭
 በእንተ ዘከመ ተፈነዉ
 ሐዋርያት ፡ ም ፲ ቀላ ፪
 በእንተ ዘከመ መሐርሙ ኢየ
 ሱስ ለሐዋርያት ፡ ቀላ ፭
 በእንተ ኢየሱስ ወአርጻኢሁ
 ለዮሐንስ መጥምቅ ፡ ም ፲፩ ቀላ ፪
 በእንተ ዘከመ ወደሶ ኢየሱስ
 ለዮሐንስ መጥምቅ ፡ ቀላ ፯
 በእንተ ዘከመ ጌሶን ለአገጉ
 ር ኢነሳሕያት ፡ ቀላ ፳
 በእንተ ድጎነት ፡ ቀላ ፳፭
 በእንተ ሰንበት ወሰዊት ፡ ም ፲፪ ቀላ ፩
 በእንተ ዘየብሰት እደሁ ፡ ቀላ ፲
 በእንተ ርኅራኄሁ ለኢየሱስ ፡ ቀላ ፲፭
 በእንተ ዕውር ወጽሙ
 ም ዘበቱ ጋኔን ፡ ቀላ ፳፪
 በእንተ ጽልሑት ዘፈሪሳውያን ፡ ቀላ ፴፬
 በእንተ ትእምርተ ዮናስ ፡ ቀላ ፴፰
 በእንተ መናፍስት ርኩሳን ፡ ቀላ ፵፫
 በእንተ ሰብአ ቤቱ ለእግዚአ
 ኢየሱስ ፡ ቀላ ፵፯
 በእንተ ምሳሌ ዘራኢ ፡ ም ፲፫ ቀላ ፩
 በእንተ ምሳሌ ዘሥርናይ ሠና
 ይ ወዘክርጻድ ፡ ቀላ ፳፪
 በእንተ ምሳሌ ዘሕጠተ ሰናፔ ፡ ቀላ ፴፩
 በእንተ ምሳሌ ዘብሐኢ ፡ ቀላ ፴፫
 በእንተ ፍካሬ ዘምሳሌ ክርጻድ ፡ ቀላ ፴፮

በጌርጌሌናን ስለ ነበሩ አጋንንት ።
 መጥጉዕን እንደ አጻን ።
 ማቴዎስ እንደ ተመረጠ ።
 ለክርስቲያን መጽም እንዲገባ ።
 የኢያሴርስን ልጅና ደሚ የሚፈሰን ስለ አጻን ።
 ሁለት ዕውሮች እንደ ተከተሉት ።
 ደንቆሮ ጋኔን ስለ አደረበት ።
 ጌታ በገሊላ ዘሮ ስለ አስተማረ ።
 ሐዋርያት እንደ ተላኩ ።
 ጌታ ሐዋርያትን እንዳስተማረ ።
 ስለ ጌታና ስለ ዮሐንስ ተግሪዎች ።
 ጌታ ዮሐንስን እንደ አመሰገነው ።
 ያላመኑትን እንደ ነቀፋቸው ።
 ስለ ማጻን ።
 ስለ ቅዳሜና ስለ እሸት ፤
 እጁ ስለ ደረቀች ።
 ስለ ጌታ ለሰው ማዘን ።
 ስለ ዕውርና ደንቆሮ ጋኔን ያደረበት ።
 ስለ ፈሪሳውያን ተንኮሉ ።
 ስለ ዮናስ ምልክት ።
 ስለ ክፉዎች አጋንንት ፤
 ስለ ጌታ ቤተ ሰብ ፤
 ስለ ገበሬ ዘር ምሳሌ ፤
 ስለ በጎ ስንዴና ስለ ክርጻድ ምሳሌ ፤
 ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ ።
 ስለ እርሾ ምሳሌ ።
 የእንክርጻድ ምሳሌን ስለ መተርጉም ፤

መከሥተ አርእስት ዘመንጌል ግቴዎስ ።

የግቴዎስ መንጌል አርእስት ግቴዎስ ።

በእንተ መድፍን ወዳሕርይ				
ወገሪ።	ፆ	፲፫	ቀ	፵፪
በእንተ ዘክመ ሐረ ኢየሱስ				
ውስተ ናዝሬት፤			ቀ	፶፫
በእንተ ዘክመ ሐለየ ሄርድስ				
ላዕል ኢየሱስ።	ፆ	፲፪	ቀ	፩
በእንተ ምትረተ ዮሐንስ				
መጥምቅ።			ቀ	፫
በእንተ ቀዳሚት አብዝኖተ				
ጎብስት።			ቀ	፲፫
በእንተ ዘክመ ሐረ ኢግዚእ ኢ				
የሱስ መልዕልተ ግይ።			ቀ	፳፪
በእንተ ዘክመ ዐደወ ውስተ				
ጌንሴሬፕ።			ቀ	፵፪
በእንተ ፈሪሳውያን ወሥ				
ርዓቶሙ።	ፆ	፲፭	ቀ	፩
በእንተ ከነናዊት እም።			ቀ	፳፩
በእንተ ዘክመተፈወሱ ካልን				
ን ሕመማን።			ቀ	፳፪
በእንተ ካልዕት አብዝኖተ				
ጎብስት።			ቀ	፵፪
በእንተ ዘክመ ጎሠሠ ትእምርተ				
እምሰግይ ያርአዮሙ፤	ፆ	፲፮	ቀ	፩
በእንተ ብሐሐ ፈሪሳውያን				
ወሰዱቃውያን።			ቀ	፭
በእንተ ዘክመ ተአመነ ኢጥርስ			ቀ	፲፫
በእንተ ዘክመ ተነበየ ኢየሱስ				
ስ ሕማም።			ቀ	፳፩
በእንተ ዘክመ ይደልዎ ለክርስቲ				
ያን ጎዲገ ርእሱ በእንተ				
ክርስቶስ።			ቀ	፳፪
በእንተ ዘክመ ተወለጠ ገዱ ለኢ				
የሱስ በደብረ ታዐር።	ፆ	፲፯	ቀ	፩
በእንተ ወርጎዊ ዛይዲአር፤			ቀ	፲፪
በእንተ ውሂበ ጸባሕት ለቤተ				
መቅደስ፤			ቀ	፳፫
በእንተ ክርስቲያናዊት ትሕትና።	ፆ	፲፭	ቀ	፩
በእንተ ዘክመ ተናገረ ኢየሱስ				
በላዕል ዕቅዱት			ቀ	፯
በእንተ በግዕት ዘተገጉለት፤			ቀ	፲፩

ስለ ተቀበረ ዕንቀጥ መረብ።	
ጌታ ወደናዝሬት እንደ ሄደ፤	
ሄርድስ በጌታ ላይ እንዳሰበ ።	
ስለ ዮሐንስ መቆረጥ ።	
መጀመሪያ እንጀራ እንዳበረከተ ።	
ጌታ በውሀ ላይ እንደ ሄደ ።	
ወደ ጌንሴሬፕ እንደሸገረ ።	
ስለ ፈሪሳውያን ሥራት፤	
ስለ ከነናዊት ሴት ።	
ሌሎች በሽተኞች እንደጻፉ፤	
ሁለተኛ እንጀራ ስለ አበረከተ ።	
ምልክትን ከሰግይ ሊሳያቸው እንደ ፈለጉ ።	
ስለ ፈሪሳውያንና ስለ ሰዱቃውያን እርሾ ።	
ኢጥርስ እንደ አመነ ።	
ጌታ መከራውን እንደ ተናገረ ።	
ክርስቲያን ስለ ክርስቶስ ራሱን መጣል እንዲገባው።	
በደብረ ታዐር የጌታ መልኩ እንደ ተለወጠ፤	
በጨረቃ ጊዜ ስለ ሚታመም፤	
ለቤተ መቅደስ ግብር ስለ መስጠት፤	
ስለ ክርስቲያን ሰው ትሕትና፤	
ጌታ ሰውን ግሰናክል እንዳይገባ ስለ ተናገረ፤	
ስለ ጠፋች በግ፤	

መከሥተ አርአስት ዘወንጌል ግቴዎስ ።

በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ
ለአኅው ተገሥጹ። ም ፲፭ ቀኑ ፲፭
በእንተ ሃህል ዘክርስቲያን። ቀኑ ፲፭
በእንተ ምሳሌ አግብርት ወ
ፈደሮተ ዕጻ፤ ቀኑ ጳፎ
በእንተ ዘከመ ተገህሠ ኢየሱ-
ስ እምኢየሩሳሌም። ም ፲፱ ቀኑ ፩
በእንተ ኪዳን ዘኢይትፈታሕ። ቀኑ ፫
በእንተ ሕፃናት እለ መጽሐ-
ኅበ ኢየሱስ። ቀኑ ፲፫
በእንተ ወሬዛ ባዕል። ቀኑ ፲፮
በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ዕሢ
ትለእለ ይተልውዎ። ቀኑ ጳፂ
በእንተ ምሳሌ ዘንቀብተ ወይን። ም ፳ ቀኑ ፩
በእንተ ትንቢት ሃልሲት
ዘሕማግት። ቀኑ ፲፮
በእንተ ደቂቀ ዘብደዎስ። ቀኑ ፳
በእንተ ዕውራን ዘኢያሪሆ ቀኑ ፴
በእንተ ዘከመ ቦላ እግዚእ ኢ-
የሱስ ኢየሩሳሌም። ም ፳፩ ቀኑ ፩
በእንተ ዘከመ ሰደዶሙ ኢየሱ-
ስ ለእለ ያረዣሱ ቤተ
መቅደስ። ቀኑ ፲፪
በእንተ በለስ ዘተረጎመት። ቀኑ ፲፰
በእንተ ትውክልት ኅበ እግ
ዚአብሔር። ቀኑ ፳
በእንተ ዘከመ ተስክሎሙ ለአ
ይሁድ በእንተ ጥምቀተ
ዮሐንስ። ቀኑ ጳፎ
በእንተ ቆቲ ደቂቀ። ቀኑ ጳፂ
በእንተ እኩያን ገበዕት ዘ
አጸደ ወይን። ቀኑ ፴፫
በእንተ ምሳሌ ንጉሥ ዘገ
ብረ ከብክበ ለወልዱ። ም ፳፪ ቀኑ ፩
በእንተ ዘከመ ይደሉ ውሂበ
ጸባሕት ለቄሣር። ቀኑ ፲፮
በእንተ ሰዱቃውያን ወትንሣ
ኢ ሙታን። ቀኑ ጳፎ
በእንተ ዓቢይ ትእዛዝ እግዚእ
ብሔር። ቀኑ ፴፱

የግቴዎስ ወንጌል አርአስት ግጹሢ።

ወንድሞችን መምከር እንዲገባ፤

ስለ ክርስቲያን ይቅርታ።
ስለ ባሮች ምሳሌና ዕጻን ስለ መክፈል።
ጌታ ከኢየሩሳሌም እንደ ሄደ።
ስለማይፈታ መሐላ።
ወደ ጌታ ስለ መጡ ልጆች።
ስለ ባለጠጋ ጉልማሳ።
ጌታን የሚከተሉ ዋጋ እንዲገባቸው።
ስለ ወይን ጠባቂዎች ምሳሌ።
ጌታ መክራውን ሶስተኛ እንደ ተናገረ።
ስለ ዘብደዎስ ልጆች።
ኢያሪሆ ስለ አሉ ዕውሮች።
ጌታ ኢየሩሳሌም እንደገባ።
ቤተ መቅደስ የሚያረክሱ አይሁድን ጌታ እንደ
ሰደዳቸው።
ስለ ተረጎመች በለስ።
እግዚአብሔርን ስለ ማመን።
ጌታ አይሁድን ስለ ዮሐንስ ማጥመቅ እንደ ጠየ
ቃቸው።
ስለ ሁለቱ ልጆች ምሳሌ።
ስለ ክፉዎች ወይን ጠባቂዎች።
ለልጁ ሠርግ ስለ አደረገ ንጉሥ ምሳሌ።
ለቄሣር ግብር መስጠት እንዲገባ።
ስለ ሰዱቃውያንና ስለ ትንሣኤ ሙታን።
ስለ እግዚአብሔር ትእዛዝ።

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ግቴዎስ።

የግቴዎስ ወንጌል አርእስት ግጥሙ።

በእንተ መሢሕ ወልደ ዳዊት ። ም ሸ፪ ቀሌ ፵፩
በእንተ መደልዋን ፈሪሳውያን ። ሸ፫ ቀሌ ፩
በእንተ እኩየ ፈሪሳውያን ። ቀሌ ፲፫
በእንተ ዘከመ ኄሳ ለኢየሩሳሌም ። ቀሌ ፴፯
በእንተ ዘከመ አቅደመ ነጊረ
መስናሃ ለቤተ መቅደስ
ወለኢየሩሳሌም ። ም ሸ፬ ቀሌ ፩
በእንተ ካልአቺት ምጽአት ዘወ
ልደ እንልእመሕያው ። ቀሌ ፳፱
በእንተ ዘከመ ይደልዎ ተጊህ ለ
ክርስቲያን ። ቀሌ ፴፮
በእንተ ፲ ደናግል ጠባባት ወ
ዓብዳት ። ም ሸ፭ ቀሌ ፩
በእንተ ምሳሌ መካልይ ። ቀሌ ፲፱
በእንተ ኅልቀተ ዓለም ። ቀሌ ፴፩
ዘከመ ተማከሩ ሊቃነ ክህናት
ጭላዕላ ኢየሱስ። ም ሸ፮ ቀሌ ፫
በእንተ ዘከመ ረፈቀ ኢየሱስ ለ
ድራር በቢታንያ ወተካ
ይዶቱ ለይሁዳ፤ ቀሌ ፯
በእንተ ደኃሪት ድራር ወአስተ
ዳልዎ፤ ቀሌ ፲፯
በእንተ ዘከመ ከሠተ ኢየሱስ ለ
ዘያገባዎ ። ቀሌ ፳
በእንተ ዘከመ ሠርዓ ኢየሱስ
አኩቴተ ቀሩርባን ። ቀሌ ፳፭
በእንተ አቅደመ ኢየሱስ ነጊረ
ዕልወተ አርዳኢሁ፤ ቀሌ ፴
በእንተ ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ
በጌቲሴማን ። ቀሌ ፴፯
በእንተ ዘከመ አግብኦ ይሁዳ ለክ
ርስቶስ ወዘከመ ተእኅዘ
በእንተ ዘከመ ቆመ ኢየሱስ
በቅድመ ዓውድ ። ቀሌ ፶፯
በእንተ ከሀደተ ኢጥርስ ። ቀሌ ፷፱
በእንተ ቀቢፀ ተስፋ ዘይሁዳ፤ ም ሸ፯ ቀሌ ፫
በእንተ ዘከመ ቆመ ኢየሱስ
በቅድመ ኢላጦስ ። ቀሌ ፲፩
በእንተ ዘከመ ኅረይዎ ለበርባን አም
ነ ኢየሱስ ወዘከመ ኩነንዎ፤ ቀሌ ፲፭

ስለ መሢሕ ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ።
ስለ ግብዞች ፈሪሳውያን ።
ስለ ፈሪሳውያን ክፋት ።
ኢየሩሳሌምን እንደ ነቀፋት ።
የኢየሩሳሌምንና የቤተ መቅደስን ጥፋት እንደ
ተናገረ ።
ስለ ሁለተኛዪቱ ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስ
መምጣት፤
ለክርስቲያን መትጋት እንዲገባው ።
ስለ ልባዎችና ስለ ሰነፎች አሥር ደናግል ።
ስለ ወርቅ ምሳሌ።
ስለ ዓለም ማለፍ።
የክህናት አለቆች በጌታ ላይ እንደ መከሩ ።
ጌታ በቢታንያ ለራት እንደ ተቀመጠ ይሁዳም ከ
ሊቃነ ክህናት ጋራ እንደ ተማማለ ።
ስለ ሁለተኛዪቱ ራት መዘጋጀት ።
የሚያሲዘውን ጌታ እንደ ገለጠ ።
ጌታ ቀሩርባንን እንደሠራ ።
ጌታ የተማሪዎቹን ከሀደት አስቀድሞ እንደ ተናገረ።
ጌታ በጌቲሴማን እንደጸለየ ።
ይሁዳ ክርስቶስን እንደ አስያዘው፤ ክርስቶስም እንደ
ተያዘ፤
ጌታ በደባባይ እንደ ቆመ ።
ኢጥርስ ጌታን እንደካደው ።
ይሁዳ ተስፋ እንደቆረጠ ።
ጌታ በኢላጦስ ፊት እንደቆመ ።
በርባንን ከጌታ ይልቅ እንደመረጡት በጌታም እን
ደ ፈረዱበት፤

መከሥተ አርእስት ዘመንጊላ ግቴዎስ ።

የግቴዎስ ወንጌል አርእስት ግጥም ።

ዘክመ ተላለቅ ላዕል ኢየሱስ ። ም ሸ% ተ ሸ%
 በእንተ ፍፍተ መስተል፤ ተ ሸ%
 በእንተ ዘክመ ተላለቅ ኢየሱስ፤ ተ ሸ%
 በእንተ የዕሩ ወጥቶ ለኢየሱስ፤ ተ ሸ%
 በእንተ ዘክመ ተቀበረ ኢየሱስ ። ተ ሸ%
 በእንተ ትንሣኤሁ ለኢየሱስ ። ም ሸ% ተ ሸ%
 በእንተ ዘክመ ጊጥዎ ለግብተ ። ተ ሸ%
 በእንተ ዘክመ ተረጎ። ሐዋርያት ። ተ ሸ%

በጌታ እንደ ዘበቱበት ።
 ስለ መስተል መንገድ ።
 ጌታ እንደ ተላለቅ ።
 ስለ ጌታ ጥትና ጭንቀት ።
 ጌታ እንደ ተቀበረ ።
 ጌታ እንደ ተነሣ፤
 መታበር ጠባቂችን እንዳ አባበሏቸው ።
 ሐዋርያት እንደ ተላኩ ።